ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἐξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Β'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1954 | ΤΕΥΧΟΣ 28ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1954)

Ὑπὸ **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'.

Θ'. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

1.—Δυσμενὴς ὑποδοχὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς Πάτρας.
2.—Ἡ ἀπανθράκωσις τοῦ ἀστυφ. Καζῆ εἰς τὴν μεγάλην πυρκαϊὰν μεταβάλει τὰ αἰσθήματα τοῦ Πατραϊκοῦ λαοῦ εἰς θαυμασμὸν διὰ τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων.
3.—Δρᾶσις τῆς Ἀστυνομίας Πατρῶν κατὰ τὸν Ἑλληνο-Ἰταλικὸν πόλεμον 1940—1941.
4.—Ἡ κατοχὴ καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ (1941—1944).
5.—Περίοδος Ἐαμοκρατίας.
6.—Ἐγκληματικότης.

1. Μετὰ τὴν Κέρκυραν, ὡς εἶναι γνωστόν, ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἐπεξετάθη εἰς τὰς Πάτρας. Ἦτο ἄνοιξις τότε (9-4-1922). Οἱ τοποθετηθέντες εἰς τὴν δύναμιν τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πατρῶν, ἦσαν ὅλοι ἀπόφοιτοι τῆς Α' καὶ Β' ἐκπαι-

Ἄποψις τῆς Παραλίας Πατρῶν

δευτικῆς περιόδου τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς, νέοι μὲ διάθεσιν πρὸς ἐργασίαν, μὲ ζῆλον καὶ μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐπιτύχουν. Εὑρέθησαν ὅμως εἰς ἕνα περιβάλλον, προκατειλημμένον καὶ ἕτοιμον νὰ τοὺς ὑποδεχθῇ μὲ ὄχι καλὰς διαθέσεις.

Οἱ νέοι ἀστυνομικοὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διδασκαλίας καὶ ὁδηγίας τῆς Ἀγγλικῆς Ὀργανωτικῆς Ἀποστολῆς, δὲν ἦσαν βεβαίως διατεθειμένοι νὰ κάμουν συμβιβασμοὺς μὲ τὴν συνείδησίν των, πολὺ δὲ περισσότερον μὲ τὰ ἀντιμαχόμενα τότε πολιτικὰ Κόμματα. Τὰ Κόμματα ὅμως εἶχον ποικίλας ἀπαιτήσεις καὶ σοβαρὰς ἀξιώσεις. Τὸ Τμῆμα Ἀσφαλείας, τὸ ὁποῖον ἀντικατέστησε τὸ Τμῆμα Καταδιώξεως τῆς Χωροφυλακῆς, ἔπαυσε νὰ δέχεται ὄχι μόνον διαταγὰς ἀπὸ τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον, ἀλλ' οὔτε καὶ παρακλήσεις, διὰ ζητήματα ἐξερχόμενα τῶν αὐστηρῶς ὑπηρεσιακῶν καθηκόντων του.

Οὕτω ἤρχισε ἕνας ἀμείλικτος πόλεμος ἐναντίον τοῦ Σώματος. Οἱ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης θὰ ἐνθυμοῦνται ὅτι μερὶς τοῦ ἐγχωρίου τύπου μὲ μεγάλα γράμματα εἰς τὴν πρώτην σελίδα προσεκάλει ὅσους ἤθελον νὰ γράψουν ἐναντίον τῆς Ἀστυνομίας δωρεάν. Ἀκόμη καὶ αὐτὸς ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Πλημμελειοδικῶν κ. Κωνσταντίνου, ὁ μετέπειτα ἀκραιφνὴς τῆς Ἀστυνομίας φίλος, εἶχεν ἐπηρεασθῇ ἀπὸ τὰς διαβολὰς καὶ τὰς δυσφημιστικὰς ἐνεργείας. Τὰς πρώτας ἡμέρας ποὺ ἀνέλαβον τὰ καθήκοντά των οἱ ἀστυνομικοὶ μετέβη εἰς τὸ Τμῆμα Ἀσφαλείας καὶ ἔψεξε δριμύτατα τὴν διοίκησιν τούτου, διότι ἐκρατεῖτο εἰς κρατητήριον παιδίον ἑπτὰ δῆθεν ἐτῶν. Ἐπεδείχθη εἰς αὐτὸν ἀπόφασις τοῦ Πταισματοδικείου δι' ἧς κατεδικάσθη τὸ παιδὶ αὐτὸ εἰς κράτησιν τριῶν ἡμερῶν καὶ τῷ ἀνεφέρθη, ὡς ἄλλως τε ἀνεγράφετο καὶ εἰς τὴν ἀπόφασιν, ὅτι τὸ παιδὶ ἦτο 13 ἐτῶν καὶ οὕτω ἀνεχώρησε μὲ πικρίαν.

2. Ἀλλ' ὁ πόλεμος αὐτὸς δὲν ἀπεγοήτευσε τοὺς νέους ἀστυνομικούς, ἀντιθέτως ἐχαλύβδωσε τὰ νεῦρα των καὶ τοὺς ἠνάγκασε νὰ ἐκτελοῦν μὲ περισσότερον ζῆλον καὶ ἐνδιαφέρον τὸ καθῆκον των. Ὅλην αὐτὴν τὴν πολεμικὴν καὶ τὸν θόρυβον ἐναντίον τῆς Ἀστυνομίας, ἤλθε νὰ μεταβάλῃ εἰς ἀγάπην, εἰς στοργὴν καὶ ἐκτίμησιν ἡ μεγάλη πυρκαϊά, ποὺ ἐξερράγη εἰς τὴν ὁδὸν Ἁγ. Ἀνδρέου. Τὴν 25-6-1922 καὶ ὥραν 1.30' π.μ. (μετὰ τὸ μεσονύκτιον) ἠκούσθη ὁ διαπεραστικὸς ἦχος τῆς ἀστυνομικῆς συρίκτρας. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ ἦχος τῆς ἀστυνομικῆς συρίκτρας ἠλέκτριζε τοὺς πάντας, οἱ ὁποῖοι ἔσπευδον ἐκεῖ ὅπου ἐκαλοῦντο ταχύτατα. Ὅλοι οἱ ἀστυνομικοὶ τότε εὑρέθησαν εἰς τὸν δρόμον ἡμίγυμνοι καὶ ἔτρεχον πρὸς τὸ μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἤρχετο ὁ ἦχος τῆς συρίκτρας. Ὅταν ἔφθασαν εἰς τὴν ὁδὸν Ἁγ. Ἀνδρέου, ἔναντι τῆς μεγάλης οἰκίας Φραγκοπούλου, ἀντελήφθησαν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ πυρκαϊᾶς. Τὸ πῦρ εἶχεν ἐστίαν ἐντὸς ἰσογείου καταστήματος ἀποικιακῶν. Ἄνωθεν τοῦ καταστήματος ὑπῆρχε κατοικία. Πρώτη μέριμνα αὐτῶν ὑπῆρξε ν' ἀπομακρύνουν τοὺς ἐνοίκους. Τούτου γενομένου ἠθέλησαν νὰ ἐξαγάγουν ἀπὸ τὸ οἴκημα διάφορα ἔπιπλα καὶ σκεύη. Καὶ ἡ μὲν πρώτη ἀπόπειρα ἐπέτυχεν ἐξαχθέντων ἀρκετῶν ἐπίπλων, κατὰ τὴν δευτέραν ὅμως εἰσοδον ἠμποδίσθησαν ἀπὸ τοὺς ἀποπνηκτικοὺς καπνούς. Κατελθόντες τότε τῆς οἰκίας ἠθέλησαν ν' ἀνοίξουν τὸ κατάστημα, ὅπερ ἐκλείετο διὰ ρολῶν. Ἐπειδὴ δὲ δὲν εἶχεν ἀνευρεθῇ εἰσέτι ὁ καταστηματάρχης, θὰ παρεβίαζον τὰ κλεῖθρα. Πρὸς τοῦτο εἷς λεμβοῦχος, Καλογερᾶτος ὀνόματι, ἔσπευσε καὶ προσεκόμισε μεγάλον μοχλὸν (λοστὸν). Δι' αὐτοῦ ἐπετεύχθη ἡ θραῦσις τοῦ σιδηροῦ λουκέτου. Ἀκολούθως τῇ βοηθείᾳ τῶν ἀστυνομικῶν ἐσηκώθη τὸ ρολὸν περὶ τὸ ἥμισυ μέτρον. Εἰς τὴν γωνίαν δεξιὰ τῆς θύρας εὑρίσκετο εἷς σάκκος πλήρης. Ἐπ' αὐτοῦ τότε ὁ λεμβοῦχος ἐστήριξε τὸν λοστὸν διὰ νὰ σηκώσῃ περισσότερον τὸ ρολόν. Μόλις ἐγένετο τοῦτο γλῶσσα πυρὸς πελωρία ἐξῆλθε τοῦ καταστήματος, ταυτοχρόνως δὲ ἠκούσθη τρομακτικὴ ἔκρηξις, ἥτις εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν κατάρρευσιν τοῦ οἰκήματος. Τί συνέβη; Ὁ καταστηματάρχης εἶχεν ἐναποθηκεύσῃ εἰς τὸ κατάστημά του μεγάλην ποσότητα δυναμίτιδος ἥτις ἐξερράγη. Ἅπαντες οἱ πρὸ τοῦ οἰκήματος ἀστυνομικοὶ εὑρέθησαν ἀμέσως εἰς κόλασιν πυρός.

Ὁ ἀστυφύλαξ Καζῆς καὶ ὁ λεμβοῦχος Καλαγερᾶτος, ἐκαλύφθησαν ὑπὸ τὰ ἐρείπια τοῦ ἀνατιναχθέντος οἰκήματος. Δεκαπέντε ἄλλοι ἀστυνομικοὶ ὑπέστησαν διάφορα ἐγκαύματα εἰς τὸ πρόσωπον, χεῖρας καὶ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματός των. Ἡ πυρκαϊὰ ἐξηκολούθησε μέχρι πρωΐας. Καθ' ὅλον δὲ τοῦτο τὸ διάστημα οἱ ἀστυνομικοὶ ἐπεδείξαντο τοιοῦτον ζῆλον καὶ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἐντόπισιν τοῦ πυρός, ὥστε ὁλόκληρος ἡ μέχρι τότε πολεμικὴ ἐναντίον τῆς Ἀστυνομίας νὰ μεταβληθῇ εἰς θαυμασμὸν καὶ ἐπαίνους δι' αὐτήν. Ὁ ἀτυχὴς Καζῆς ἐπλήρωσε διὰ τῆς ζωῆς του τὴν ἐδραίωσιν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς Πάτρας. Ὅταν τὴν ἐπομένην ἐγένετο ἡ κηδεία τοῦ ἀστυφύλακος ὅστις εἶχε κυριολεκτικῶς ἀπανθρακωθῆ, σύσσωμος ὁ Πατραϊκὸς λαὸς συμμετέσχεν εἰς τὴν νεκρώσιμον πομπὴν καὶ τὸ πένθος. Στέφανοι κατετέθησαν ἐκ μέρους ὅλων τῶν ὀργανώσεων τῶν Πατρῶν καὶ βαρύτιμος τοιοῦτος ἐκ μέρους τοῦ Εἰσαγγελέως Κωνσταντίνου, ὅστις καὶ ἐξεφώνησε τὸν ἐπικήδειον. Ἀπὸ τότε ἀκριβῶς καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς Κωνσταντίνου, ἐγένετο εἷς ἐκ τῶν θερμοτέρων φίλων τῆς Ἀστυνομίας.

Ἔκτοτε ἡ Ἀστυνομία ἐκτελεῖ καὶ ἐν Πάτραις τὸ καθῆκον της ἀπερίσπαστος περιφρονοῦσα τὰς διαβολὰς καὶ μὴ ὑποκειμένη εἰς κομματικὰς συναλλαγάς, διότι ἔχει ὑπὲρ αὐτῆς τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ Πατραϊκοῦ λαοῦ.

3. Κατὰ τὸ ἔτος 1926 ὑπὸ τῆς τότε Κυβερνήσεως Παγκάλου ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν ἡ Δημοσία Ἀσφάλεια καὶ ἀνατίθεται εἰς τὴν Χωροφυλακήν. Τοῦτο ἀπεγοήτευσεν τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ πρὸς στιγμὴν ἐχαλαρώθη ὁ ζῆλος των, πλὴν ὅμως μετ' ὀλίγον ἤρχισαν καὶ πάλιν ἐντατικὴν ἐργασίαν, μὲ ἀποτέλεσμα ν' ἀνατεθῇ καὶ πάλιν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων ἡ Δημοσία Ἀσφάλεια.

Ἔκτοτε ἡ μία ἐπιτυχία τῆς Ἀστυνομίας διαδέχεται τὴν ἄλλην καὶ τὰ ἔτη παρέρχονται διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν πολεμικὴν περίοδον τῶν ἐτῶν 1940—1941. Τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς κηρύξεως τοῦ Ἑλληνο—Ἰταλικοῦ πολέμου, ἡ Ἀστυνομία καὶ ὁ πληθυσμὸς τῶν Πατρῶν εὑρέθησαν ἀπροειδοποίητοι. Ἕνεκα τούτου οὐδὲν ἔκτακτον μέτρον εἶχε ληφθῆ. Τὰ σχολεῖα ἐλειτούργησαν, τὰ ἐργοστάσια εἰργάσθησαν, ὡς καὶ τὴν εἰρηνικὴν ἐποχὴν καὶ αἱ Δημόσιαι καὶ ἰδιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις ἀνέλαβον ἐργασίαν ὡς πάντοτε. Δὲν ἐλήφθη πρόνοια ἐπανδρώσεως οὔτε αὐτῶν τῶν σειρήνων τῆς Παθητικῆς Ἀεραμύνης. Ὅταν λοιπὸν περὶ ὥραν 10ην π.μ. τῆς 28 Ὀκτωβρίου ἀνεφάνησαν τὰ πρῶτα ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα ὁ πληθυσμὸς ἐπίστευσεν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ φιλίων τοιούτων καὶ μόνον ὅταν ἠκούσθησαν αἱ ἐκρήξεις τῶν ριπτομένων βομβῶν καὶ ἐθεάθησαν τὰ πρῶτα θύματα ἐγένετο ἀντιληπτὴ ἡ πραγματικότης. Τότε ὁ πληθυσμὸς ἔξαλλος, ἐξήρχετο τῆς πόλεως, ἐνῷ ἑκατοντάδες πτωμάτων καὶ τραυματιῶν εὑρίσκοντο παντοῦ.

Ἡ Ἀστυνομία συνελθοῦσα ταχύτατα ἐκ τῆς πρώτης καταπλήξεως, ἤρχισε περισυλλέγουσα τὰ πτώματα καὶ τοὺς τραυματίας, ἐνῷ ἄλλο εἰδικὸν τμῆμα αὐτῆς, ἠσχολεῖτο μὲ τὴν σύλληψιν τῶν ἐν τῇ πόλει Ἰταλῶν ἀνερχομένων εἰς ἀρκετὰς ἑκατοντάδας. Εἰς τὸ ἔργον της τοῦτο εὑρέθη πρὸ τεραστίων δυσκολιῶν κυρίως συνεπείᾳ τῆς ἐλλείψεως μεταφορικῶν μέσων. Τὴν περισυλλογὴν τῶν πτωμάτων καὶ μεταφορὰν πρὸς ταφὴν ἐνήργησαν Ἀστυνομικοί, οἱ ὁποῖοι ἦσαν καὶ οἱ μόνοι κάτοικοι τῆς πόλεως κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ πολέμου καὶ ἰδίᾳ κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας. Μετὰ πάροδον ἀρκετῶν ἡμερῶν ἤρχισαν ν' ἀντιμετωπίζωνται δυσκολίαι εἰς τὴν διατροφὴν τοῦ πληθυσμοῦ, συνεστήθη ἡ Ὑπηρεσία Παθητικῆς Ἀεραμύνης καὶ τὰ πάντα ἔλαβον πλέον τὴν πολεμικὴν ὄψιν, δεδομένου ὅτι ἡ πόλις ὑφίστατο συχνοὺς βομβαρδισμοὺς παρ' Ἰταλικῶν ἀεροπλάνων. Ἡ Ἀστυνομία ἔμεινεν εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ ἀγῶνος καὶ προσέφερεν ἀγογγύστως τὰς ὑπηρεσίας της, ἐκτελοῦσα προθύμως καὶ μὲτ' ἐνθουσιασμοῦ τὰ νέα αὐτῆς καθήκοντα, πολεμικὰ πλέον καὶ ὄχι εἰρηνικά, τὰ ὁποῖα ἡ Πολιτεία ἀνέθηκεν εἰς αὐτήν. Καὶ ἀφοῦ παρέλαβεν καὶ ὡδήγησεν εἰς Στρατόπεδα συγκεντρώσεως χιλιάδας Ἰταλῶν στρατιωτῶν αἰχμαλώτων καὶ ἐπανηγύρισεν τὰς κατὰ τῶν ὑπερφιά-

λων κατακτητῶν νίκας, ἐπέπρωτο νὰ γευθῇ τῶν πικρῶν τῆς δουλείας εἰς τοὺς κατακτητάς, καὶ τὰ δεινὰ αὐτῆς.

4. Κατὰ τὴν κατοχήν, ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἀστυνομίας ἀλλάζει μορφήν, λόγῳ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν Ἰταλικῶν ἀρχῶν. Τὰ νέα της καθήκοντα καθωρίζοντο σαφῶς εἰς διαβιβασθεῖσαν κατὰ τὴν κατάρρευσιν τοῦ μετώπου ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Ἀσφαλείας. Εἶναι ἡ παραμονὴ τῶν ἀστυνομικῶν εἰς τὰς θέσεις των καὶ κυρία ἀποστολή, ἡ παροχὴ κάθε δυνατῆς βοηθείας εἰς τὸν δεινῶς χειμαζόμενον Ἑλληνικὸν Λαόν. Ἔργον δύσκολον καὶ τιτάνειον. Ἡ Δ/νσις τῆς Ἀστυνομίας Πατρῶν ὑπὸ τὴν αὐτοπρόσωπον ἐποπτείαν τοῦ Διευθυντοῦ της, ἀναλαμβάνει τὴν ἐποπτείαν ἐπὶ τῆς κανονικῆς λειτουργίας τῶν λαϊκῶν συσσιτίων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα χιλιάδες πεινόντων πολιτῶν τροφοδοτοῦνται εἰς ὅ,τι εἶναι δυνατὸν νὰ τοὺς παρασχεθῇ ὡς τροφὴ διὰ τὴν συντήρησίν των. Τὸ Τμῆμα Ἀγορανομίας καταβάλλει ὑπεράνθρωπους προσπαθείας διὰ τὴν ἐπισιτιστικὴν βελτίωσιν τῆς πόλεως. Τὰ Τμήματα Τάξεως καὶ τὸ Τμῆμα Γεν. Ἀσφαλείας ἐπιβλέπωσι διὰ τὴν τήρησιν τῆς Δημοσίας Τάξεως καὶ Ἀσφαλείας, ἥτις ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ βαίνει ἐπὶ τὰ χείρω, λόγῳ τῆς δημιουργίας εὐνοϊκῶν συνθηκῶν δράσεως τῶν ἐγκληματιῶν. Ἀπαιτοῦνται προσπάθειαι ἔντονοι, δύναμις ἀνδρῶν ἐπαρκὴς ἥτις δὲν ὑπάρχει καὶ μεταφορικὰ μέσα, ἐπίσης μὴ ὑπάρχοντα πλέον. Ἐν τούτοις οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν ἀπογοητεύονται. Τὸ Τμῆμα δὲ Γεν. Ἀσφαλείας δὲν ἀρκεῖται εἰς τὴν ἀποστολήν του ταύτην, ἀλλ' ἀναλαμβάνει καὶ ἑτέραν ἀρκετὰ ἐπικίνδυνον. Εἶναι γνωστὸν ὅτι μερικοί, ἐλάχιστοι εὐτυχῶς, κακοὶ Ἕλληνες, ἔχοντες ἠλαττωμένην τὴν Ἐθνικήν των συνείδησιν συνειργάζοντο μὲ τοὺς κατακτητὰς ἐπὶ τῷ σκοπῷ κυρίως νὰ προσπορισθῶσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα. Ὄχι ὀλίγοι, διὰ τῶν στρατευμάτων κατοχῆς, ἐπεχείρουν ἐκβιασμοὺς εἰς βάρος ἰδίᾳ χωρικῶν. Τοὺς κακοὺς τούτους Ἕλληνας ἔθηκεν ὡς ἀποστολήν του τὸ Τμῆμα Γεν. Ἀσφαλείας νὰ ἐξοντώσῃ, τὸ ἔπραξεν δὲ παρὰ τοὺς κινδύνους, οὓς διέτρεχον οἱ διοικοῦντες τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην καὶ ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντής. Οὕτω παρεπέμφθησαν εἰς Ἐπιτροπὴν Δημοσίας Ἀσφαλείας πρὸς ἐκτόπισιν διάφοροι συνεργάται τῶν κατακτητῶν, ἕτεροι δὲ παρεπέμφθησαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν δικαιοσύνην διὰ διάφορα κοινὰ ἀδικήματα καὶ ὡς ἐπικίνδυνοι εἰς τὴν Δημοσίαν Ἀσφάλειαν. Ἀλλὰ πρὶν ἀκόμη οἱ κατακτηταὶ ἐγκαταλείψουν τὸ ἔδαφος τῶν Πατρῶν ἡ ἐρυθρὰ ὀργάνωσις τοῦ Ε.Α.Μ. δημιουργεῖ νέαν κατάστασιν διὰ τὴν Ἀστυνομίαν.

5. Περίοδος Ἐαμοκρατίας. Κατὰ τὴν πρώτην ἐμφάνισιν τοῦ Ε.Α.Μ. ἐν Πάτραις καὶ ἐκ τῶν πρώτων προκηρύξεών του ἐγεννήθησαν ἀμφιβολίαι εἰς πάντας διὰ τὴν πατριωτικήν του ἀποστολήν. Ἡ βιαία διάλυσις τῶν Ἐθνικιστικῶν ὁμάδων, ὀλίγον ἔξωθι τῶν Πατρῶν καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἡγητόρων αὐτῶν ὡς καὶ ἡ μετέπειτα ἐκτέλεσις ὑπερτεσσαράκοντα ἀστυνομικῶν παρὰ τῶν κομμουνιστῶν, ἐδραίωσαν τὰς ὑπονοίας ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ Ἐθνικῆς ἐξεγέρσεως, ἀλλὰ περὶ ἐξεγέρσεως σκοπούσης τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν μεταβολὴν τοῦ κοινωνικοῦ μας καθεστῶτος. Πολλοὶ ἐθνικόφρονες πολῖται ἐξηπατήθησαν καὶ προσεχώρησαν εἰς τὴν ὀργάνωσιν ταύτην· τῶν ἀστυνομικῶν ὅμως ἡ θέσις ἦτο δεινή. Ποίαν τακτικὴν ἔδει ν' ἀκολουθήσωσι ; Ν' ἀντιστοῦν εἰς τὰς πράξεις καὶ τὰς θελήσεις τοῦ λεγομένου κινήματος Ἐθνικῆς ἀντιστάσεως, ὅπερ ἦτο καθαρῶς κομμουνιστικόν, ἢ ν' ἀνεχθοῦν αὐτό ; Ζητοῦνται ὁδηγίαι ἐξ Ἀθηνῶν ἔγγραφοι καὶ προφορικαί, πλὴν οὐδεμία συγκεκριμμένη ἀπάντησις δίδεται. Ἐν τούτοις χάρις εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν ἀστυνομικῶν ἐπετεύχθη καὶ μετὰ τὴν εἴσοδον τῶν κομμουνιστῶν ἐν Πάτραις ἡ μὴ διάλυσις τῆς Ἀστυνομίας μὲ τὴν συνδρομὴν καὶ τῶν Ἄγγλων. Ἐπίσης χάρις εἰς τὴν ψύχραιμον ἀντιμετώπισιν τῆς κρισίμου ταύτης περιόδου παρὰ πάντων τῶν ἀστυνομικῶν ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων, οἵτινες πιστοὶ εἰς τὸ καθῆκον των καὶ τὴν Πατρίδα, ὑπέστησαν μὲν ἐπιθέσεις καὶ προπηλακισμούς, διετήρησαν ὅμως ἀμείωτον τὸ ἐθνικόν των φρόνημα, ἐπετεύχθη ἡ ἐπαναφορὰ τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας εἰς τὴν πόλιν.

Πίναξ διαπραχθέντων Κακουργημάτων καὶ Πλημμελημάτων κατὰ τὰ ἔτη 1935—1945.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ	Βαθμὸς ἀδικήματος	1935	1936	1937	1938	1939	1940	1941	1942	1943	1944	1945
Κατὰ τῆς περιουσίας	Κακουργ.	12	9	17	3	6	75	256	327	85	82	73
(Κλοπαί, ἁπάται, ἐμπρησμοί, παραχαράξεις, ὑπεξαιρέσεις, φθοραὶ ξένης ἰδιοκτησίας, πλαστογραφίαι, ἐκβιάσεις)	Πλημμελ.	207	157	136	140	134	270	270	477	220	142	372
Κατὰ τῆς ζωῆς, ἐλευθερίας καὶ εἰρήνης	Κακουργ.	12	15	8	7	12	11	3	2	10	8	160
(Φόνοι, ἀνθρωποκτονίαι, τραύματα, φαρμακεῖαι, ἐκθέσεις, ἀμβλώσεις, ἄδικοι ἐπιθέσεις, παράνομοι κατακρατήσεις)	Πλημμελ.	455	415	322	323	260	204	128	109	92	88	260
Κατὰ τῆς Ἀσφαλείας τοῦ Κράτους	Κακουργ.	2	4	1	—	—	—	1	1	2	2	19
	Πλημμελ.	6	3	—	4	—	—	—	—	2	9	16
Κατὰ τῆς Δημοσίας Ἀρχῆς	Κακουργ.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
(Ἀπείθεια, ἀντιποίησις Ἀρχῆς, δωροδοκίαι κ.λ.π.)	Πλημμελ.	11	24	12	8	11	11	18	16	10	2	18
Κατὰ τῆς τιμῆς καὶ τῶν ἠθῶν	Κακουργ.	6	6	6	7	6	7	1	1	2	2	19
(Ἀσέλγειαι, μοιχεῖαι, ἐξυβρίσ., προαγωγαί)	Πλημμελ.	6	29	88	77	59	37	13	7	7	1	37
Παραβάσεις διαφόρων εἰδικῶν Νόμων	Κακουργ.	—	2	1	—	—	—	1	4	4	—	1
(Λαθρεμπόρια, αἰσχροκέρδειαι, ὁπλοφορίαι, ἁλιεία διὰ δυναμίτιδος, παίγνια, κυκλοφορία αὐτοκινήτων κ.λ.π.)	Πλημμελ.	1206	1219	1273	1051	1100	1085	925	792	427	577	961
Σύνολον	Κακουργ.	32	36	33	17	24	93	262	335	103	94	236
	Πλημμελ.	1891	1847	1831	1603	1564	1607	1517	1401	758	819	1662

6. Ἐγκληματικότης. Ὁ ἔναντι πίναξ τῶν διαπραχθέντων ἐν Πάτραις κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων κατὰ τὰ ἔτη 1935—1945 μαρτυροῦν περὶ τῆς δραστηριότητος τῆς Ἀστυνομίας ἐν τῇ καταπολεμήσει τοῦ ἐγκλήματος, εἰς περιόδους μάλιστα, ὡς ἡ τῆς κατοχῆς καὶ τοῦ κομμουνιστικοῦ συμμοριτισμοῦ, αἱ ὁποῖαι εὐνόησαν τοὺς πάσης φύσεως ἐγκληματίας εἰς τὴν διάπραξιν ἀδικημάτων.

Τὸ ὅτι κατωρθώθη λίαν συντόμως καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ν' ἀποκατασταθῇ ἡ ἀσφάλεια ἐν Πάτραις, τὸ ὅτι κατὰ τὴν περίοδον 1945—1949, ὅτε ὁ κομμουνιστικὸς συμμοριτισμὸς ἔφθασε εἰς τὴν μεγαλυτέραν του ἔντασιν δὲν κατώρθωσαν οἱ κομμουνισταὶ ν' ἀναλάβουν πρωτοβουλίαν εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Πατρῶν καὶ νὰ ἐνεργήσουν ἐγκληματικὰς πράξεις ἐντὸς τῆς πόλεως, ἀποτελεῖ τίτλον τιμῆς διὰ τοὺς ἀστυνομικοὺς τῶν Πατρῶν.

Ἐκ τοῦ πίνακος τούτου καταφαίνεται ὅτι ἡ τάξις καὶ ἡ ἀσφάλεια ἐν Πάτραις κατὰ τὴν εἰρηνικὴν περίοδον τῶν ἐτῶν 1935—1940 εὑρίσκετο εἰς λίαν εὐχάριστον σημεῖον, κατὰ τὴν πολεμικὴν ὅμως περίοδον τῶν ἐτῶν 1940—41 καὶ κατὰ τὰ μετέπειτα ἔτη τῆς κατοχῆς, ὡς καὶ τὰ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἔτη, ἡ ἐγκληματικότης ηὐξήθη . Οὕτω κατὰ τὴν εἰρηνικὴν περίοδον τῶν ἐτῶν 1935—1939 ὅσον ἀφορᾷ μὲν τὰ κακουργήματα ὁ ἀριθμὸς τούτων εἶναι ἐλάχιστος, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἀγνώστων ἐξισοῦται πρὸς τὸ μηδέν, ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὰ Πλημμελήματα τῶν ἰδίων ἐτῶν, τ' ἀδικήματα κατὰ τῆς περιουσίας εἶναι ἐλάχιστα ἐν συγκρίσει μὲ τὴν πολεμικὴν περίοδον, αἱ δὲ παραβάσεις αἱ βεβαιωθεῖσαι διὰ διαφόρους εἰδικοὺς Νόμους, εἶναι τόσαι τὸν ἀριθμὸν καὶ τοιαῦται κατ' εἶδος, ὥστε νὰ ἐξάγῃ τις τὸ ἀσφαλὲς συμπέρασμα ὅτι ἡ Ἀστυνομία δὲν εἰργάζετο μόνον διὰ τὴν διασφάλισιν τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας τοῦ κοινοῦ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Κοινωνικῶν Νόμων, Ὑγειονομικῶν διατάξεων κ.λ.π.

Ἔτος 1940 : Ἡ αὔξησις τῆς ἐγκληματικότητος καὶ ἰδίᾳ τῶν κλοπῶν ὀφείλεται εἰς πολλοὺς καὶ ποικίλους λόγους. Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1940 πρώτην ἡμέραν τῆς κηρύξεως τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ Πολέμου, Ἰταλικὰ ἀεροπλάνα ἐβομβάρδισαν τὰς πρωϊνὰς καὶ ἀπογευματινὰς ὥρας τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν φονευθέντων καὶ τραυματισθέντων ἀρκετῶν ἑκατοντάδων πολιτῶν. Ἀποτέλεσμα τούτων ὑπῆρξεν, ὁλόκληρος ὁ ἀστικὸς πληθυσμὸς νὰ ἐξέλθῃ τῆς πόλεως, ἐγκαταλείπων τὰ πάντα εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ πρώτου τυχόντος κακοποιοῦ. Πολλαὶ οἰκίαι καὶ καταστήματα ἦσαν ἀνοικτὰ λόγῳ τῆς πιέσεως τῶν ἀερίων τῶν βομβῶν, τὰ δὲ συσταθέντα μετὰ πάροδον ἀρκετῶν ἡμερῶν συνεργεῖα, διασφαλίσεως οἰκιῶν καὶ καταστημάτων, τῆς Παθητικῆς Ἀεραμύνης εἰργάζοντο ἐντατικῶς πρὸς διασφάλισίν των. Ἐπηκολούθησαν καὶ ἕτεροι βομβαρδισμοὶ τῆς πόλεως παρ' ἀεροπλάνων μὲ ἀποτέλεσμα τὴν παράτασιν τῆς παραμονῆς τοῦ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ ἔξω τῆς πόλεως.

Ἔτος 1941 : Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο παρατηρεῖται ἀκόμη μεγαλυτέρα αὔξησις τῆς ἐγκληματικότητος καὶ ἰδίως εἰς τὰ κατὰ τῆς περιουσίας ἀδικήματα.

Ἡ αὔξησις ὀφείλεται εἰς τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω λόγους τοῦ ἔτους 1940 ἤτοι τὴν ἀπουσίαν τῶν ἰδιοκτητῶν συνεπείᾳ τῶν βομβαρδισμῶν καὶ τὸ ἐπικρατοῦν σκότος, ὧν ἐπωφελοῦντο οἱ κακοποιοί. Πολλαὶ κλοπαὶ διαπράχθησαν παρὰ στρατιωτῶν, ἰδίᾳ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπιστροφῆς ἐκ τοῦ μετώπου τῆς Ἀλβανίας, ὁπότε νήστεις καὶ ρακένδυτοι κατέφθανον εἰς τὴν πόλιν καὶ παρέμενον πρὸς ἀνεύρεσιν μεταφορικῶν μέσων διὰ τὴν μετάβασίν των εἰς τὰς ἰδιαιτέρας των πατρίδας. Ἐπίσης πολλαὶ κλοπαὶ διεπράχθησαν καὶ παρὰ στρατιωτῶν τοῦ Στρατοῦ κατοχῆς. Ὁμοίως δραπέται φυλακῶν ἰδίᾳ τῆς Κεφαλληνίας καταφυγόντες εἰς Πάτρας, ἐπεδόθησαν εἰς συστηματικὴν διάπραξιν κλοπῶν. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, σπουδαίως συνετέλεσαν εἰς τὴν αὔξησιν τῆς ἐγκληματικότητος καὶ ἡ τότε ἀρχίσασα νὰ μαστίζῃ τὸν πληθυσμὸν δυστυχία συνεπείᾳ τῆς παντελοῦς ἐλλείψεως τροφίμων, ἰδίᾳ κατὰ τοὺς χειμερινοὺς μῆνας τοῦ ἔτους τούτου.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι εἰς τὰς κλοπὰς βαθμοῦ Κακουργήματος παρατηρεῖται μεγάλη αὔξησις τοῦ ποσοστοῦ διὰ τὸν λόγον ὅτι συνεπείᾳ τῆς πτώσεως τῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς καὶ μικροαντικείμενον ἀκόμη, εἶχεν ἀξίαν μεγαλυτέραν τῶν 10.000 δραχμῶν, ἣν ἀπήτει ὁ Νόμος, ἵνα χαρακτηρισθῇ ἡ πρᾶξις ὡς κακούργημα.

Ἔτος 1942 : Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ ἐγκληματικότης εἰς τὰ κατὰ τῆς περιουσίας ἀδικήματα παρουσιάζεται ηὐξημένη κατά τι τοῦ προηγουμένου ἔτους. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν μεγίστην δυστυχίαν τὴν ὁποίαν διῆλθεν ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως συνεπείᾳ τῆς παντελοῦς ἐλλείψεως τροφίμων, κατὰ τοὺς πρώτους ἰδίᾳ μῆνας τοῦ ἔτους τούτου καὶ εἰς τὴν ἔλλειψιν φωτισμοῦ. Ὁμοίως συνετέλεσεν τὰ μέγιστα καὶ τὸ ληφθὲν Κυβερνητικὸν μέτρον τῆς ἐπὶ ἐγγυήσει ἀπολύσεως τῶν εἰς τὰς φυλακὰς κρατουμένων δι' ἀδικήματα κοινοῦ Π.Ν., ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὁ ἐπισιτισμός των ἦτο ἀδύνατος.

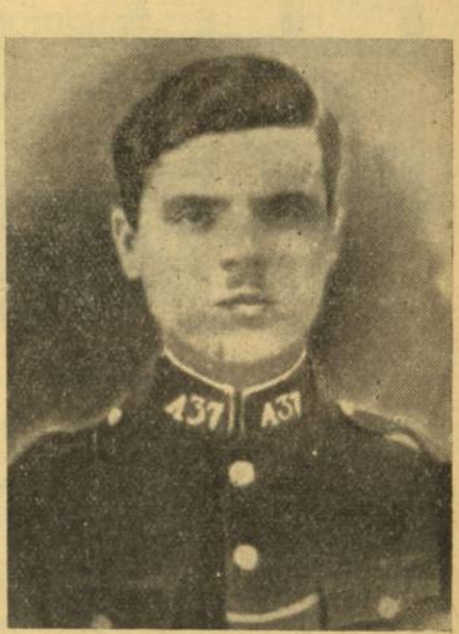
Ἔτος 1943 : Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἤρχισεν νὰ παρουσιάζεται αἰσθητὴ ὕφεσις εἰς τὰ ἀδικήματα κατὰ τῆς περιουσίας. Τὰ ἀδικήματα τῶν κλοπῶν περιωρίσθησαν εἰς ποσοστὸν κάτω τοῦ ἡμίσεος τῶν προηγουμένων 2 ἐτῶν. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὰς ὑπεράνθρώπους προσπαθείας τῆς Ἀστυνομίας καὶ εἰς τὴν βελτιωθεῖσαν ἐπισιτιστικὴν κατάστασιν τῆς πόλεως.

Ἔτος 1944 : Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο παρατηρεῖται μικρὰ βελτίωσις εἰς τ' ἀδικήματα τὰ στρεφόμενα κατὰ τῆς περιουσίας. Εἰς τὴν πραγματικότητα μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πόλεως καὶ τὴν εἴσοδον τῶν κομμουνιστῶν, ἡ Ἀστυνομία ἦτο ἀνίσχυρος νὰ ἐπιληφθῇ οἱασδήποτε ὑποθέσεως κλοπῆς, πολλαὶ δὲ κλοπαὶ διεπράχθησαν παρὰ κακοποιῶν, οἵτινες εἶχον προσχωρήσει εἰς τὰς κομμουνιστικὰς συμμορίας.

Ἔτος 1945 : Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο παρατηρεῖται μείωσις τῶν ἀδικημάτων κλοπῆς εἰς βαθμὸν Κακουργήματος καὶ αὔξησις τῶν εἰς βαθμὸν Πλημμελήματος τοιούτων. Ἡ αὔξησις τῶν ἀδικημάτων γενικῶς ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ταῦτα εἶχον διαπραχθῇ κυρίως κατὰ τὴν περίοδον τῆς εἰσόδου τῶν κομμουνιστῶν εἰς τὴν πόλιν, κατηγγέλθησαν δὲ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν μετὰ τὴν καταστολὴν τῆς Δεκεμβριανῆς στάσεως καὶ δὴ μετὰ τὴν ἐκ τῶν Πατρῶν ἀπομάκρυνσιν τῶν συμμοριτῶν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγκλημάτων τοῦ φόνου, παρουσιάζεται ηὐξημένος ἐξαιρετικά. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς ὑποβληθείσας μηνύσεις παρ' ἰδιωτῶν κατὰ κομμουνιστῶν συμμοριτῶν δι' ἐκτελέσεις, πλεῖσται τῶν ὁποίων ἔλαβον χώραν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ συμμοριτοπολέμου ἔξω τῶν ὁρίων τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως. Τὰς μηνύσεις ταύτας ἐδέχετο ἡ Ἀστυνομία ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι εἰς τὴν ὕπαιθρον δὲν ὑπῆρχεν Χωροφυλακὴ ἵνα δεχθῇ ταύτας, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

Διὰ τὰς δολοφονίας, αἵτινες ἐντὸς τῶν Πατρῶν διεπράχθησαν ὑπὸ κομμουνιστῶν, ἡ Ἀστυνομία ἐνήργησεν πάντοτε μετὰ ταχύτητος καὶ σταθερότητος καὶ παρέδωσεν τοὺς δράστας εἰς τὴν δικαιοσύνην.

ΚΑΖΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ἀστυφύλαξ
Τὸ πρῶτον θῦμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐν Πάτραις

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗΝ

Ὑπὸ κ. Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ Ἀστυνόμου Β'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον)

Α.—Γενικὰ διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἀστυνομίας ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀστυφυλάκων εἰς τὴν σκοπιάν, ὡς ἀναφέρομεν καὶ ἀλλαχοῦ δὲν εἶναι πλέον ἡ προκαθωρισμένη καὶ χρονομετρημένη πορεία τὴν ὁποίαν ὑποχρεοῦται νὰ ἀκολουθήσῃ ἐπακριβῶς ὁ σκοπὸς ἀστυφύλαξ. Τὸ σύστημα τοῦτο ἐγκατελείφθη πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἀπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἀστυνομίαν. Σήμερον ὁ σκοπὸς ἀκολουθεῖ δρομολόγιον κατὰ τὴν ἐλευθέραν βούλησίν του καὶ ὑποχρεοῦται νὰ εὑρίσκεται μόνον εἰς τὰ προκαθωρισμένα σημεῖα συναντήσεως, τὰ ὁποῖα τοῦ δί-

Αἴθουσα ἑστιατορίου Ἀστυνομικοῦ Καταστήματος.

δονται πρὸ τῆς ἐξόδου του ἐκ τοῦ Τμήματος, κατὰ τὴν ὥραν τῆς συντάξεως τῆς ἀλλαγῆς, ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου του βαθμοφόρου. Τὰ σημεῖα συναντήσεως δύνανται νὰ εἶναι δύο, τρία ἢ περισσότερα καὶ δίδονται εἰς διάφορα σημεῖα τῆς σκοπιᾶς. Ἐκτὸς ὅμως τῶν σημείων συναντήσεως ὁ σκοπὸς ἀστυφύλαξ δύναται νὰ ἀναζητηθῇ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ δι' ἄλλου τρόπου, ἤτοι διὰ τοῦ τηλεφώνου, καὶ ἐξηγοῦμαι : Εἰς ἑκάστην σκοπιὰν ὅλων τῶν πόλεων τῆς Ἀγγλίας καὶ εἰς διάφορα σημεῖα τῶν ὁδῶν ὑπάρχουσι τηλεφωνικοὶ θάλαμοι, μικροὶ καὶ μεγάλοι. Οἱ θάλαμοι οὗτοι ἔχουσι συνδεθῇ μὲ τὸ τηλεφωνικὸν κέντρον τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως τῆς πόλεως. Αἱ Ὑποδιευθύνσεις ἔχουσι συνδεθῇ μὲ τὸ κέντρον τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων τῆς δικαιοδοσίας των, τὰ δὲ Τμήματα μὲ τοὺς θαλάμους τῶν σκοπιῶν τῆς περιφερείας των.

Οὕτω ἀνὰ πᾶν λεπτὸν ἡ διοίκησις καὶ γενικῶς ἡ προϊσταμένη ἀρχὴ δύναται νὰ διαβιβάσῃ μίαν ἢ περισσοτέρας διαταγὰς πρὸς ἅπαντα τὰ ἐν ὑπηρεσίᾳ εὑρισκό-

μενα ἀστυνομικὰ ὄργανα ἢ εἰς ὡρισμένα ἐξ αὐτῶν, γενικῶς δὲ νὰ ἱκανοποιήσῃ αὐτομάτως, οὕτως εἰπεῖν, πᾶσαν ὑπηρεσιακὴν ἀνάγκην.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν τηλεφωνικῶν θαλάμων εἶναι ἀνάλογος μὲ τὴν σπουδαιότητα τῆς σκοπιᾶς, δηλαδὴ τοῦ ἀριθμοῦ τῆς κινήσεως τῶν πεζῶν καὶ ὀχημάτων, τοῦ εἴδους τῶν καταστημάτων, τῶν κέντρων συγκοινωνιῶν, κ.λ.π. Ὁ πεζὸς ἀστυφύλαξ ἀντιλαμβάνεται ὅτι καλεῖται ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας του, ὅταν βλέπῃ νὰ ἀνάπτῃ ὁ ἄνωθεν τοῦ τηλεφωνικοῦ θαλάμου μικρὸς φάρος αὐτοῦ μὲ τὸ κίτρινον φῶς. Τοῦτο εἶναι τὸ ἐνδεικτικὸν σημεῖον τῆς κλήσεως. Σπεύδει ἀμέσως πρὸς τὸν τηλεφωνικὸν θάλαμον καὶ διὰ τῆς εἰδικῆς κλειδὸς μὲ τὴν ὁποίαν εἶναι ἐφωδιασμένοι ἅπαντες οἱ ἐν τῇ πόλει ἀστυνομικοί, ἀνοίγει καὶ εἰσέρχεται ἐντὸς αὐτοῦ καὶ ἐπικοινωνεῖ μὲ τὸν καλέσαντα,

Αἴθουσα ἀναπαυτηρίου Ἀστυνομικοῦ οἰκήματος

λαμβάνων οὕτω γνῶσιν τοῦ σκοποῦ τῆς κλήσεώς του. Ὅταν ἐγείρῃ τις τὸ ἀκουστικὸν τοῦ τηλεφώνου τὸ ἄνωθεν τοῦ θαλάμου φῶς σβέννυται αὐτομάτως. Ὑπάρχουσι δύο εἰδῶν τηλεφωνικοὶ θάλαμοι, μικροὶ καὶ μεγάλοι. Οἱ μικροὶ εἶναι ὡς οἱ παρ' ἡμῖν, εἴς τινα σημεῖα τῆς πόλεως, τηλεφωνικοὶ θάλαμοι.

Εἰς τοὺς μεγαλειτέρους τηλεφωνικοὺς θαλάμους φυλάσσονται καὶ διάφορα εἴδη τῶν ὑπαλλήλων, ὡς ἀδιάβροχα, κράνη, ποδήλατα, κ.λ.π., ἔτι δὲ συντάσσουσι οὗτοι ἐκεῖ τὰς ἀναφορὰς των, λαμβάνουσι τὸ τσάϊ των, διέρχονται τὴν 45λεπτον ἀνάπαυσίν των, καὶ λαμβάνουσι γνῶσιν διαφόρων ἐγγράφων διαταγῶν, τὰς ὁποίας πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἔχει ἀποστείλει ἐκεῖ ἡ ὑπηρεσία των.

Εἰς μερικὰς πόλεις ἡ ἀνάληψις καὶ παράδοσις τῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ τοὺς σκοποὺς ἀστυφύλακας γίνεται ἀπὸ τοὺς μεγάλους αὐτοὺς τηλεφωνικοὺς θαλάμους εἰς τοὺς ὁποίους, ὡς προείπομεν, λαμβάνουσι γνῶσιν ἁπάντων τῶν ζητημάτων καὶ διαταγῶν αἱ ὁποῖαι τοὺς ἀφοροῦν. Ἀπὸ τοὺς τηλεφωνικοὺς δὲ αὐτοὺς θαλάμους εἰδοποιεῖ καὶ τὸ κοινὸν τὴν ἀστυνομίαν, διὰ διάπραξιν ἀδικήματός τινος ὡς καὶ τὴν πυροσβεστικὴν ὑπηρεσίαν, διὰ ἔναρξιν πυρκαϊᾶς. Δὲν εἰσέρχονται ὅμως οἱ πολῖται ἐντὸς τοῦ θαλάμου, ἀλλ' ἀπ' ἔξωθεν σύρουν, ἓν μικρὸν—δίκην μικροτάτου παραθυροφύλλου ἀντι-

κείμενον—καὶ αὐτομάτως συνδέονται μετὰ τοῦ κέντρου τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως καὶ ἀναφέρουν τὸ συμβάν, δίδοντες πᾶσαν δυνατὴν πληροφορίαν, δηλαδὴ τὸ

Ἡ ἀστυφύλαξ ρυθμιστὴς τῆς κινήσεως πεζῶν καὶ ὀχημάτων

εἶδος τοῦ ἀδικήματος, τὴν ἀκριβῆ διεύθυνσιν καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς ταυτότητός των. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ διάφοροι ἐπιτήδειοι (φαρσὲρ) ἐπωφελοῦνται τῶν μέσων αὐτῶν καὶ ἀπασχολοῦσι τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας ἀδίκως, ἰδίως δὲ τὴν Πυροσβεστικὴν Ὑπηρεσίαν. Ἅμα τῇ λήψει τῆς εἰδοποιήσεως οἱ ἁρμόδιοι δίδουσι τὰς διαταγάς, αἵτινες καὶ πάλιν μεταδίδονται διὰ τοῦ ἀσυρμάτου πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐν τῇ πόλει εὑρισκομένους ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐπ' αὐτοκινήτων, μοτοσυκλεττῶν καὶ τοὺς δι' εἰδικῶν πλοιαρίων ἐκτελοῦντας περιπολίαν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Ταμέσεως.

Καὶ ὅσοι μὲν ἐκτελοῦν ὑπηρεσίαν δι' αὐτοκινήτων, μοτοσυκλεττῶν καὶ πλοιαρίων ἀκούουσι τὴν μεταδιδομένην διαταγὴν ἐκ τοῦ μεγαφώνου τῆς συσκευῆς τοῦ ἀσυρμάτου τοὺ ὀχήματός των καὶ οὐδὲν ἕτερον ἔχουσι νὰ πράξωσι εἰς μὴ νὰ πιέσωσι τὸ κομβίον τοῦ ἀκουστικοῦ τοῦ ἀσυρμάτου των καὶ νὰ ἀναφέρωσι τὴν λῆψιν τῆς διαταγῆς, οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ποδηλάτων καὶ πεζοὶ ἐκ τοῦ ἄνωθεν τῶν τηλεφωνικῶν θαλάμων φωτός, τὸ ὁποῖον ἔχει εἰδικῶς συνδεθῆ διὰ τοῦ ἐντὸς τοῦ θαλάμου τηλεφώνου καὶ ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν χρόνον τῆς κλήσεως ἐκ τοῦ τηλεφωνικοῦ κέντρου δὲν παρίσταται ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος, ἵνα ἐγείρῃ τὸ ἀκουστικὸν καὶ λάβῃ γνῶσιν τοῦ σκοποῦ τῆς κλήσεως, τὸ φῶς τοῦτο ἀνάπτει καὶ σβέννυται συνεχῶς.

Ἐὰν παρέλθῃ ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα καὶ δὲν συνδεθῇ τὸ κέντρον μετά τινος ἢ μετά τινων ἐκ τῶν τηλεφωνικῶν θαλάμων, τότε διατάσσεται τὸ πλησιέστερον πρὸς τὸ σημεῖο· αὐτὸ εὑρισκόμενον αὐτοκίνητον ἢ μοτοσυκλέττα, ὅπως μεταβῇ καὶ ἀναφέρῃ ἂν ἀνεῦρεν ἢ οὐ τὸν σκοπόν, τοὺς λόγους τῆς ἀπουσίας καὶ τὴν διαβίβασιν τῆς διαταγῆς. Τοῦτο συμβαίνει ἰδίως, ὅταν ὁ σκοπὸς ἔχει ἀνέλθει εἰς πολυκατοικίαν ἢ ἔχει εἰσέλθει εἰς κατάστημα διὰ λόγους ὑπηρεσίας ἢ ἔχει ἐγκαταλείψει τὴν σκοπιάν του διὰ νὰ μεταφέρῃ τραυματισθὲν ἄτομον ἐκ τροχαίου δυστυχήματος κλπ.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταφαίνεται ὅτι οὐδεὶς σκοπὸς δύναται νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν σκοπιάν του ἄνευ δεδικαιολογημένου λόγου, διότι γνωρίζει μὲν τὸ μέρος καὶ τὴν ὥραν τῶν σημείων συναντήσεως, ἀλλ' εἶναι ἄγνωστος ἡ ὥρα καὶ τὸ σημεῖον τῆς ἐκτάκτου ἀναζητήσεώς του.

Ἡ διαταγὴ δὲν διαβιβάζεται συγχρόνως, ἀλλὰ βραδύτερον εἰς τοὺς ἔχοντας τὴν 45λεπτον ἀνάπαυσιν. Πόσοι κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταβιβάσεως τῆς διαταγῆς ἔχουσι ἀνάπαυσιν εἶναι γνωστὸν εἰς τὸ κέντρον ἐκ τοῦ ὁποίου μεταδίδονται γενικῶς αἱ διαταγαὶ καὶ ὁδηγίαι, ὡς καὶ τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον διέρχονται ταύτην. Πάντως παρ' ὅλας τὰς ἀναφερομένας δυσκολίας τὸ χρονικὸν διάστημα ποὺ μεσολαβεῖ ἀπὸ τὴν ὥραν τῆς διαβιβάσεως τῆς διαταγῆς διὰ τοῦ ἀσυρμάτου καὶ τῆς ἀναφορᾶς περὶ τῆς λήψεως αὐτῆς παρὰ πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει εὑρισκομένων ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, ἐποχουμένων τε καὶ πεζῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰ 5' λεπτὰ τῆς ὥρας.

Ὅθεν, εὐκόλως, νομίζω, δύναταί τις ν' ἀντιληφθῇ τὴν τελειότητα τῶν μέσων διαβιβάσεως τῆς Ἀγγλικῆς ἀστυνομίας, τὰ ὁποῖα τῆς παρέχουσι τὴν δυνατότητα τῆς ἀστραπιαίας σχεδὸν διαβιβάσεως τῶν διαταγῶν της πρὸς ὅλους τοὺς ἐν ὑπηρεσίᾳ ὑπαλλήλους της καὶ ὡς ἐκ τούτου τὴν κεραυνοβόλον ἐπέμβασίν της πρὸς ἄμεσον καταστολὴν τῶν πάσης φύσεως τελουμένων ἀδικημάτων, εἰς τὴν ὄντως τεραστίαν ἀπὸ ἀπόψεως πληθυσμοῦ καὶ ἐκτάσεως ἀστυνομευομένην περιοχὴν τῆς Μητροπόλεως τῆς Ἀγγλικῆς Κοινοπολιτείας.

(Συνεχίζεται)

ΝΑΡΚΟΑΝΑΛΥΣΙΣ
Ἡ
(Ο ΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ)

Ὑπὸ κ. ΓΡΗΓ. ΚΑΤΣΑ
Καθηγητοῦ Ἰατροδικαστικῆς

1.—Ἡ ὁμολογία ὡς μέσον ἀποκαλύψεως τῆς ἀληθείας.—Ἀπόσπασις αὐτῆς διὰ βιαίων ἢ ἄλλων βασανιστικῶν μέσων.
2.—Ἡ ἐξέτασις τοῦ ὑποσυνειδήτου διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας ὑπὸ νάρκωσιν (ναρκοανάλυσις).
3.— Μέθοδος ναρκοαναλύσεως.
4.—Ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς ναρκοαναλύσεως.

1. Ἡ ὁμολογία ὡς μέσον ἀποκαλύψεως τῆς ἀληθείας.

Ἡ Δικαιοσύνη ἐν τῇ προσπαθείᾳ της πρὸς ἀπονομὴν τοῦ Δικαίου ἐπιζητεῖ νὰ διαφωτισθῇ διὰ τῶν ἐν τῇ ἰσχυούσῃ νῦν Ποινικῇ Δικονομίᾳ καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 178 διαλαμβανομένων μέσων. Μεταξὺ τούτων περιλαμβάνεται καὶ ἡ ὁμολογία τοῦ κατηγορουμένου. Αὕτη ἀνέκαθεν ἐθεωρήθη ἀναγκαία καὶ προσεπάθουν κατὰ τὰς πρώτας ἐποχὰς τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Δικαίου ὑπὸ τῆς Πολιτείας νὰ ἀποσπάσωσι τοιαύτην διὰ διαφόρων βασάνων, ἐὰν αὐτοβούλως δὲν ἔδιδε τοιαύτην ὁ κατηγορούμενος καὶ δὴ συμφωνοῦσαν πρὸς τὰς ἐσχηματισμένας γνώμας τῆς κατηγορίας.

Ἀποτελεῖ τιμὴν διὰ τὸ ἀρχαῖον Ἀττικὸν Δίκαιον ὅτι οἱ ἐλεύθεροι πολῖται δὲν ὑπεβάλλοντο εἰς βασάνους πρὸς ὁμολογίαν, ὑπεβάλλοντο ὅμως δυστυχῶς οἱ δοῦλοι. Ἐθεωροῦντο οὗτοι τότε ὡς κατωτέρας ἀξίας ἄνθρωποι, μέχρις ὅτου ἦλθε τὸ κήρυγμα τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὁ ὁποῖος διὰ τοῦ στόματος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου διεκήρυξεν ὅτι : οὐκ ἔνι δοῦλος ἢ ἐλεύθερος.

Δυστυχῶς ἡ ἐφαρμογὴ τῶν βασάνων πρὸς ὁμολογίαν ἐξηκολούθησεν, ἐπισήμως ἀνεγνωρισμένη, μέχρι τῆς μεγάλης Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, ὁπότε ἐπισήμως τουλάχιστον κατηργήθη, χωρὶς βεβαίως νὰ μὴ ἐμφανίζωνται περιπτώσεις, καθ' ἃς οἱ κατηγορούμενοι—ἀλλὰ καὶ μάρτυρες—ὑπεβλήθησαν εἰς βασάνους πρὸς ἀπόσπασιν ὁμολογιῶν, πλειστάκις τῶν συμφερουσῶν εἰς τὴν κατηγορίαν.

Τὴν μετὰ βασάνων ἀνάκρισιν ἀντικατέστησε βαθμηδὸν ἡ ἐπὶ ὥρας συνεχεῖς ἀνάκρισις, ἐναλασσομένων τῶν ἀνακρινόντων, εἰς τὰς χώρας δὲ τοῦ σιδηροῦ παραπετάσματος, ἴσως καὶ ἀλλαχοῦ, μετὰ ἐπιρρίψεως κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ ἐξεταζομένου ἐκτυφλωτικῶν προβολέων, προκαλούντων ἀνυπόφορον καὶ πράγματι βασανιστικὴν ὑπερθέρμανσιν τοῦ προσώπου. Ὑπὸ τὸ κράτος τῶν τοιούτων μεταχειρίσεων ὁ ἐξεταζόμενος ἀναγκάζεται εἴτε νὰ ὁμολογήσῃ τὴν πραγματικὴν ἀλήθειαν, εἴτε συχνότερον, νὰ δίδῃ οἱανδήποτε ὁμολογίαν ἐπιβαρύνουσαν αὐτόν, πρὸς τὸν ἀθέλητον σκοπὸν ν' ἀπαλλαγῇ, ἔστω καὶ προσωρινῶς τῶν βασάνων.

Εὐνόητον ὅτι ὁμολογία ἢ μαρτυρία ὑπὸ τοιαύτας ἀνακριτικὰς συνθήκας δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ὑπόληψιν καὶ δικαίως κατακρίνονται τοιαῦται ἐκβιαστικαὶ μέθοδοι.

(Παραλείπομεν ν' ἀναφέρομεν διάφορα μηχανήματα χρησιμοποιούμενα πρὸς ἀνάκρισιν, ὡς ὁ ἀνιχνευτὴς ψεύδους καὶ ἄλλα, περὶ ὧν ἠσχολήθη ὁ κ. Γιώτης εἰς σχετικὰς δημοσιεύσεις του).

2. Ἡ ἐξέτασις ὑποσυνειδήτου ὑπὸ νάρκωσιν (ναρκοανάλυσις).

Κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου ἐφηρμόσθη νέα τις ἀνακριτικὴ μέθοδος, ἡ ὑπὸ ναρκοανάλυσιν (N.A.) τοῦ ἐξεταζομένου ἐνεργου-

μένη. Κατὰ ταύτην ἐπιχειρεῖται ἡ ἐξέτασις οὐχὶ τοῦ ἐνσυνειδήτου ἐγὼ τοῦ ἐξεταζομένου, ἀλλὰ τοῦ ὑποσυνειδήτου αὐτοῦ, καταστελλομένου τοῦ ἐνσυνειδήτου διὰ τῆς ναρκώσεως.

Ἡ ἐξέτασις τοῦ ὑποσυνειδήτου πρὸς ἀνακριτικοὺς σκοποὺς εἶχε καὶ πρότερον ἐπιχειρηθῆ διὰ τοῦ ὑπνοτισμοῦ τοῦ ἐξεταζομένου· διὰ τὰ βεβαιωθέντα ὅμως σφαλερὰ καὶ κατ' ἀνάγκην ἐπικίνδυνα ἐξαγόμενα ἡ μέθοδος τοῦ ὑπνωτισμοῦ ἐγκατελείφθη.

3. Μέθοδος ναρκοαναλύσεως (N.A.).

Ἡ μέθοδος τῆς διὰ N.A. ἐξετάσεως τοῦ ὑποσυνειδήτου ἐφηρμόσθη, ὡς ἐν ἀρχῇ εἴπομεν, κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον καὶ τοῦτο, ἐφ' ὅσον γνωρίζομεν ὑπὸ τῶν Ἀγγλοσαξώνων ἰατρῶν πρὸς διαγνωστικοὺς καὶ θεραπευτικοὺς σκοπούς.

Αἱ σκληραὶ διὰ τὸν ἄνθρωπον συνθῆκαι παντὸς πολέμου, τῶν συγχρόνων ἰδίως, μὲ τοὺς βομβαρδισμοὺς διὰ μεγάλων ὀβίδων, μὲ τὸν ἀπεριγράπτου ἐντάσεως τουφεκοβολισμόν, μὲ τὰ ἀεροπλάνα καὶ τὰ τάνκς, μὲ τὰς νάρκας καὶ ἄλλα ἀνθρωποφθόρα μηχανήματα, ἐγένοντο ἀφορμὴ οὐχὶ μόνον τραυμάτων, θανατηφόρων ἢ μή, ἀλλὰ καὶ συνταξάρεως τοῦ νευρικοῦ συστήματος, ἐξ ἧς διάφοροι ἐκδηλώσεις ἀπό τε τῶν νεύρων καὶ τῆς ψυχῆς τοῦ στρατιώτου. Παραπλεύρως ὅμως τῶν πράγματι παθόντων, ἀνεπτύχθη ἄλλη τις τάξις, τῶν φυγοστράτων. Οὗτοι, ἐν τῇ πραγματικότητι οὐδὲν ἢ ἐλάχιστόν τι παθόντες, ὑποκρίνονται βαρείας παθήσεις τῶν νεύρων ἢ τῆς ψυχῆς, ἐμφανίζοντες ἄλλος μὲν παραλύσεις, ἄλλος κωφαλαλίαν, ἄλλος μελαγχολίαν ἢ μανίαν ἢ ἐπιληψίαν, ἢ ἄλλο τι. Ὑποκρίνονται δὲ ταῦτα διὰ νὰ δοθῇ εἰς αὐτοὺς ἄδεια ἢ καὶ ἀπαλλαγὴ μετὰ, ὅπερ καὶ σπουδαιότερον δι' αὐτούς, συντάξεως παθόντος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἕνεκα ταύτης μετὰ τῶν συνεπακολούθων τιμητικῶν ἀναγνωρίσεων.

Ἡ στρατιωτικὴ ὅμως ὑπηρεσία κατ' ἀνάγκην ἐπιστρατεύει ἐναντίον τῶν ὑποκρινομένων τὴν Ὑγειονομικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Στρατεύματος πρὸς ἀποτροπὴν πραγματικοῦ κινδύνου, διότι ἐπιτυχία ὑποκρινομένου τινὸς θὰ γίνῃ παράδειγμα εἰς ἄλλους μιμήσεως καὶ ἐξασθενήσεως οὕτω τῆς μαχητικῆς δυνάμεως τοῦ Στρατεύματος.

Τοιαῦται πράξεις ὑποκρίσεως λαμβάνουν χώραν καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης, πολλῶν ἐπιχειρούντων νὰ ἀπαλλαγῶσι τῆς στρατιωτικῆς ὑποχρεώσεως διὰ τῆς ὑποκρίσεως διαφόρων νόσων.

Εἰς τὰ μέσα τὰ χρησιμοποιούμενα ὑπὸ τῶν ἰατρῶν πρὸς ἀποκάλυψιν ὑποκρίσεως οἱ Ἀγγλοσάξωνες στρατιωτικοὶ ἰατροὶ προσέθηκαν τὴν ὑπὸ ναρκοανάλυσιν (N.A) ἐξέτασιν τοῦ ὑποσυνειδήτου τοῦ στρατιώτου.

Τοιαύτη τις ἐξέτασις εἶχε προταθῆ πρὸ ἐτῶν διὰ τῆς ἐνέσεως εἰς τὸν ἐξεταζόμενον τοῦ ἀλκαλοειδοῦς σκοπολαμίνη. Οἱ πρῶτοι ἐφαρμόσαντες τὴν σκοπολαμίνην πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ὑποσυνειδήτου κατὰ τὴν δι' αὐτῆς νάρκωσιν, ἐπιτυχόντες εὐνοϊκὰ ἀποτελέσματα, ἐπωνόμασαν τὴν διὰ σκοπολαμίνης νάρκωσιν Ὁρὸν Ἀληθείας καὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο φέρεται πᾶσα ναρκανάλυσις διὰ φαρμάκου τινὸς ἐπιτυγχανομένη. Ὁ ὅρος, Ὁρὸς Ἀληθείας δὲν ἀνταποκρίνεται πάντοτε πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ὡς θέλομεν ἤδη, διὸ χρησιμοποιεῖται κυρίως ὁ ὅρος Ναρκοανάλυσις (N.A.) καὶ τοῦτον τοῦ λοιποῦ θέλομεν χρησιμοποιεῖ.

Τὴν σκοπολαμίνην, διὰ κινδύνους δηλητηριάσεως, τοὺς ὁποίους παρουσιάζει, ἀντικατέστησαν δι' ἄλλων φαρμάκων, τὴν κοινὴν ὅμως ἐκτίμησιν ἀπέκτησεν ἡ ὑπὸ τὸ ὄνομα Πεντοτάλη (Pentothal) φερομένη βαρβιτουρικὴ ἕνωσις, ἡ τόσον ἐσχάτως χρησιμοποιουμένη ὡς ναρκωτικὸν μέσον πρὸς ἐγχειρήσεις.

Παραλείποντες τὰς πρὸς ἐγχειρήσεις χρησιμοποιουμένας δόσεις, θέλομεν ἀσχοληθῆ μόνον περὶ τὴν τεχνικὴν τῆς χορηγήσεως τῆς Πεντοτάλης πρὸς τὸν σκοπὸν Ναρκοαναλύσεως. Συνίσταται αὕτη εἰς τὰ ἑξῆς : Σχηματίζεται διάλυμα τοῦ Πεντοτὰλ εἰς ἀραίωσιν 2,50 % ἐν ἀπεσταγμένῳ καὶ ἀπεστειρωμένῳ ὕδατι. Ἐκ τοῦ διαλύματος τούτου ἐνεργεῖται ἐνδοφλέβιος ἔνεσις, τοῦ φαρμάκου εἰσαγομένου βραδύτατα. Ὅταν

ὁ ἐξεταζόμενος ἀρχίσῃ δεικνύων τάσιν πρὸς ὑπνηλίαν, δεῖγμα ὅτι κατεβλήθη ἡ ἐλευθέρα θέλησις τοῦ ἐξεταζομένου—δηλαδὴ τοῦ ἐνσυνειδήτου ἐγὼ—ἄρχεται ἡ ἀνάκρισις τοῦ ὑποσυνειδήτου. Κατὰ ταύτην ὁ ἐξεταζόμενος ἀποκαλύπτει πράξεις ἢ διαθέσεις τὰς ὁποίας, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, θὰ ἐπεθύμει νὰ γνωσθῶσιν ὑπὸ ἄλλων.

Ἡ οὕτως εἰπεῖν ἀνάκρισις τοῦ ἐξεταζομένου ἀπατεῖ ἰατρὸν-ψυχίατρον, ἱκανὸν πρὸς τοιαύτας ἐξετάσεις, πλήρως κατέχοντα τὰς ἐπιστημονικὰς γνώσεις καὶ τὴν τεχνικὴν τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ φαρμάκου. Προσκαλεῖται ἐπιτηδείως ὁ ἐξεταζόμενος ν' ἀφηγηθῇ μόνος τὰ τοῦ βίου του, τοῦ ἰατροῦ ἐντέχνως ἐπαναφέροντος αὐτὸν εἰς τὴν ἀφήγησιν τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ὑπόθεσιν διὰ τὴν ὁποίαν ἐνεργεῖται ἡ ναρκοανάλυσις.

Πολλάκις ἐπιτυγχάνει ἡ πράγματι ἐξέτασις τοῦ ὑποσυνειδήτου, διότι μικρότερα τοῦ δέοντος ποσότης τοῦ φαρμάκου εἰσήχθη καὶ ἐν τῇ πραγματικότητι ὁ ἐξεταζόμενος δὲν ἀπώλεσε τὴν ἐλευθέραν του θέλησιν καὶ συμφώνως πρὸς ταύτην ἀπαντᾶ εἰς τὰς τιθεμένας πρὸς αὐτὸν ἐρωτήσεις.

Ἄλλοι ἐρευνηταί, σπανιώτερον ὅμως, προτιμοῦν νὰ χορηγήσουν δόσιν προκαλοῦσαν πράγματι ἐλαφρὸν ὕπνον καὶ κατὰ τὴν ἀφύπνισιν, ἢ πρὶν ἢ ὁ ναρκωθεὶς ἀνανήψει τελείως ἐνεργοῦσι τὴν ἐξέτασιν. Ἐπισπεύδουν δὲ τὴν ἀφύπνησιν ἐνεργοῦντες εἰς τὸν ναρκωθέντα ἐνέσεις καφεΐνης ἢ κοραμίνης, κλπ.

Ἡ N.A. δι' οἱονδήποτε τρόπον ἐνεργουμένη ἐφάνη εἰς τοὺς Ἀγγλοσάξωνας ἰατροὺς χρησιμοτάτη εἴτε πρὸς διάγνωσιν πράγματι ὑπαρχουσῶν παθήσεων καὶ ἐφαρμογὴν ἀναλόγου θεραπείας, εἴτε πρὸς ἀποκάλυψιν ὑποκρινομένων νόσων, ὁπότε ἀναλογος τιμωρία ἐπήρχετο.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς N.A. ἐν τῷ Στρατῷ καὶ δὴ κατὰ δεινὰς πολεμικὰς περιόδους δὲν συνήντησεν, ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς τουλάχιστον, ἀντιρρήσεις, τοῦ συμφέροντος τοῦ Στρατεύματος τιθεμένου ὑπεράνω τοῦ συμφέροντος παντὸς ἀτόμου.

Ἐπίσης δὲν συνήντησεν ἀντιρρήσεις ἡ ὑπὸ ἰδιώτου ἰατροῦ ἐνέργεια N.A. ἐπὶ ἀρρώστου τινὸς πρὸς διαγνωστικὸν καὶ θεραπευτικὸν σκοπόν.

4. Ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς ναρκοαναλύσεως.

Ὅταν ὅμως ἐγένετο ἀρχὴ ἐνεργείας τῆς N.A. πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διαφωτίσεως καὶ ἐξυπηρετήσεως τῆς Δικαιοσύνης, τότε κραυγαὶ ἀγανακτήσεως ἐξερράγησαν καὶ ἤρχισαν αἱ κατακρίσεις τῆς ἐφαρμογῆς τῆς N.A. ἐπὶ ἰατροδικαστικῶν πραγματογνωμοσυνῶν. Ἰδιαιτέρως σφοδρὰ ὑπῆρξεν ἡ κατὰ τῆς N.A. ἀντίδρασις ἐν Γαλλίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἀλλαχοῦ. Κατηγόρησαν ταύτην διότι ἀποτελεῖ βιασμὸν τῆς συνειδήσεως, προσβολὴν τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, προσβολὴν τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ ἰατροῦ, πρὸς τήρησιν τοῦ ἐπαγγελματικοῦ ἀπορρήτου. Προσῆψαν δ' ἐπὶ πλέον καὶ ἄλλας κατηγορίας, περὶ τῶν ὁποίων βραδύτερον θέλομεν ἀσχοληθῆ.

Εὑρέθησαν ὅμως καὶ οἱ ὑπερασπισθέντες τὴν ἐφαρμογὴν τῆς N.A. καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Γαλλίᾳ. Ἐκεῖ τρεῖς τῶν ἐξεχόντων ψυχιάτρων τῶν Παρισίων, κατόπιν ἐντολῆς τῆς Δικαστικῆς Ἀρχῆς ἐξήτασαν ἄνθρωπόν τινα παρουσιάζοντα κωφαλαλίαν. Οἱ πραγματογνώμονες ἐφαρμόσαντες τὴν N.A. καὶ διὰ ταύτης βεβαιωθέντες περὶ τῆς ὑποκρίσεως τοῦ ἐξετασθέντος ἐγνώρισαν ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἀρχὴν ἐκθέσει των τὰ τῆς ἐνεργείας των καὶ τὴν βεβαίωσιν ὅτι περὶ ὑποκρινομένου ἐπρόκειτο. Ἐμηνύθησαν τότε ὑπὸ τοῦ ἐξετασθέντος, διότι ἡ N.A. ἐνηργήθη χωρὶς αὐτὸς νὰ δώσῃ τὴν συγκατάθεσίν του δι' ἐνέργειαν ἀπαιτοῦσαν σωματικὸν τραῦμα (δηλαδὴ τὸν διὰ βελόνης νυγμὸν πρὸς ἐνέργειαν τῆς ἐνέσεως τοῦ Pentothal), διότι παρεβιάσθη τὸ Ἰατρικὸν ἀπόρρητον, διότι ἐφηρμόσθη μέθοδος μὴ ἀναγραφομένη ἐν τῇ Ποινικῇ Δικονομίᾳ καὶ δι' ἄλλας ἀκόμη παραβάσεις. Τὸ Δικαστήριον ὅμως ἀπήλλαξε τῆς κατηγορίας τοὺς ψυχιάτρους ἀναγνωρίσαν ὅτι οὗτοι ὡς πραγματογνώμονες εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ ἐφαρμόσουν οἱανδήποτε μέθοδον, πρὸς διαφώτισίν των καὶ εἶχον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀναφέρουν ἐν τῇ ἐκθέσει των πλήρη τὴν ἀλήθειαν. (Συνεχίζεται)

ΗΘΙΚΟΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Ὑπὸ κ. Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ
Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου

[*Ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γ. Σακελλαρίου ἐδόθη διάλεξις τὴν 30-6-1954 ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ πρὸς τοὺς Ἀξιωματικοὺς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἧς περίληψιν γενομένην ὑπὸ τοῦ Ἀστυν. Δ)ντοῦ Β΄ κ. Γ. Γερανέα δημοσιεύομεν κατωτέρω*].

Ἐκ τῶν στατιστικῶν τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης τῆς τελευταίας τετραετίας, καὶ ὧν τοὺς ἀριθμοὺς ἀνέφερεν, προκύπτει ὅτι ἡ ἐγκληματικότης τῆς νεαρᾶς ἡλικίας παρουσιάζεται ηὐξημένη, καθὼς καὶ ἡ ὑποτροπή.

Ἐξεταστέον ποῖα εἶναι τὰ αἴτια καὶ ποία ἡ θεραπεία τοῦ κακοῦ. Τὰ αἴτια εἶναι κυρίως ψυχολογικά. Οἱ νεαροὶ ἐγκληματίαι εἶναι νευρωτικοὶ τύποι ἢ ἐστερημένοι ἠθικῶν κριτηρίων καὶ συνειδήσεως, τὰ ὁποῖα καλοῦμεν **ὑπερεγώ.** Ἄλλοι εἶναι παρανοϊκοί, καὶ ἄλλοι παθολογικῶς ἐπιρρεπεῖς εἰς τὸ ἔγκλημα.

Τὸ κοινωνικὸν περιβάλλον ἀσκεῖ μεγάλην ἐπίδρασιν. Ἐπίσης ἡ οἰκογένεια ἐν διαστάσει καὶ διαλύσει.

Ἡ πτωχεία καὶ ἡ ἀνεργία δὲν εἶναι πάντοτε τὰ αἴτια οὔτε τὰ μόνα αἴτια.

Συναίτια εἶναι αἱ κακαὶ παρορμήσεις, τὰ ἀντεθνικὰ καὶ ἀνήθικα κηρύγματα ὡς τὸ «κάτω ἡ παρθενία», ἡ διχόνοια εἰς τὴν οἰκογένειαν, ὁ συμμοριτοπόλεμος καθ' ὃν δὲν ἐλειτούργησαν οἱ νόμοι οὔτε τὰ σχολεῖα. Ἐπίσης ἡ ἀνοργάνωτος ἐλευθερία ἀπασχολήσεως τῶν νέων. Σπανίως ὁ πεινῶν ἢ ριγῶν καταφεύγει εἰς τὴν κλοπήν, διότι κλοπὰς διαπράττουσι κατὰ ἴσον ποσοστὸν καὶ παιδία καλῶν καὶ εὐπόρων οἰκογενειῶν.

Ἡ βελτίωσις τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν ἀναμφιβόλως περιορίζει τὸ ἔγκλημα δὲν πρέπει ὅμως νὰ ἀγνοῆται ὁ ψυχολογικὸς παράγων.

Ἡ οἰκογένεια, τὸ σχολεῖον καὶ ἡ ἐκκλησία δέον νὰ συμβάλλωσιν εἰς τὸ ἔργον. Δὲν ἀρκεῖ ἡ ἁπλῆ χορήγησις τροφῆς καὶ στέγης νὰ ἀποτρέψῃ τοὺς νέους ἀπὸ τὸ ἔγκλημα.

Κατὰ τὰς περιόδους τῆς μεγάλης οἰκονομικῆς εὐημερίας ἢ τῆς μεγάλης οἰκονομικῆς δυσπραγίας παρατηρεῖται αὔξησις τῆς ἐγκληματικότητος.

Ἀντιθέτως, ὅταν ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις ἐν μιᾷ κοινωνίᾳ εὑρίσκεται εἰς τὸ μέσον τῶν δύο ἄκρων, παρατηρεῖται μείωσις τῆς ἐγκληματικότητος.

Ἕτερον αἴτιον συντελοῦν εἰς τὴν ἐγκληματικότητα τῶν νέων, εἶναι ὁ ἐν φυλακαῖς συμφυρμὸς τούτων μετὰ παλαιῶν κακοποιῶν, οἵτινες εἶναι καὶ οἱ διδάσκαλοι τοῦ ἐγκλήματος. Ἡ νομοθεσία καὶ ἡ πολιτεία ἤδη, τείνουν εἰς τὸν διαχωρισμὸν τῶν νεαρῶν ἐγκληματιῶν.

Αἱ ἀνεξέλεγκτοι σχέσεις τῶν νέων μετὰ συμμοριῶν κακοποιῶν, ὡς οἱ ὑπαρξισταί, εἶναι ἐπίσης ἓν αἴτιον ἐπιτάσεως τῆς νεανικῆς ἐγκληματικότητος.

Ἐπίσης τὸ σύστημα τῆς ἐκπαιδεύσεως, τὸ ὁποῖον δίδει εἰς τοὺς νέους γνώσεις οὐχὶ ὅμως καὶ ἠθικὴν διαμόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος.

Κατὰ τὸν Πλάτωνα σκοπὸς τῆς ἀγωγῆς εἶναι ἡ μόρφωσις χαρακτῆρος, τὸν ὁποῖον ἀπαρτίζουν αἱ ἀρεταί.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ νεότης ἐπὶ δεκαετίαν ἐγκατελείφθη λόγῳ τοῦ πολέμου, τῆς κατοχῆς καὶ τοῦ συμμοριτοπολέμου καὶ ἐγένετο ἔρμεον τῶν ὑλιστικῶν κηρυγμάτων.

Ἕτερος λόγος ἐπιφέρων ἀναστάτωσιν εἰς τὴν νεότητα εἶναι ἡ γοργὴ ἐξέλιξις ὀφειλομένη εἰς τὰς πολλὰς ἐφευρέσεις τῶν τελευταίων δεκαετιῶν, ἥτις παρωθεῖ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὰς ὑλιστικὰς ἐπιδιώξεις.

Πρέπει νὰ εὑρεθῇ τὸ ἀντίδοτον καὶ νὰ καθοδηγηθῇ ἡ νεότης πρὸς τὸν Ἑλληνοχριστιανικὸν πολιτισμόν, διότι ἡ νεότης ἐπὶ δεκαετίαν ἔμεινεν ἄνευ πυξίδος, κενὴ ἰδανικῶν καὶ μὲ τάσεις κριτικῆς ὅλων τῶν θεσμῶν καὶ τῶν ἀξιῶν.

Ἐπίσης ἡ νεότης παραμένει ἀκαθοδήγητος εἰς τὰ γεννετήσια ζητήματα. Πολλοὶ ἰατροὶ ἐγκληματικῶς προωθοῦσι τοὺς γονεῖς ὅπως ἀπὸ τρυφερᾶς ἡλικίας καταστήσωσι τοὺς υἱούς των πελάτας τῶν οἴκων ἀνοχῆς καταστρέφοντες τὴν ἀγνότητα τούτων.

Εἰς τὸ παραπέτασμα φανατίζουν τὴν νεότητα εἰς τὰς ἰδέας των διὰ συνθημάτων, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀποτέλεσμα ἐνδελεχοῦς ψυχολογικῆς μελέτης. Εἶναι τὰ νέα ὅπλα τῶν κομμουνιστῶν, ἔναντι τῶν ὁποίων ὁ δυτικὸς κόσμος παραμένει ἀδρανὴς καὶ ἀνοργάνωτος, εἰς τὸν πόλεμον τοῦτον τῶν ἰδεῶν.

Ἡ κομμουνιστικὴ ἰδεολογία ἑλκύει τὴν νεότητα διότι τῆς ὑπόσχεται ἀφειδῶς τὰς ὑλικὰς ἀπολαύσεις τῶν ὁποίων στερεῖται. Εἰς τοῦτο ὀφείλεται ἡ ἀναβίωσις τῆς ΕΠΟΝ καὶ τῆς Νεολαίας τῆς ΕΔΑ.

Ἡ νεότης πρέπει νὰ διαπαιδαγωγηθῇ μὲ τὰ κριτήρια τῆς ἀγάπης, τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, τῆς ἐντιμότητος, τῆς ἀνιδιοτελείας καὶ τῆς συμβολῆς εἰς τὸ γενικὸν καλόν.

Οὕτω μόνον δημιουργεῖται ὁ πραγματικὸς ἄνθρωπος, ἥτις λέξις κατὰ τὸν Πλάτωνα σημαίνει ὁ ἀναθρῶν, ἤτοι ὁ ἀποβλέπων εἰς τοὺς πνευματικοὺς ὁρίζοντας τῆς σκέψεως. Ὁ σκεπτόμενος ἀπὸ τὸ διάφραγμα τοῦ σώματος καὶ ἄνω, τὰ κάτω τοῦ διαφράγματος μέρη εἶναι τὰ μέσα τὰ φέροντα καὶ ἄγοντα εἰς τὴν πνευμάτωσιν.

Τί ἐπετύχωμεν ἕως τώρα ; νὰ ἔχωμεν νέους οἱ ὁποῖοι κατὰ τὰ 9/10 δὲν ἔχουν ἰδανικά, οὔτε προορισμόν, οὔτε ἄσκησιν πρὸς τὸ πράττειν τὸ καλόν.

Πρέπει ὁ νέος νὰ διαπαιδαγωγηθῇ εἰς τὴν ἠθικήν, εἰς τὸ δίκαιον εἰς τὸ ἐπιτρεπτόν, εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀλληλεγγύην, εἰς τὸν σεβασμὸν πρὸς τὴν οἰκογένειαν, εἰς τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα, διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν ἕβδομον κύκλον τῆς τελειοποιήσεως, διαπλάσσων ἑαυτὸν κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ δημιουργοῦ καὶ γενόμενος συνεργάτης τούτου καὶ συνδημιουργός.

Ἡ ὀργάνωσις «Ἠθικὸς ἐξοπλισμὸς τῆς νεότητος» ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν τῆς Ἀστυνομίας εἰς τὸ ἀναληφθὲν ἔργον, μέρος τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖ ἡ ἐκτύπωσις συνθημάτων ἠθικῶν, τοποθετουμένων εἰς τὰ λεωφορεῖα καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐπίδρασις εἰς τὸ πειραματικὸν ἐργαστήριον ἀπέδειξε ὅτι ἀνέρχεται εἰς 40 % παρορμῶσα τοὺς νέους εἰς καλὰς πράξεις ἢ ἀποτρέπουσα τούτους ἀπὸ τὰς κακάς.

Ἐπίσης τὸ πειραματικὸν ἐργαστήριον συνέταξε πίνακα μὲ 10 ἐρωτήματα διὰ τὸ βραβεῖον ἀρετῆς.

Εἰς τὰ ἐρωτήματα ὁ μαθητὴς βαθμολογεῖ ἑαυτὸν παρουσία ὅμως τῶν ἄλλων, ἡ δημοσιότης δ' αὕτη καὶ ἡ τῶν ἄλλων κριτικὴ ἀναγκάζει τὸν νέον εἰς αὐστηρὰν κρίσιν πρὸς τὸν ἑαυτόν του καὶ βελτιώνει σημαντικώτατα τὸν χαρακτῆρα του διὰ τῆς αὐτογνωσίας.

ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ
ΜΕ ΤΙΣ ΔΡΟΣΙΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΘΡΥΛΟΥΣ

Ὑπὸ κ. ΑΓΓ. ΑΘ. ΚΛΕΙΣΙΟΥΝΗ

«Καλοκαίρι μου χρυσό :
Οὔθε πάω καὶ μασῶ!
Καὶ χειμώνα μου γρουσούζη :
Οὔθε πάω καὶ μὲ τσούζει!...».

δογματίζει παραστατικὰ τὸ δημιούργημα τοῦ Λαοῦ μας. Μὰ τὸ «χρυσὸ καλοκαίρι» δὲν ἔχει πλεονεχτήματα μόνο. Σέρνει καὶ μειονεχτήματα δίπλα στὶς πολλές του καὶ πολυζήλεφτες χάρες. Ἴσως ὅμως νὰ μὴν τοῦ βρίσκαμε κανένα κουσούρι ἂν ἔλειπε τὸ μαρτύριο τῆς ζέστης.

Ἡ ζέστη ὅμως μᾶς τὰ χαλάει... Ὁ καλοκαιριάτικος ἥλιος τὰ περιχύνει ὅλα μὲ τὶς φλογισμένες του δέσμες. Σιγὰ σιγὰ τὰ κάνει κι ἀναψοπυρώνουν ὅλα : μέταλλα, ξύλα, χώματα, πέτρες, ἰσιώματα κι ὄχτοι. Καὶ τὸ καθένα τους ὕστερα γίνεται σῶμα πυροφόρο! Θαρρεῖς καὶ τὰ θρυλούμενα καζάνια τῆς κόλασης, ξέχειλα τώρα, χύνουν παντοῦ τὴν ἀναμένη πίσσα καὶ τὰ κατάντησαν ὅλα διάφλεγο καμίνι, ποὺ σιγοψήνει κάθε ζωντανὸ πλάσμα...

Ἀπὸ τὴν πυρίπνοη τούτη λάβρα εἶναι φυσικὸ νὰ κακοπαθαίνουν ἐκεῖνοι ποὺ κατοικοῦνε στοὺς πολυσύχναστους τόπους μὲ τὰ πυκνοχτισμένα σπίτια περσότερο ἀπ' ὅσους διαμένουνε στὴν ὕπαιθρη χώρα. Κι ὁ λόγος εἶναι γιατὶ τοὺς τελευταίους τοὺς δροσολογᾶν οἱ μυρωμένες βουνήσιες αὖρες, ποὺ κατεβαίνουν ἀπὸ τὶς ψηλὲς κορφὲς καὶ περνοῦν ἀπὸ τὰ γαργαρόνερα λαγκάδια μὲ τὰ τουφωτὰ καὶ μεγαλόκορμα δέντρα. Ἔτσι ἐξηγεῖται τὸ γιατὶ μακαρίζουμε τοὺς συγγενεῖς μας, ποὺ ἐξακολουθοῦνε νὰ παραμένουν ἀκόμα στὰ κορφοβούνια τῆς πατρογονικῆς μας ἀφετηρίας : νοσταλγοῦμε τὴν εὐλογημένη δροσοβολιὰ τοῦ τόπου, ποὺ γυρίζει διαρκῶς στὸ νοῦ μας ἰδίως ὅταν μᾶς τσουρουφλᾶν οἱ κατακαλόκαιρες ζέστες...

Βέβαια τὰ βουνὰ τὰ προτιμοῦμε καὶ γιὰ τὸν ἐπιπρόσθετο λόγο πὼς ἤσαντε λίκνο τῆς ἐθνικῆς μὰς Ἐλευθερίας, ρίζα καὶ μετερίζι τῆς ἀρχαίας καὶ τῆς νέας μας Ἱστορίας, ποὺ τριγυρίζει πάντα σὲ δαῦτα καὶ μᾶς καλεῖ ὁλοένα στὰ πολυξακουσμένα λημέρια της γιὰ νὰ μᾶς ἀναβαφτίζει στὰ νάματά της. Μᾶς γνέφει, λοιπόν, καὶ τώρα κι ὅλο μᾶς προσελκύζει στὰ μυρόλουστα καὶ μυριοδοξασμένα βουνὰ τῆς Ἀρκαδίας. Καὶ ποιὸς μπορεῖ ν' ἀντισταθεῖ στὸ κάλεσμά της μιὰ κ' εἶναι συνδυασμένο καὶ μὲ τόσο δροσάτες προσδοκίες ;

Πρῶτο δροσόλουτρο πήραμε στὴν περίφημη καὶ κοσμοξακουσμένη πρωτεύουσα τῆς Ἀρκαδικῆς βουνοχώρας. Μὲ τὴν πρώτη ματιὰ καταλαβαίνει κανεὶς πὼς ἐκεῖ ἐπικρατεῖ νοικοκυρωσύνη καὶ τάξη. Κατόπι κατατοπίζεται πιὸ καλὰ καὶ πληροφορεῖται πὼς οἱ Ἀρκάδες ὅλοι, ντόπιοι καὶ ξενητεμένοι, παρα-

βγαίνουν ἀναμεταξύ τους ὁλοένα ποιὸς θὰ προικίσει τὴν Τρίπολη μὲ κάτι καινούριο ἀνώτερο καὶ παραπάνου, ποὺ καὶ τὶς ἀνάγκες τῶν κατοίκων νὰ θεραπέβει καὶ συνάμα νὰ γίνεται καὶ περίμορφο στολίδι τοῦ τόπου.

'Ατομικὴ καὶ ὁμαδικὴ καλαισθησία, δηλαδή, διακρίνει τοὺς φιλοπρόοδους Τριπολιτσιῶτες. Κι ἀνάλογα εἶναι καὶ τὰ ἔργα, μὲ τὰ ὁποῖα κοσμοῦνε τὴν ἀγαπητή τους πολιτεία. Κατὰ συνέπεια μὲ τὶς πεντακάθαρες πλατεῖες, τὰ φροντισμένα πάρκα, τὶς πλούσιες δενδροστοιχίες, τ' ἀσύγκριτα ξενοδοχεῖα, τὸ τοπικό τους θέατρο, τ' ἀναγνωστήρια καὶ τὸ περίφημο καὶ τέλειο σ' ὅλα Παναρκαδικό τους νοσοκομεῖο (ἔργο τῶν 'Αρκάδων τῆς 'Αμερικῆς) ἀναδείξανε τὴν πρωτεύουσα τοῦ νομοῦ τους ἀξιοζήλευτη καὶ ἀξιέπαινη πόλη.

Χτισμένη στοὺς πρόποδες τοῦ Μαινάλου (ὑψόμετρο 655), πιάνει ἀρκετὸ διάστημα τοῦ καλλιεργημένου ἀρκαδικοῦ ὀροπεδίου κι ἀποτελεῖ ἐμπορικὸ ἐπίκεντρο γιὰ τὸ δικόνε της περίγυρο, καθὼς καὶ γιὰ τὶς χερσαῖες μεταφορὲς τῆς γειτονικῆς Λακωνίας. Οἱ δρόμοι, ποὺ καταλήγουνε στὸν περίβλεπτο μητροπολιτικό της 'Αγιοβασίλη, μοιάζουνε σὰν ἀχτίνες ἑνὸς ἰδεατοῦ περίκυκλου καὶ θυμίζουνε τὴν ἀγωνιστικὴ πορεία, ποὺ ἀκολούθησαν τὰ ἡρωϊκὰ φουσάτα τοῦ Στρατηλάτη Κολοκοτρώνη γιὰ νὰν τὴν περικλείσουνε στενὰ καὶ νὰν τὴν κυριέψουνε κατόπι.

'Ο θρυλικὸς Γέρος τοῦ Μοριᾶ τὴν εἶχε νιώσει τὴ σπουδαία σημασία τῆς πολιτείας. Κι ἀμέσως, ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς 'Εθνεγερσίας :

«Στὰ Τρίκορφα, μὲς στὴν κορφή,
Κολοκοτρώνης ρίνει ὀρδί...
Στὴ Ντρομπολιτσὰ στὴ μέση
Θελα κάμει τὸ λημέρι!
Καὶ στὴ μέση στὴν πλατέα
Θελα στήσει τὴ σημαία!...»

καθὼς ἐτραγούδησε τότες ἡ Λαϊκὴ μούσα, ποὺ παρακολουθοῦσε τὰ πολεμικὰ κατορθώματα τῶν 'Ελλήνων κ' ἐξυμνοῦσε τοὺς ἡρωϊσμούς των ἀντάξια μὲ τὴν ὁμηρικὴ ὁμότεχνή της.

Καὶ πρὸς αὐτὰ τὰ πολυθρύλητα Τρίκορφα βαδίζουμε τώρα. Τ' αὐτοκίνητο τρέχει κι ἀνεβαίνει στὶς πρῶτες ἀνηφορικὲς κορδέλες, μὲ τὰ ψιλοχτισμένα τους ἀναχωματικὰ καὶ προφυλαχτικὰ τειχία. Δεξιά μας ξεπροβάλλουν οἱ ἀσπρισμένοι τοῖχοι τοῦ μοναστηριοῦ τῆς 'Απάνου Χρέπας (ὑψόμετρο 1559). Σὲ λίγο βρισκόμαστε ἀπάνου στὸ πολύκορφο καὶ φαλακρὸ πετροβούνι. Μὲ τὴν ἀντηλιάδα, ποὺ πυρπυρίζει στὰ μικρὰ καὶ μεγάλα του καταράχια, ξεγελιέται κανεὶς καὶ νομίζει πὼς ἀναστηθῆκαν οἱ ἀντρειωμένοι τοῦ Μεγάλου ξεσηκωμοῦ καὶ στῆσαν ἄϋλους χοροὺς στοὺς τιμημένους χώρους τῆς γιγαντομαχίας.

Γιὰ νὰ ξεφύγουμε τὴ γύμνια καὶ τὴν ξέρα τοῦ τοπίου, ποὺ γενναέι ἀγκούσα στὴν ψυχή, γυρίζουμε τὴ ματιά μας πρὸς τὸν κάμπο τῆς Τεγέας. Καθὼς τὸν ἔχουνε δενδροφυτεμένο, ἡ πρασινάδα του ξαλαφρώνει τὴν ψυχὴ καὶ ξεκουράζει

τὰ μάτια. Ἀκόμα κι ἀπὸ δῶ πάνου, τὶς ξεμακρυσμένες ψηλὲς κορφές, διακρίνουνται τὰ ἑφτὰ χωριά της καὶ δίνουνε τὴν ἐντύπωσι πὼς εἶν' ἑφτὰ λαμπροστόλιστες νυφάδες, ἕτοιμες γιὰ τὸ χοροστάσι.

Ἕνα ἕνα τὸ Βουνό, οἱ Ρίζες, τὸ Θάνα, Πιαλί, Στρίγκου, Ἀχούρια, Κερασίτσα.

Στὸ σύνολό τους φαίνουνται σὰν ἰσάριθμες βραγιές, ποὺ ἀνήκουν ὅλες στὸ ἴδιο παραδεισιακὸ περιβόλι. Ναί, σὲ πραγματικὸ παράδεισο τά 'χει μεταβάλει τῶν κατοίκων ἡ φιλοπονία! Μαγευτικὸ τοπίο καὶ συνάμα πλούσιο κέντρο παραγωγῆς προϊόντων, πού 'ναι ἀπαραίτητα γιὰ τὴ διαβίωση τῶν ἀνθρώπων.

Παρόμοια πλούσιο κέντρο φαίνεται πὼς ἦταν καὶ στοὺς ἀρχαίους χρόνους. Κ' ἔτσι κατάφεραν οἱ τοτεσινοὶ Τεγεᾶτες νὰ χτίσουνε στὸν τόπο τους τὸν ξακουσμένο Ναὸ τῆς Ἀλέας Ἀθηνᾶς—ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους τῆς Πελοποννήσου καὶ μὲ ἀρχιτέχτονα τὸν περίφημο Πάριο καλλιτέχνη Σκόπα. Ὁ ἴδιος, ὑποθέτουν εἶχε τεχνουργήσει καὶ τἀγάλματα τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ τῆς Ὑγίειας, ποὺ ἡ κεφαλή της εἶναι ἄφταστη σὲ παράσταση, φυσικότητα, μεγαλεῖο καί, χάρη —πραγματικὸ ὑπόδειγμα καὶ πρότυπο τῆς ὑγείας.

Ὅπως στὴν Τρίπολη, ἔτσι καὶ στὰ χωριὰ τῆς Τεγέας, οἱ ξενητεμένοι προεξάρχουνε στὸ στολισμὸ τῶν κατοικημένων κέντρων μὲ χτήρια παραπλήσια μὲ τῆς εἰδωλολατρικῆς ἐποχῆς, τὸ Ναὸ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τῆς Ἐπισκοπῆς τῆς χριστιανικῆς Τεγέας, πού 'ναι ἀπὸ τοὺς θαυμάσιους ναοὺς βυζαντινῆς τεχνοτροπίας. Ἔργα, δηλαδή, ἀπαραίτητα γιὰ τὸν τόπο καὶ προϊόντα χρήσιμα γιὰ τὸν κόσμο —τέτια μονάχα φτειάνουνε στὴν Τεγέα. Τὰ χρήσιμα καὶ ὠφέλιμα εἶναι ἡ παντοτινή τους ἀσχολία, μέριμνα καὶ φροντίδα...

Κατηφορίζοντας τώρα βλέπουμε ἀριστερά μας τὴ Συλήμνα. Γιὰ μιὰ καψοκαρδοῦσα κάτοικό της τραγουδοῦσε κάποιος βαλαντωμένος :

«Συλη–Συλημνιώτισσα,
Σὺ μ' ἔκαμες κι ἀρρώστησα!»

Δεξιά μας βλέπουμε τὴν ὀροσειρὰ τοῦ Μαινάλου καὶ στὸ βάθος διακρίνουνται τὰ βουνὰ τῆς Γορτυνίας. Μὰ δὲν εἶναι γυμνὰ καὶ τοῦτα, σὰν τοῦ Τρικόρφου τα καταράχια. Τώρα ξεπροβάλλουν παντοῦ πανήψυλες κορφὲς ἐλατοσκεπασμένες. Ἔτσι, καὶ πιὸ πυκνά, θὰ ἦσαν δασωμένα καὶ στ' ἀρχαῖα χρόνια, γιατὶ σ' αὐτὰ κυνηγοῦσε τὴν Ἔλαφο τῆς Ἀρτέμιδας ὁ Ἡρακλὴς ὁλόκληρο χρόνο. Ἦταν ὑποχρεωμένος, σύμφωνα μὲ τὶς ἐπιταγὲς τῶν Θεῶν, νὰν τὴν πάει στὸν Εὐρυσθέα, τὸν ἐντολέα τῶν 12 μεγάλων ἡράκλειων ἄθλων.

Στὰ ἴδια κορφοβούνια τοποθετοῦσαν οἱ ἀρχαῖοι θρῦλοι τὴ γέννηση τοῦ παντοδύναμου Δία, τοῦ φτεροπόδη Ἑρμῆ καὶ τοῦ τραγοπόδαρου Πᾶνα. Ἀρκαδικὲς θεότητες τοὺς θέλουνε καὶ τοὺς τρεῖς οἱ σχετικὲς πανάρχαιες παραδόσεις, καὶ τὰ θρυλούμενά τους ἀνακατέβουνται τώρα μὲ παραπλήσιες δοξασίες τῶν χριστιανικῶν χρόνων.

Ἀπόδειξη τοῦ συμφυρμοῦ τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν νέων παραδόσεων βρί-

σκουμε στὰ σχετικὰ γιὰ «τοῦ Παπᾶ τ' ἀλῶνι». 'Εκεῖ στῆς Νταβιᾶς τὸν κάμπο, ἀριστερὰ καθὼς προχωροῦμε πρὸς τὰ ψηλώματα τῆς Γορτυνίας, ὑπάρχει ἀκόμα (κι ἀπὸ πότε δὲ θυμᾶται κανένας) ἕνα βαθούλωμα, σὰν ἀλῶνι. Σύμφωνα μὲ τὶς τοπικὲς παραδόσεις ἀλώνιζε κάποτε κάποιος παπᾶς σὲ κεῖνο τὸ μέρος.

— Γιατί ἀλωνίζεις σήμερα, ποὺ εἶναι τῆς 'Αγια Μαρίνας ; τονε ρώτησε μιὰ γυναίκα, ποὺ ξαφνοφάνηκε μπροστά του.

—"Ετσι θέλω κι ἀλωνίζω κι οὔτε θὰ σοῦ δώσω λόγο ! τῆς κάνει ἀγριεμένος ἐκεῖνος. 'Ο ἄγριος τόνος τῆς φωνῆς του ἦταν ἐνδεικτικὸς γιὰ τὴν ἐνοχή του. Γιατὶ φωνάζει κανεὶς δυνατὰ γιὰ νὰ σκεπάσει κάποια παράβασή του.....

Μὰ πρὶν τελειώσει κακὰ καλὰ τοῦ παραβάτη ὁ λόγος ἀκούστηκε μιὰ δυνατὴ βουὴ καὶ ταρακουνήθηκε ὅλος ὁ τόπος. Κι ὅσο νὰ εἰπεῖς «τρία» παρουσιάστηκε μιὰ βαθειὰ καταβόθρα στὸν τόπο τἀλωνιοῦ καὶ χαντοβούλιαξαν ὅλα μέσα σὲ δαύτη : παπᾶς, σιτάρι καὶ ζῶα. Πᾶνε ἄπατα ὅλα!... Τὸ βούλιαγμα κεῖνο, ποὺ γιομίζει σιγὰ σιγά, τὸ λὲν ἀκόμα καὶ τώρα «τοῦ Παπὰ τ' ἀλῶνι». "Αλλοι λένε πὼς ἦτανε νεράϊδα ἡ γυναῖκα, ποὺ τὴν ἔστειλε ἡ τρανὴ Κυρὰ γιὰ νὰ χαντακώσει τὸν παπά, γιατὶ ἐχούγιαζε ντάλα μεσημέρι καὶ χάλαγε τὴν ἡσυχία τῶν νεράϊδωνε, ποὺ εἶχαν τραπέζι παραπέρα...».

Ξεπερνᾶμε «τοῦ Παπᾶ τ ἀλῶνι» κι ὅλο προχωροῦμε. 'Αριστερά μας εἶναι τὸ τραγουδημένο τ' 'Αρκουδόρεμα, ἡ κοιτίδα τῶν Κολοκοτρωναίων, ποὺ φοροῦσαν :

«....τὶς πέντε ἀράδες τὰ κουμπιά, τὶς δέκα τὰ τσαπράζια....
Νὄπου δὲν καταδέχουνται τὴ γῆς γιὰ νὰ πατήσουν,
Καβάλα πᾶν στὴν ἐκκλησιά, καβάλα προσκυνᾶνε,
Καβάλα παίρν' ἀντίδερο νὰπ' τοῦ παπᾶ τὸ χέρι....».

Ψηλὰ κι ἀντίκρυ δεξιά μας εἶναι τὸ Ροϊνό, μὲ τὸν ὀνομαστό του 'Αγιώργη— ὀνομαστὸ κατὰ τὶς παλιὲς παραδόσεις, ποὺ ἀναφέρουνε σχετικὲς παρακλήσεις τῶν ἀναγκεμένων στὶς θαυματουργὲς ἐκκλησίες :

«"Αγιε μ' 'Αγιώργη, ὀχ τὸ Ροϊνό,
Κι 'Αγια Σοφιά, ἀχ τὴ Πόλη,
Καὶ χρυσοσπηλαιώτισσα
Δεξιὰ τοῦ Καλαβρύτου....».

Λίγο παραπέρα δὲν κοιτᾶμε ψηλά, γιὰ νὰ εἰδοῦμε τὰ δάση. Τώρα πιὰ τὰ ἔλατα φυτρώνουνε δίπλα στὸ δρόμο. Ξεπετιοῦνται στὴ μιὰ μεριὰ καὶ στὴν ἄλλη, μεγάλα, πανήψυλα, μὲ τὸν ἴσιο κορμό τους καὶ μὲ τὶς σταυρωτὲς τους κλάρες. Καὶ σὰ νὰ μᾶς καλωσορίζουν μὲ τὰ τρυφερά τους φύλλα. Κάπου κάπου ξεπροβάλλει ἀνάμεσά τους καὶ κανένα κέδρο. «Κέντρα» τὰ λέει ὁ κόσμος, γιατὶ κεντρίζουν, μὲ τὰ σκληρὰ μυτερά τους φύλλα. Μὰ «οὐδὲν κακὸν ἀμιγὲς καλοῦ!», καθὼς διαλαλοῦν οἱ προγονικὲς παροιμίες. "Ετσι καὶ τὰ «κέντρα» ἔχουν μοσχομύριστο ξύλο, ποὺ 'ναι περιζήτητο πάντα. Μὲ τέτοιο ξύλο φτειάχνανε τὰ

περίφημα κι ἀρωματικὰ ξυλοκάνατα, σὰν ἐκεῖνο ποὺ ζήλεβε κάποιος ποθοπλανταγμένος καὶ τοῦ τραγουδοῦσε :

«Κανάτι, ξυλοκάνατο, νά εἶχα τὸ ριζικό σου,
Ποὺ σὲ κρατοῦνε γοῦ ὄμορφες καὶ πίνουν τὸ νερό σου!».

Σὲ λίγο περνοῦμε κι ἀπὸ τὴν Ἀλωνίσταινα μὲ τὰ φημισμένα τυριὰ καὶ τὶς ψηλόκορμες καὶ γεροδεμένες κοπέλες. Εἶναι ψηλὲς σὰν τὶς ἀσημόφυλλες λεῦκες τῆς ρεματιᾶς τους κι ὄμορφες σὰν τὰ κρύα νερά τους. Μὰ κι ἂς εἶναι σὰν τὶς νεράϊδες τῶν παραδόσεων κι ἂς ἔχουνε μάτια «σκιζομυγδαλᾶτα» δὲ μᾶς κρατοῦνε. Μόνο τὴ σκέψη μας αἰχμαλωτίζουν. Τὸ σῶμα βιάζεται νὰ φτάσει στὸ Διάσελο, μὲ τὶς δροσοφορτωμένες αὖρες. Μετὰ τὶς κορδέλες—θαῦμα μηχανικῆς ! π' ἀνεβαίνουν ὅλο καὶ πιὰ ψηλὰ σταματοῦμε στὸ ζυγό, γιὰ νὰ προσκυνήσουμε τὸν προστάτη τοῦ δάσους, ποὺ τὸ γλύτωσε ἀπὸ τὴν καταστροφὴ τῆς τρικυμισμένης δεκαετίας.

Κι ἀξίζει τὸ προσκύνημά μας, ταιριάζει καὶ ἡ καμαρωμένη χαρά μας. Σ' αὐτὸ τὸ μέρος εἶναι τὰ ἔλατα δασιὰ καὶ πιὰ γιὰ νὰ κερδίσουνε φῶς κι ἀγέρα ξεπετᾶνε βραστάρια τοῦ ψήλου πάντα. Τοῦ ψήλου καὶ παραπάνου, καταντάει νὰ μὴ βλέπει κανένας τὴν κορφή τους!

— Θαυμάσιο ! ψιθυρίζει ἐκστατικὸς ὁ συνοδός μου.

—Κι ἀκόμα πιὸ ἐξαιρετικὰ εἶναι τὰ Χριστούγεννα ! τοῦ κάνω, ἱκανοποιημένος ποὺ εἶχα τὴν ἰδέα τῆς ἐκδρομῆς μας καὶ τὴν ἔμπνευση τοῦ σταματημοῦ μας σ' αὐτὴ τὸ λακούλα. Εἴκοσι φορὲς καὶ παραπάνου ἔχω γιορτάσει μὲ ἀθηναϊκὲς παρέες ἐδῶ Χριστούγεννα καὶ Πάσχα. Κι ὅλοι τους ἔμειναν ἐνθουσιασμένοι....

Γιὰ λίγη ὥρα δὲ μιλοῦμε. Ὁ καθένας ἀκολουθάει τοὺς θαυμαστικοὺς στοχασμούς του.

— Δὲν ἀντέχω στὸν πειρασμὸ νὰ μὴ λοξοδρομήσω ! λέω κατόπι στὸ φίλτατο σύντροφό μου. Θέλω νὰ πιῶ νερὸ ἀπὸ τὴν Κοκκινόβρυση καὶ θὰ πεζοπορήσω λίγο, διατὶ δὲν πάει αὐτοκίνητο σὲ δαύτη.

— Θά 'ρθω μαζί σου ! μοῦ κάνει κι ὁ συνοδός μου. Κι ὁ τόνος τῆς φωνῆς του δείχνει ὁλοπρόθυμη διάθεση καὶ νοσταλγία.

Σ' ἕνα τέταρτο, λίγο παραπάνου, φτάσαμε στὴ βρύση.

— Κανένα ψυγεῖο δὲ φτάνει τοὺς βαθμούς της ! φωνάζει ὁ σύντροφός μου, ποὺ δοκίμασε πρῶτος. Μὲ λίγες γλουκιὲς παγώνουν τὰ δόντια κ' εἶν' ἀνάγκη νὰ σταματήσει κανένας, ἀλλιῶς....

Σταματάει τὰ λόγια καὶ ξαναπίνει νερό, παρακινημένος, θαρρεῖς, ἀπὸ μιὰ πρωτόγνωρη γοητεία. Ἡ ἀκατανίκητη αὐτὴ γοητεία ἐπενεργεῖ καὶ σὲ μένα. Δοκιμάζω καὶ ξαναδοκιμάζω. Μ' εὐχαρίστηση βρέχω καὶ τὸ μέτωπό μου. Ἡ παγωμένη αἴσθηση μὲ γεμίζει εὐεξία. Καὶ τότε λέω :

— Γιὰ τὸ παγωμένο καὶ νόστιμο χωνευτικὸ νερό της ἀξίζει κάθε κόπος. Ἀφήνω τὴ μαγεία ποὺ δίνουν οἱ ἐλατοσκέπαστες τοῦτες ἐχτάσεις στὴν ὅραση, τὴ βασανισμένη ἀπὸ τὴν ξεραΐλα, καὶ τὴν ἀπαλὴ ἀχολογιά, ποὺ κατευχαριστεῖ

τὴν ἀκοή, ξεθεωμένη ἀπὸ τοὺς ἀκατάστατους θόρυβους τῆς πολιτείας.... Δέντρα, βουνά, λαγκαδιές, κορδέλες καὶ ἦχοι συνεπαίρνουν τὴ σκέψη καὶ τὴν ἐλαφρύνουν ἀπὸ τὶς σκοτοῦρες....

Σὲ λίγο, μὲ κατηφορικὲς κορδέλες τώρα, φτάνουμε στὴ Βυτίνα. 'Εξαίρετη καλοκαιρινὴ διαμονὴ στὸν καιρό μας. Παλιότερα ἦτανε πλούσιο φυτώριο μεγάλων πνευματικῶν ἀξιῶν (ἱστορικῶν, ποιητῶν καὶ νομοδιδασκάλων, ὅπως εἶναι οἱ Κ. καὶ Π. Παπαρηγόπουλοι, Κ. Οἰκονομίδης κι ἄλλοι), μὲ πανελλήνια—καὶ γιατὶ ὄχι : παγκόσμια ; φήμη.

'Η πρόοδος στὸν πνευματικὸ τομέα ἦτανε φυσικὸ ἐπακόλουθο γιὰ τὸν ὀρεινὸ φτωχότοπο, ποὺ περνοῦσαν μὲ περιωρισμένα ὑλικά, μὰ πλούσια πνευματικὰ ἐδέσματα τότε, κεῖνα τὰ χρόνια. 'Ατράνταχτη μαρτυρία γιὰ τὴ στέρηση στὰ φαγοπότια καὶ τὴν ὑπερεπάρκεια στὰ πνευματικὰ ἐφόδια συναποτελεῖ καὶ τὸ τοπικὸ δημιούργημα τῆς λαϊκῆς σοφίας, ὅπως μᾶς φανερώνεται μὲ τὶς ριμαρισμένες ἐρωταποκρίσεις :

— Ρὲ παιδιά, ἀπὸ τὴ Βυτίνα :
Πῶς περνᾶτε ἀπὸ τὴν πεῖνα ;
— Μὲ κουκιὰ καὶ μὲ ρεβύθια
καὶ μὲ χίλια παραμύθια!....».

'Απ' αὐτὰ τὰ 1000 παραμύθια τῆς πνευματικῆς τους πανδαισίας συγκέντρωσε πάρα πολλὰ ὁ ἱερολογιώτατος ἀρχιμανδρίτης Π. Παπαζαφειρόπουλος καὶ τὰ δημοσίεψε στὴν «Περισυναγωγή» του (Πάτρα, 1887). Μὰ δὲν ἔμειναν τὰ πρωτεῖα τῆς συλλεκτικῆς στὴ Βυτίνα. Τῆς τὰ πῆρε ὁ ἀκαταπόνητος, Νικ. Λάσκαρης, ὁ Λασταῖος ἢ Λαστοχαβαραῖος, καθὼς ὑπογραφότανε στὶς Μοραϊτικες ἐφημερίδες (Πάτρας, Τρίπολης, Πύργου κι 'Αμαλιάδας). Καταγόταν ἀπὸ τὴν ἀντικρυνή, μισοερημωμένη τώρα, Λάστα καὶ κατοικοῦσε στὸ Χάβαρι (Λασταίικη ἀποικία στοὺς κάμπους τῆς 'Ηλείας) καὶ στὴν 'Αμαλιάδα. Συνταξιοῦχος δάσκαλος ἐργάστηκε στὸν ἴδιο τομέα μὲ τὸ Σχολάρχη Παπαζαφειρόπουλο καὶ δημοσίεψε δωδεκάτευχο ἔργο μὲ τίτλο «'Η Λάστα καὶ τὰ μνημεῖα της ἢ Λάστας πανόραμα» (Πύργος, 1902—1930).

Καὶ τὰ Μαγούλιανα, ὅπου τραβᾶμε κατόπιν, εἶχαν πνευματικὲς ἀντιζηλίες μὲ τὴ Βυτίνα. Φιλονικοῦσαν γιὰ τὸ ποῦ γεννήθηκε ὁ Δίας τῶν 'Αρκάδων. Στὸ «Θαυμάσιον ὄρος» ἔλεγαν οἱ παλιὲς παραδόσεις. Μὰ ποιὸ νὰ ἦταν αὐτὸ τὸ Θαυμάσιο ; Δὲν ἦταν ξεκαθαρισμένο μὲ τὴν ἀρχαία γεωγραφία. Γι' αὐτὸ τρωγόσαν οἱ Βυτιναῖοι μὲ τοὺς Μαγουλιανῖτες.

—'Η δική μας Μαδάρα εἶναι τὸ «Θαυμάσιο» τῶν ἀρχαίων ! ἔλεγαν οἱ Μαγουλιανῖτες. 'Ο Δίας, λοιπόν, ἐγεννήθηκε στὴ Μαγουλιανίτικη Μαδάρα καὶ «βαφτίστηκε» στῆς Καρκαλοῦς τὸ κεφαλάρι. Γι' αὐτὸ κι ὀνομάστηκε Λούσιος τὸ Δημητσανίτικο ποτάμι, ποὺ ξεκινάει ἀπ' αὐτὸ τὸ κεφαλάρι....

—Ὄχι! ἀντιτείναν οἱ Βυτινιῶτες. Τὸ «Θαυμάσιο» τῶν ἀρχαίων εἶναι ἡ δική μας ἡ Πατερίτσα. Σ' αὐτή, λοιπὸν ἐγεννήθηκε ὁ Δίας....

Ὁ καθένας ὑποστήριζε τὸ βουνὸ τῆς περιοχῆς του κι ἂς ἀνῆκαν καὶ τὰ δυὸ στὴν ὀροσειρὰ τοῦ Μαινάλου. Ἔτσι νομίζανε πὼς θὰ κερδίσουνε τοπικὴ ἀποκλειστικότητα ὁ καθένας καὶ θὰ κολλήσουν ἀπὸ τὴν δόξα τοῦ μεγαλοδύναμου Δία κι ὅτι θὰ ἀποκομίσουνε κέρδη ἀπὸ τὰ θεϊκά του μεγαλεῖα. Μὰ τώρα, φυσικά, τὶς παρατῆσαν αὐτὲς τὶς ἀνωφέλευτες διαφωνίες, καθὼς ἀχρηστέψανε καὶ τὰ σανατόρια ποὺ ξεφύτρωσαν πρὶν ἀπὸ 30 περίπου χρόνια στὶς ἡλιόλουστες πλαγιὲς καὶ στ' ἀπαγγερὰ λακούλια τοῦ τόπου. Σκεφτήκανε πὼς τοὺς ἔφτανε ἡ φτώχεια, μὰ συντροφεμένη μὲ τὴν ὑγεία, ποὺ τοὺς χαρίζει ὁ πεντακάθαρος καὶ φιλτραρισμένος ἀέρας. Γιατί, λοιπόν, νὰ φέρουνε κοντά τους καὶ τὰ σανατόρια τῆς ἀστένειας ; Κ' ἔτσι ταχρηστοποιήσανε τὰ σανατόρια καὶ οἱ Βυτιναῖοι καὶ οἱ Μαγουλιανῖτες.

Οἱ τελευταῖοι σκαρώσανε τὴ φωλιά τους στὸ πιὸ ψηλὸ καὶ ξάγναντο μέρος τῆς Πελοποννήσου. Βέβαια δὲν εἶναι τόσα ψηλὰ (1800 μέτρα) ποὺ λένε. Μὰ εἶναι ψηλότερ' ἀπὸ τἄλλα κατοικημένα μέρη. Δίπλα στὴν ἐκκλησιά τους εἶναι ἡ μικρή τους πλατεῖα, μὲ τὸν αἰωνόβιο πλάτανο, πού 'ναι καλοθρεμένος ὅσο καὶ τραγουδημένος. Οἱ ρίζες του ποτίζονται ἀπὸ τὸ κεφαλάρι, ποὺ ἀναβλύζει μπόλικο νερό, γάργαρο καὶ κρύο.

Ἐκεῖ πηγαῖναν οἱ «κοντυλογραμμένες» Μαγουλιανίτισσες νὰ προμηθευτοῦνε νερὸ γιὰ τὸ σπιτικό τους. Καὶ στὰ κλεφτὰ μποροῦσαν καὶ νὰ συναντηθοῦνε μὲ τὸν καλό τους. Γιατὶ στὶς βρύσες, κυρίως, γινόταν ἐκεῖνα τὰ χρόνια τἀντάμωμα τῶν ἐρωτοχτυπημένων. Ὁδηγημένοι δῆθεν ἀπὸ τὴ δίψα, ποὺ ἦταν ὅμοια φυσικὴ ἀνάγκη κι ἀκατανίκητο αἴσθημα σ' ὅλους, ἐσμίγανε στὴ βρύση. Κι ἀνάλογα μὲ τὴν εὐκαιρία καὶ τὴ μονάξια, ποὺ πετυχαῖναν μπορούσανε νὰ παρηγορήσουν τὴν καρδιά τους μ' ἕνα δυὸ σαϊτοφόρες ματιὲς καὶ ποθοπλάνταχτα λόγια. Γιὰ κείνη τὴν ἐποχὴ δογμάτιζε ἡ παροιμία :

«Καὶ τ' ἀγνάντεμα καλό 'ναι,
Καὶ τὸ Εἴδὶ παρηγοριά».

Φὼς φανερό, λοιπόν, ὅτι σὲ μεγαλύτερη τύχη ἀλλάζανε στὰ πεταχτὰ καὶ κανένα φιλί, καυτὸ κι ὁλόγλυκο σὰ μέλι, καθὼς δηλώνει ἕνα τοπικὸ τραγούδι. Τὸ φιλί τους, κλεφτό, βιαστικὸ κι ἀπαγορεμένο γιὰ τὴν ὥρα, γινότανε προζύμι γιὰ τὸ φούντωμα τῆς Ἀγάπης καὶ παρακινητικὸ διὰ τὴν ἐπιμονή της ὡς ποὺ νὰ βγάλει πέρα τὸ σκοπὸ τῆς ζωῆς μὲ τὴ διαιώνιση τοῦ εἴδους. Κι ἂν ἀργότερα δείχνανε διάθεση νὰν τοὺς παρατήσουν οἱ καλές τους, ὁ πρὶν διαλεχτός τους τραγουδοῦσε—παράπονο μαζὶ καὶ φοβέρα :

— Μωρὴ Μαγουλιανίτισσα, τί τὸ κουνᾶς τὸ χέρι ;
Μαζὶ θὰν τὸ γλεντήσουμε τοῦτο τὸ Καλοκαίρι !
Θυμᾶσαι, ποὺ σὲ φίλησα στὸν πλάταν' ἀπουκάτου
Καὶ βάλαμε καὶ μάρτυρες τὰ φύλλα τοῦ πλατάνου ;
— Τώρα τὰ φύλλα πέσανε καὶ ποιὸς θὰ μαρτυρήσει ;
— Θὰ μαρτυρήσει ὁ πλάτανος ἀντάμα μὲ τὴ βρύση!...».

Ἐμεῖς, καθὼς εἶναι φυσικό, δὲν ἔχουμε καιρὸ νὰ περάσουμε τὸ καλο-

καίρι στὸ ψηλότερο κατοικημένο μέρος. Θὰ εἰπεῖς.... δὲ διαθέτουμε καὶ καμιὰ Μαγουλιανίτισσα νεράϊδα γιὰ τὸ καλοκαιριάτικο γλέντι καὶ χαροκόπι. Αὐτὸ εἶν' ἄλλος λόγος... Κ' ἔπειτα δὲ θέλουμε νὰ χαλάσουμε καὶ τὸ πρόγραμμά μας. Γι' αὐτὸ ξεκινᾶμε βιαστικὰ γιὰ τὸ Βαλτεσινίκο, βουνήσιο κεφαλοχώρι τῆς Γορτυνίας. Καθὼς καβαλλᾶμε τὸ Διάσελλο μὲ τ' ἀλώνια, βλέπουμε τὴν Κορφοξυλιά, μὲ τῆς 'Αγια Παρασκευῆς τὸ κρύο νερὸ καὶ μὲ τὸ σανατόριο τῆς Μάνας. Μὰ τίποτ' ἀπ' αὐτὰ δὲ μὲ τραβάει, ποὺ ζητῶ νὰ σταματήσουμε λίγο. Θέλω ν' ἀκούσω στὸν τόπο του καὶ στὸ φυσικό του περίγυρο τὸ κλέφτικο τραγούδι :

«...Θέ μου, καὶ τί νὰ γίνηκαν οἱ δυὸ καλοὶ λεβέντες :
'Ο Σπήλιος τῆς Κορφοξυλιᾶς κι ὁ Δῆμος ὁ Κλεισιούνης ;».

'Απὸ τὶς ἐνδόμυχες σκέψεις μου μ' ἔκαμαν νὰ πεταχτῶ τὰ θαυμαστικὰ ἐπιφωνήματα τοῦ συνοδοῦ μου. Ἦσαν γιὰ τὸ Βαλτεσινίκο, ποὺ πανοραματικὸ προβάλλει ἀπέναντί μας μὲ τὰ ψηλά του σπίτια σκορπισμένα μέσα στὶς πλατύκλαδες καὶ θεριεμένες καρυδιές, στὶς ψηλόκορμες λεῦκες καὶ στοὺς χιλιόχρονους κισσοντυμένους πρίνους τῶν ἐκκλησιῶν του. Μαζὶ μὲ τὴν ὑπέροχη θέα καὶ τὴν ἁρμονισμένη ἐναλλαγὴ τοῦ πράσινου τῶν κήπων μὲ τᾶσπρο τῶν ἀρχοντικῶν του μᾶς ἐχάρισε κι ἀπόλαυση ἐξαίσια μὲ τὸ διπλόηχο ἄκουσμα τῶν ἀηδονιῶν στὶς ρεματιὲς καὶ τῶν κοριτσῶν τοὺς κελαηδισμοὺς ἀπὸ μπαλκόνι σὲ μπαλκόνι....

Παρὰ τὸ θελγητρικὸ περιβάλλον καὶ τὶς εἰδυλλιακὲς συνθῆκες τοῦ Βαλτεσινίκου ἐπιμένω νὰ προχωρήσουμε γιὰ τὸ Λάδωνα: ποὺ μὲ τὰ ἐκτελούμενα ἔργα εἶναι πηγὴ ἐλπίδων γιὰ τὸ μέλλον τῆς Χώρας.

— 'Εδῶ σταματάει ὁ στρωμένος δρόμος, μοῦ δηλώνει ὁ φίλτατος σύντροφός μου. Καὶ νὰ θέλεις δὲν προχωρεῖ τ' αὐτοκίνητο παραπέρα....

— Νὰ πᾶμε μὲ ζῶα ! τοῦ προτείνω.

— Μὲ ζῶα τρεῖς ὁλόκληρες ὧρες; μοῦ φωνάζει... Δὲν εἴμαστε δὰ καὶ στὴ νεανική μας ἡλικία γιὰ νὰ ὑποστοῦμε τέτια ταλαιπωρία....

'Υποτάζουμαι στὴν ἀδιαφιλονίκητη διαπίστωσή του καὶ δέχουμαι νὰ πᾶμε μόνον ὡς τὰ μισὰ τοῦ δρόμου.

—'Από τὸν Ἅγιο Θόδωρο τῆς Γλανιτσιᾶς θὰ εἰδοῦμε τὰ ἔργα !

— Εἶναι καὶ τὸ πανηγύρι τῆς 'Ανάληψης αὔριο ! μᾶς θυμίζει χαρούμενα μιὰ πιτσιρίκα, ποὺ ἀκούει τὴ συζήτησή μας.

— Τόσο τὸ καλύτερο! λέω. Θὰ βρεθοῦμε καὶ στὸ πανηγύρι, ἀνάμεσα στοὺς φιλόξενους Γλανιτσιῶτες....

—'Ως που νὰ βραδυάσει νὰ κοιμηθοῦμε πᾶμε στὴ ράχη, μοῦ λέει ὁ σύντροφός μου. Ἔτσι θὰ περάσει κ' εὐχάριστα ἡ ὥρα.

Σκαρφαλώνουμε στὴν ἀπότομη καὶ δασοφυτεμένη πλαγιὰ κι ἀνεβαίνουμε στὴ ράχη. Ξανοίγεται ὑπέροχο θέαμα μπροστά μας κ' αἰχμαλωτίζει τὴν προσοχή μου. Καθὼς σταματάω τὸ βῆμα μοῦ λὲν οἱ συνοδοί μου :

—Ἔχεις καιρὸ νὰ θαυμάσεις... Πᾶμε γιὰ τὸ προσκύνημα πρῶτα.

Καὶ μὲ ὁδηγοῦν σ' ἕνα ξωτικὸ ἐκκλησάκι, κρυμένο μέσα σὲ πουρνάρια καὶ πατουλιές, ποὺ εὐωδιάζουν. Εὐλαβικὰ μπαίνουμε μέσα κι ἀνασπαζόμαστε τὶς εἰκόνες. Στὸ προσκυνητάρι βλέπω τὴν εἰκόνα, ποὺ δίνει τὴν ὀνομασία στὴν ὄμορφη ἐκκλησίτσα. Σκύφτω καὶ διαβάζω : «Ἅγιος Θεράπων».

—Ἄ! συλλογιέμαι... Γι' αὐτὸ μ' ὁδηγήσαν ἐδῶ πρῶτα...

Ἔπειτα μὲ πήγανε στὸ Ψηλὸ Κοτρώνι. Ἀπὸ τὸ θεόρατο βράχο, πού 'ναι μιὰ φυσικὴ βίγλα, ἡ ματιὰ φτάνει ἀνεμπόδιστα ὡς τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Πελοποννήσου καὶ χάνεται σ' ἕνα γαλάζιο σύθαμπο, ποὺ δὲν ἔχει τέλος. Εἶναι τὸ ἀπέραντο καὶ γλαυκὸ τοῦ Ἰονίου πελάγους, ὅπου σὲ λίγο βουτάει κι ὁ ἥλιος σὲ μιὰ ἀποθέωση χρωμάτων...

—Ἂν ἤτανε καταξάστερη ἀτμόσφαιρα θὰ βλέπαμε καὶ τὴ Ζάκυνθο ! μὲ πληροφορεῖ κάποιος ἀπὸ τὴν παρέα, ποὺ παραστέκουν μὲ τὴν ἐξυπηρετική τους προθυμία. Αὐτὸ μὲ παρακινάει νἀγναντέψω μὲ τὰ κιάλια.

— Τώρα μοιάζεις μὲ τὸν Κολοκοτρώνη ! μοῦ λὲν ὅλοι κι ἀμέσως πλούσια καὶ καλόκαρδα ἀντηχοῦνε γέλοια, ποὺ μόνο στ' ἀπόκεντρα μέρη τ' ἀκοῦς ἀκόμα.

Καὶ καθὼς τοὺς κοιτάζω χωρὶς νὰ καταλαβαίνω καλὰ τὸ λόγο τῆς χαρᾶς τους, μοῦ λέει κάποιος :

— Ναί! Εἶσαι σὰν τὸ Κολοκοτρώνη ! Ἔτσι καὶ κεῖνος, καθὼς λέει τὸ παλιὸ τραγούδι :

«Ὁ Θοδωράκης κάθεται στὴ Ζάκυνθο, στὸ κάστρο.
Βάνει τὸ κιάλι καὶ τηράει κι ἀντίπερ' ἀγναντέβει.
Γλέπει τὴ θάλασσα πλατειὰ καὶ τὸ Μοριὰ νἀλάργα...
Καὶ τὰ λημέρια τῶν κλεφτῶν πολὺ χορταριασμένα !».

— Τὸ δικό μας τὸ Παλιόκαστρο εἶδε χορταριασμένο ! μοῦ λένε. Νά το, μὰ χωρὶς χορτάρι τώρα !...

Γυρίζω πρὸς τὸ μέρος, ποὺ δείχνουν, καὶ βλέπω μιὰ μυτερή, βραχοκορφή, τυλιγμένη στὰ τριανταφυλλένια μαγνάδια τῆς δύσης.

—Ἀπὸ κεῖ φαίνεται δίχως γυαλιὰ ἡ Ζάκυνθο ! μοῦ λένε.

— Μὰ ποιὸς νὰ σκαρφαλώσει σὲ τόσο ψῆλος : προσθέτει κάποιος, καθὼς ἐγὼ κοιτάζω πότε αὐτοὺς καὶ πότε τὴν κορφὴ γιὰ νὰ ὑπολογίσω τὸ ὕψος. Ὁ ὑπαινιγμὸς τῆς ἀμφιβολίας εἶναι γιὰ μᾶς, «τοὺς Ἀθηναίους», γιατὶ τοὺς ἴδιους δὲν τοὺς φοβίζουν οἱ ἀνηφόρες μὲ τὶς κουραστικὲς πεζοπορίες....

Πρὶν ξημερώσει τὴν ἄλλη μέρα πεταχτήκαμε ὅλοι στὸ πόδι ! Οἱ γυναῖκες σκόρπισαν γιὰ νὰ μαζέψουν τὰ γιατροβότανα τῆς χρονιᾶς τους, ποὺ μὲ τὴν Ἀνάληψη ἀποχτᾶνε πρόσθετη δύναμη στὴ θεραπευτική τους. Ἐμεῖς, καβάλλα στὰ δυνατὰ μουλάρια, κατηφορίζουμε πρὸς τὸ Γλανιτσιώτικο πανηγύρι.

— Νὰ πεταχτοῦμε στ' ἀρχαῖα ! προτείνω.

— Θὰ φᾶμε μιὰ ὥρα μὲ τὴ λοξοδρομία ! παραπονιέται κάποιος ἀπὸ τοὺς ἀγωγιάτες. Καὶ τὸ πανηγύρι....

— Θὰν τὸ προφτάσουμε καὶ τὸ πανηγύρι ! τὸν βεβαιώνω. Μὴ φοβᾶσαι καὶ δὲν θὰν τὸ χάσεις τὸ γλέντι!....

Ἔτσι σταματᾶν οἱ μουρμοῦρες καὶ τραβᾶμε γιὰ τὴν Ἁγια Παρασκευὴ

τῆς Γλανιτσᾶς, ὅπου εἶναι τὸ κάστρο μὲ τὰ κυκλώπεια τείχη. Γιὰ νὰ πᾶμε περνᾶμε ἀπὸ τὸν πλατὺ κάμπο τοῦ Βαλτεσινίκου. Ὁ μισὸς εἶναι καλλιεργημένος μὲ σιτάρια κι ἀραποσίτια. Ὁ ἄλλος μισὸς εἶναι φυτεμένος ἀμπέλια. Καὶ στὰ ὄψιμα καὶ στὰ πρώϊμα σιτηρά, καθὼς καὶ στ' ἀμπέλια ξεχωρίζει κανεὶς τὴ φροντίδα τῶν καλλιεργητῶν τους. Μὲ τὴν ἀκούραστη φιλοπονία προετοιμάζουνε τἀγαθὰ τῆς ζωῆς τους. Σὲ λίγο θὰ σοδιάσουν τἀπαραίτητα γιὰ ὅλον τὸ χρόνο....

Στὴν ἄκρη τοῦ κάμπου, καθὼς τελειώνει τὸ πλάτωμα κι ἀρχίζουν οἱ ὄχτοι τοῦ κατήφορου, βλέπουμε τὰ θεμέλια τοῦ χτιρίου μὲ τὶς μεγάλες κοτρῶνες. Ξεχωρίζουν οἱ δυὸ γωνίες καὶ ἡ μία πλευρά του. Κάπου 50 μέτρα τὸ μάκρος καὶ 4—5 ὕψος. Κανεὶς ἀκόμα δὲν ξέρει τί νὰ ἦταν καὶ τί χρειαζόταν. Πολλὲς παραδόσεις ὑπάρχουν γιὰ τὸν καιρὸ τῆς τουρκοκρατίας καὶ γιὰ τὴ μεγάλη πηγή, ποὺ χάθηκε τάχα τὸ νερό της. Κάπου κάπου ξεβγαίνουν ἀπὸ τὸ χῶμα, πού 'ναι θαμμένα κομμάτια ἀπὸ παμπάλαια δοχεῖα. Πάντως δὲν ἔχουνε γίνει ἀνασκαφικὲς ἐργασίες.... Καὶ θὰ κρύβει πολλὰ τὸ χῶμα καὶ σ' αὐτὸ τὸ μέρος....

Οἱ ἀγωγιάτες παρακολουθοῦνε τὸν περιεργασμό μας στὰ χαλάσματα κι ἀδημονοῦνε γιὰ τὴν ἀργοπορία. Μέσα τους ἴσως μᾶς ἐλεεινολογοῦν γιατὶ προσέχουμε πιὸ πολὺ στὶς «πέτρες» τῶν ἀρχαίων ἐρειπίων καὶ δίνουμε λιγώτερη σημασία στὸ πανηγύρι τῆς ἡμέρας. Ἀπὸ κάποια πλευρὰ μπορεῖ καὶ νἄχουνε δίκιο. Γι' αὐτό, κι ἀφοῦ ἐμεῖς ἐπήραμε μιὰ ἰδέα γιὰ τὸ δυνατὸ καστρόπυργο, δὲν ἀφίνω σὲ πολυχρονιώτερη δοκιμασία τὴ γλεντιστική τους ἀδημονία καὶ καβαλικέβω. Ἔτσι τραβοῦμε γιὰ τὸν Ἅγιο Θόδωρο, κέντρο θρησκευτικὸ μὰ καὶ λημέρι τῶν κλεφτῶν στὰ χρόνια τῆς δουλείας.

Σὲ λίγο φτάνουμε στὸ γραφικὸ του ἐκκλησάκι, ποὺ τὸ περιβάλλουν αἰωνόβια δέντρα. Αὐτὰ τοῦ δίνουν ἰδιαίτερη χάρη, καθὼς γίνεται σ' ὅλα τὰ ξωκλήσια. Σήμερα ὅμως τὸ φουμίζουν καὶ οἱ προσκυνητὲς μὲ τοὺς ταματαραίους, ποὺ τὸ γιομίζουν. Εἶν' ὅλοι τους λαμπροντυμένοι, γιατὶ θὰ προσκυνήσουν μὰ θὰ χορέψουνε κιόλας. Αὐτὸ ἐξαναγκάζει τὸν παπᾶ νὰ δώσει γλήγορο ρυθμὸ στὴ λειτουργία. Δὲ θέλει κι αὐτὸς νὰ παρατείνει τὴ δοκιμασία τῶν πιστῶν, ποὺ νιάζονται γιὰ τὸ χαροκόπι κ' ἐπιτείνουν τὴν ἀδημονία τους οἱ ὀργανοπαίχτες μὲ τὶς ἑτοιμαστικὲς δοκιμὲς τους. Τραβηγμένοι πιὸ πέρα σιγανοπαίζουν γιὰ νὰ συντονίσουν τὰ ὄργανά τους. Ὅμως, ὅσο σιγὰ κι ἂν κάνουν τὴν πρόβα, ἡ προσοχὴ τῶν ἐκκλησιαζομένων φεύγει ἀπὸ τὰ τροπάρια τῆς λειτουργίας καὶ πάει στὰ μαργιολεμένα τραγούδια, ποὺ τῆς θυμίζουν οἱ πενιὲς τοῦ μπουζουκιοῦ, τοῦ βιολιοῦ οἱ δοξαριὲς καὶ τοῦ κλαρίνου οἱ γλυκόμολποι φθόγγοι.

Μὲ τὴν ἀπόλυση τῆς ἐκκλησίας ἀμέσως οἱ νέοι τὸ στήσανε τὸ γλέντι. Πιασμένοι χέρι μὲ χέρι, παληκάρια καὶ κοπέλες, φέρνουνε γοργοφτέρωτους γύρους, ἁρμονισμένους μὲ τοὺς ἑλληνικοὺς σκοποὺς μὰ καὶ μὲ τὸ αἰσθητικὸ καὶ γιορταστικὸ περιβάλλον ποὺ φύση κι ἀνθρῶποι συναπαρτίζουν. Οἱ ντόπιοι μοιράζουν καλοψημένους μεζέδες καὶ δίνουν κι ἀπὸ μιὰ ποτηριὰ στὸν καθένα, ποὺ πρὶν τὸ πιεῖ χαιρετάει :

—«Ἐς ὑγεία μας,
Χρόνια πολλὰ καὶ καλὰ
Νὰ δίνει ὁ Θεὸς κι ἡ Παναγιά....».

Πίνουμε καὶ μεῖς τὸ μερτικό μας, παρακολουθοῦμε γιὰ λίγο καὶ τὶς περίτεχνες χορευτικὲς φιγοῦρες. Σ' αὐτὲς δὰ δὲν τοὺς φτάνει κανένας τοὺς Γλανιτσιῶτες : Ὁ σκοπός μας ὅμως δὲν εἶναι ν' ἀφεθοῦμε στοῦ χοροῦ τὰ ἑλκυστικὰ μαγνητοφόρα ! Γι' αὐτὸ τραβιόμαστε σὲ λίγο, βγαίνουμε παραπέρα στὰ ξάγναντα φρύδια τῆς βουνοπλαγιᾶς καὶ κοιτᾶμε τὸ Λάδωνα, καθὼς ἀργοσαλέβει μέσα στὴν περίφημη κοιλάδα του, πού 'ναι κατάφυτη ἀπὸ κάθε λογῆς ὁλοφούντωτα δέντρα. Ἡ κοίτη του εἶναι περιγραμμένη μὲ δάφνες, μελιούς, ἰτιὲς καὶ θεριεμένα πλατάνια. Κι ὅλα τους εἶναι ντυμένα μὲ μουντοπράσινους κισσοὺς κι ἀριόκλωνες κληματίδες.

Ὅσο πυκνὸ κι ἂν εἶναι τὸ φύλλωμά τους διαπερνοῦν οἱ ἀχτίδες τοῦ ἥλιου καὶ παιχνιδίζουνε μέσα στὰ γάργαρα καὶ κρύα νερὰ τοῦ ποταμοῦ, ποὺ φαίνουνται σὰ νὰ μὴν κινοῦνται. Ἀπὸ τὰ νωχελικὰ φιλήματά τους ξεπηδοῦνε πλῆθος διαμαντένιες δέσμες κι ἀντιφεγγίζουν ὁλογύρω. Μὲ τὸ φεγγερό τους ἀντιλάμπισμὰ φέρνουν στὸ νοῦ μας τοὺς πανάρχαιους θρύλους γιὰ τὸν Ἀπόλλωνα ποὺ κυνηγοῦσε τὴν πανόμορφη Δάφνη. Κ' ἐκείνη γιὰ νὰ γλυτώσει μεταμορφώθηκε στ' ὁμώνυμο δέντρο, ποὺ πολλαπλασιασμένο στολίζει τοῦ ποταμοῦ τὶς ὄχτες.

Τοῦ συγκαιρινοῦ μας Ἀπόλλωνα ὅμως—τῆς Τεχνικῆς—ἡ Δάφνη ποὺ κυνηγάει δὲν τῆς ξεφεύγει. Ὅπου καὶ νά 'ναι θὰ γίνει λίμνη τοῦ Λάδωνα ἡ κοιλάδα. Θὰ συγκεντρώνεται τὸ νερὸ ἀνάμεσα Κιάρνη καὶ Συριάμου κι ἀπὸ τὸ περίφημο γιοφύρι τῆς Κυρᾶς καὶ κάτου. Κ' ἔτσι, μὲ τὸν ἐναγκαλισμὸ τοῦ Νέου Ἀπόλλωνα, ἡ καινούργια Δάφνη θὰ γεννήσει τὸ φῶς ποὺ μαζὶ μὲ τὰ σκοτάδια τῆς νύκτας θὰ διώχνει καὶ τὰ φοβιστικὰ μαγνάδια—κάθε τι σκοταστικὸ π' ἁπλώναν ὁλόγυρα στὴν ψυχὴ τῶν ἀνθρώπων οἱ δεισιδαιμονικὲς δοξασίες καὶ οἱ παραδόσεις γιὰ τὰ στοιχειὰ καὶ τὶς λάμιες...

Μὲ τὸ σουρούπωμα νά μας πάλι στὴν ξεκουραστικὴ δροσιὰ τοῦ Βαλτεσινίκου. Ἐλάχιστες ὧρες ἀρκέσανε γιὰ νὰ χορτάσουμε τὸν ὕπνο κι ἀνάλαφροι τώρα ξεκινᾶμε, πρὶν ξημερώσει, καὶ τραβᾶμε γιὰ τὴ Δημητσάνα. Μὲ τὴν Ἀνατολὴ βαδίζουμε δίπλα στὸ Λούσιο. Κι ὅπως ἀγναντεύουμε δεξιά μας βλέπουμε στοῦ Σέρβου τῆς γριᾶς τἀπολιθωμένα κοπάδια. Εἶναι γνωστὸς ὁ μύθος τῆς γριᾶς, ποὺ γιὰ τὴν καταφρόνησή της στὸ Μάρτη τιμωρήθηκε σκληρὰ καὶ πέτρωσε μαζὶ μὲ τὰ ζωντανά της. Σ' ὅλη τὴν Εὐρώπη, σχεδόν, ὑπάρχουνε σχετικὲς παραδόσεις. Οἱ ἑλληνικὲς περιφέρειες πάλι, δείχνουνε στὴν πετρόσπαρτη περιοχή τους κάποιο σωρὸ ποὺ δίνει ἀπὸ μακρυὰ τὴν ἐντύπωση τῆς γριᾶς καὶ τοῦ πετρωμένου κοπαδιοῦ της. Τοῦ Σέρβου ὅμως οἱ δυὸ σωροὶ (τὰ γίδια καὶ τὰ πρόβατα χώρια)! ἔχουν περσότερες ὁμοιότητες μὲ τὸν ἱστορούμενο θρύλο.

Μὰ τ' αὐτοκίνητο δὲ σταματάει σὰν τὶς ἐπίμονες σκέψεις. Καὶ σὲ μιὰ στροφὴ μᾶς φέρνει μπροστὰ στὴ Δημητσάνα. Χτισμένη σὲ μιὰ τοποθεσία, ποὺ μοιάζει

μὲ σαμάρι ἀλόγου, καμαρώνει μὲ τὰ ψηλά της καμπαναριὰ καθὼς καὶ μὲ τὰ πυκνοχτισμένα σπίτια. Δεξιά, πρὸς τὴ Ζάτουνα, τὴν πατρίδα τοῦ Στάϊκου Σταϊκόπουλου, τοῦ θρυλικοῦ καπετάνιου, ποὺ κυρίεψε τὸ φοβερὸ Παλαμήδι, ξεχωρίζει καὶ τῆς Δημητσάνας τὸ κάστρο, πάνω ἀπὸ τὴν ἀπότομη χαράδρα τοῦ Λούσιου.

Γιὰ νὰ κάμουνε δρόμο σ' αὐτὸ τὸ βραχότοπο καὶ γιὰ νὰ θεμελιώσουν ἐκκλησιὲς καὶ κατοικίες φτειάσανε τεχνικὰ ἔργα καὶ τεχνητὲς ἐπιχωματώσεις, ποὺ γεννοῦνε θαυμαστικὸ δέος, παραπλήσιο μὲ τὸν ἴλιγγο ποὺ φέρνουν. Κι ὅμως αὐτὸς ὁ βραχότοπος ἔγινε φυτώριο σημαντικῶν προσώπων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας, ποὺ πρῶτοι σελαγίζουν ἀνάμεσα τους ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς καὶ ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος ὁ Ε', στὸν κορυφαῖο θρόνο τῆς Ὀρθοδοξίας.

Τὰ πρόσωπα καθὼς καὶ τὰ πράγματα ταιριάζουν πάντα μὲ τὸ περιβάλλον. Καὶ ἡ Δημητσάνα εἶχε ἀνέκαθε θρησκευτικὸ περιβάλλον. Πολλὲς καὶ καλὰ τεχνουργημένες ἐκκλησίες μὲ πρώτη τους τὴν Ἅγια Κυριακὴ—μητρόπολή τους. Κοντά της ὑπάρχουνε καὶ τὰ δυὸ σχολικὰ οἰκοδομήματα, κυψέλες τῶν πιτσιρίκων τῆς μικρῆς, μὰ φημισμένης πολιτείας, καὶ στέγαστρο τῶν βιβλίων ποὺ σώθηκαν ἀπὸ τὴν ὀνομαστή, πρὶν τὸ 21, βιβλιοθήκη τῆς Δημητσάνας.

Κοντὰ στὶς μικρὲς καὶ μεγάλες ἐκκλησίες ὑπάρχουν καὶ μοναστήρια—δεῖγμα κι αὐτὸ τῶν θρησκευτικῶν αἰσθημάτων, ποὺ διακρίνουνε τοὺς κατοίκους τῆς περιφέρειας. Πέρα φαντάζει, σφηνωμένη στοὺς βράχους, ἡ περίφημη «Μονὴ Φιλοσόφου». Κι ἀντίκρυ της, μετὰ τὸ Παλιοχώρι, ὅπου ἦσαν οἱ μπαρουτόμυλοι τῆς Ἐθνεγερσίας, πιὸ χαμηλά, μὰ παρόμοια σὲ ἄγρια βραχοχαράδρα, εἶναι κρυμμένο τὸ μοναστῆρι τῆς Αἱμυαλοῦς, γνωστὸ ἀπὸ τὴν προδοσία τοῦ «Καλόγερου ποὺ κλάδεβε» κι ἀπὸ τὸ κάψιμο μέσα στὸ λημὸ τῶν πεινασμένων κλεφτῶν, τοῦ Γιάννη Ζορμπᾶ καὶ τοῦ Γιώργη—τῶν Κολοκοτρωναίων.

«....Κι ὁ Θοδωρὴς ἀγνάντεβε ψηλὰ 'πὸ τὴν Κληνίτσα,
Τῆς συντροφιᾶς του μίλησε καὶ τοῦν καπεταναίων :
— Σηκώτε νὰ φορτώσουμε, στὴ Ζάκυνθο νὰ πᾶμε,
τί μᾶς ἐζῶσαν τὰ σκυλιά, οἱ ἄπιστοι μουρτάτες !....».

Ἡ Κληνίτσα τοῦ τραγουδιοῦ ὑψώνεται ἀπέναντί μας (ὑψόμετρο 1548 μ.). Ὑψοῦς ὀνομάζεται στὶς γεωγραφίες, καθὼς καὶ ἡ Στεμνίτσα ποὺ τὴ διαφεντέβει. Περνῶντας ἀπὸ τὸ βάραθρο τοῦ χειμάρου, ποὺ ροβολάει ἀπὸ τὸ Ζυγοβίστι, μπαίνουμε στὰ ὅρια τῆς Στεμνίτσας, τῆς πολιτείας μὲ τὶς πολλὲς βυζαντινὲς ἐκκλησίες.

Ἡ πρώτη πρώτη, ποῦ συναντοῦμε, πρὶν μποῦμε ἀκόμα στὴν πολιτεία, εἶν' ὁ φημισμένος Ἁγιοδημήτρης. Φημισμένος καὶ γιὰ τὴν καλλιτεχνική του ἁρμονία καὶ τὴν αἰσθητική του χάρη, μὰ καὶ γιὰ τὴν εἰδυλλιακὴ τοποθεσία πού 'ναι χτισμένος. Μὲ τὰ δέντρα, ποὺ τὸν τριγυρίζουν καὶ τὰ νερὰ ποὺ τρέχουν ἀσημένια πάνου στὴν πράσινη χλόη, τὸ τοπίο γίνεται ξωτικὸ καὶ παραδεισένιο.

Παρόμοιο χάρμα τῶν ματιῶν ἀποτελεῖ τὸ σύνολο τῆς Στεμνίτσας. Μὲ τὰ μικρὰ καὶ μεγάλα της σπίτια, σπαρμένα μέσα στοὺς δεντρόφυτους χώρους

καὶ τὰ ποτιστικά της περιβόλια, δείχνει σὰν πίνακας φημισμένου ζωγράφυο. Ἰδιαίτερα αἰσθητικὰ στοιχεῖα προσθέτουνε τὰ πανήψυλα καμπαναριά της, ὅπως ξαμώνουν στὸ χάος καὶ στὸν ἀέρα. Θαρρεῖς καὶ ψηλώνουν ὡς νἀκουμπήσουν στὸν οὐρανό, γιὰ νὰ λουστοῦνε στὸ διάφανο γαλανὸ του χρῶμα, ποὺ λάμπει σὰν πολύτιμο πετράδι.

Ἀπὸ τόσο ξάστερη καὶ λαγαρὴ ἀτμοσφαίρα εἶναι φανερὸ πὼς θὰ προέλθουν ἀνθρῶποι μὲ πνεῦμα δημιουργικό, στοχαστικὲς ἱκανότητες, καλλιτεχνικὸ αἰσθητήριο καὶ συνθετικὴ φαντασία. Καὶ τέτοια κι ἄλλα, παραπλήσια, προσόντα, κοσμοῦνε τοὺς Στεμνιτσιῶτες. Καὶ μ' αὐτὰ τὰ ἐφόδια καταχτήσανε τὴν τέχνη κ' ἔφτασαν τὴν ἀσημοχρυσουργία στὸ τέλειο. Κ' ἔτσι κερδίσαν ἐπάξια τὴν τιμητικὴ προσωνυμία τοῦ «Χρυσικοῦ» μὲ τὴ σημασία τοῦ ἀνυπέρβλητου τεχνίτη. Λένε μάλιστα ὅτι γιὰ τὴν ἄφταστη τεχνική τους—τῶν γυναικῶν στὴν κατεργασία τοῦ μεταξιοῦ καὶ τῶν ἀντρῶν στὸ χρυσάφι—συνταιριάξανε κάποιοι παλιοὶ καὶ τοῦτο τὸ πολὺ χαρακτηριστικὸ τραγούδι :

«Τ' Ἁγιοθοδώρου τὸ βουνὸ καὶ τ' Ἁγιοκωσταντίνου
Μάειτε πουλὶ τἀνέβαινε, μάειτε καὶ περιστέρι.
Μιὰ λυγερὴ τἀνέβαινε πλέγοντας τὸ γαϊτάνι.
Πλέγοντας κι ἀνεβαίνοντας καὶ λιανοτραγουδῶντας !
Κι ὁ Χρυσικὸς π' ἀγνάντεβε νἀπὸ τὸ παραθύρι :
—Ἔφτοῦ σοῦ στέλνω, λυγερή, ἕνα τσικλὶ μετάξι,
Νὰ φτιάσεις μπόλιες δώδεκα, μαντήλια δεκαπέντε,
Κι ἂν σ' ἀνεμείνει τίποτα φτιάσε μο 'να ζωνάρι,
Νἀξίζει τὸ ζωνάρι μου πέντε χιλιάδες γρόσια!».

Καὶ ἡ λυγερή, μὲ τὸ σπιρτόζικο πνεῦμα σὰν τὸν κατακάθαρο περίγυρο τοῦ τόπου, τοῦ τἀντιστρέφει ἔτσι :

«Ἔφτοῦ σοῦ στέλνω, Χρυσικέ, ἕνα δραμάκι ἀσήμι,
Νὰ φτειάσεις γκόλφι καὶ σταυρό, σταυρὸ καὶ δαχτυλίδι,
Κι ἂν σ' ἀνεμείνει τίποτα φτειάσε μου μι' ἀρεβώνα,
Νἀξίζει γή ἀρεβώνα μου πέντε χιλιάδες γρόσια!».

2 Ἰουλίου 1954 ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΘΑΝ. ΚΛΕΙΣΙΟΥΝΗΣ

Μέτρα Τάξεως...

'Ιούνιος 195...

«....'Από πολύ πρωΐ βρέθηκα σ' αὐτὸ ἐδῶ τὸ πεζοδρόμιο.... κάτω ἀπὸ ἕνα φλογερὸ ἥλιο.

'Η ζέστη ἔχει πιὰ ἀρχινήσει νὰ γίνεται ἐνοχλητική.... καὶ μέσα στὸ πλῆθος ποὺ συγκεντρώθηκε κυριαρχοῦσαν τὰ κονταμάνικα πουκάμισα.

Τὸ Τμῆμα μου ἐκτελοῦσε ὑπηρεσία στὴ λεωφόρο Βασιλίσσης Σοφίας.

Πρὶν νὰ παραλάβουμε ὑπηρεσία εἴχαμε προσεχτικὰ ἐπιθεωρηθῆ ἀπὸ τοὺς ἐπὶ κεφαλῆς ἀξιωματικούς μας.

Καὶ τώρα, συνταγμένοι σὲ παράταξη κατὰ μῆκος τοῦ πεζοδρομίου, ἀναμένουμε τὴ διέλευση τοῦ Μεγάλου Ξένου μας.

Σὲ δυὸ ὧρες θὰ περάσῃ ὁ Πρωθυπουργὸς–Στρατάρχης τῆς φίλης χώρας.

Καὶ ἡ ἐπίγνωση τῆς λεπτῆς ἀποστολῆς μας, μᾶς ἀναγκάζει νὰ δεκαπλασιάζουμε τὴν προσοχή μας....

Αὐτὸς ποὺ ἔχει ἐπισκεφθῆ τὴ Χώρα μας εἶναι ἕνα πολύτιμο κεφάλαιο γιὰ τὸν 'Ελεύθερο Κόσμο....

Εἶναι ὁ Σεμνὸς Στρατιώτης τῆς 'Ελευθερίας ποὺ πρῶτος ἔσπασε τὰ κόκκινα χαλινάρια ποὺ εἶχαν ζώσει ἀσφυκτικὰ τὸ λαό του καὶ γκρέμισε τὰ Σιδερένια Τείχη τῆς συμφορᾶς ποὺ τὸν χώριζαν ἀπὸ τοὺς Λαοὺς τῆς Δημοκρατίας.....

Τὸ τρίπτυχο τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας τῶν πολιτῶν ἁπλώνει σήμερα πανέμορφο γιὰ ν' ἀγκαλιάσῃ ἑκατομμύρια ζωές, τιμὲς καὶ περιουσίες.

Τὰ ἰδανικὰ ποὺ προστατεύουμε σήμερα εἶναι πανανθρώπινα. Καὶ ἡ ὁμορφιὰ αὐτῆς τῆς ἁπλῆς στιγμῆς περνᾶ ἀθόρυβα στὸ κατώφλι τῆς 'Ιστορίας.

'Εδῶ ὁ ξένος Στρατάρχης, κινήθηκεν ἄνετα, γιατὶ κοντὰ στὸ Λαό μας βρῆκε τὴν ἐπίσημη κατανόηση τῆς ἀπέραντης ἀξίας του. Εἶναι αὐτός, ὁ Μεγάλος φίλος μας, ποὺ ἀγαπήθηκεν εἰλικρινὰ ἀπὸ ἑκατομμύρια καρδιὲς καὶ γίνηκε τὸ Σύμβολο τῆς τιμῆς, μέσα σ' ἕνα κόσμο ποὺ χαροπαλαίει ἀνάμεσα στὴν ὕλη καὶ τὸ πνεῦμα.

Μέσα στὴ σιωπὴ τῆς ψεύτικης ἐτούτης εἰρήνης, ποὺ φωτίζεται ἀπὸ Κορέες καὶ 'Ινδοκίνες, ἡ φωνή του ἀκούστηκε σὰν μήνυμα γλυκειᾶς ἐλπίδας : "Οχι ! Δὲν βρίσκεται ἐκεῖ ἡ εἰρήνη. Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι μὲ τὰ ματοβαμμένα χέρια ἀπεργάζονται τὴν καταστροφή.

Κι' ἔμοιαζαν αὐτὰ τὰ λόγια σὰν κάποιου παράξενου προφήτη ποὺ ἦλθε σταλμένος ἀπ' τὸ Θεὸ νὰ ξυπνήσῃ τοὺς ἁλυσσοδεμένους λαοὺς τοῦ παραπετάσματος.

Αὐτός.... ὁ Γενναῖος Στρατάρχης.... Θὰ διασχίσῃ σὲ λίγο μὲ τ' αὐτοκίνητό του, αὐτὴ τὴν ὁλοκάθαρη λεωφόρο τῆς 'Αθήνας, καθὼς ἀπ' τὸ πεζοδρόμιο ἕνας στριμωγμένος λαὸς θὰ τοῦ στέλνῃ τὴν εὐχή του....

Μέτρα τάξεως....

Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορά. ....

"Αν ἕνας ἀγύρτης, ἀπ' αὐτοὺς τοὺς χολεριασμένους τῆς κομμούνας σηκώσῃ βέβηλο χέρι στὸ συνετὸ κυβερνήτη τοῦ σύμμαχου κράτους μας ; ἐμεῖς σὰν 'Αστυνομία θὰ ὑποστοῦμε μιὰ ἀνυπόφορη ταπείνωσι.

Μὰ "Οχι! "Οχι. Κανεὶς δὲν θὰ περάσῃ.

'Ελᾶτε ὅποιοι θέλετε νὰ καμαρώσετε τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἐσήμανε τὸ ἐθνικὸ προσκλητήριο στὶς τάξεις τῶν κομμουνιστῶν, ἀλλ' ὅσοι ἔχετε ὕποπτες διαθέσεις, ὤ! βγᾶλτε το ἀπὸ τὸ μυαλό σας. Εἴμαστε ἐμεῖς ἐδῶ. 'Η ἀσπίδα τοῦ Κράτους. Κι' ὅποιος ἀμφιβάλλει ἂς δοκιμάσῃ.

Μέτρα τάξεως.

Μιὰ τέτοια μέρα εἶναι μέρα ὑπερεντάσεως τῶν δυνάμεών μας. 'Ολόκληρος ὁ 'Αστυνομικὸς 'Οργανισμὸς κινητοποιεῖται σὲ μιὰ ὑπεράνθρωπη προσπάθεια: νὰ δοθῇ

τὸ χρῶμα τὸ ἑορταστικό, καὶ ἡ ἄνεση ἡ πανηγυρική, ἀλλὰ καὶ νὰ τεθῇ ἡ σφραγίδα τῆς Νομιμότητος σ' ὅλες τῆς ἐκδηλώσεις τοῦ συγκεντρωμένου κόσμου.

Ἐμεῖς ἀγωνιστήκαμε νὰ φτιάξουμε ὅμορφη αὐτὴ τὴ στιγμή. Ἐμεῖς κοπιάσαμε ἐντατικὰ γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουμε ὅσα χρειάζονται αὐτὲς οἱ ὧρες.

Κι' ὅμως.... Στέκουμε τώρα ψυχροὶ παρατηρηταὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς, ποὺ οἱ ἴδιοι ἀποτελοῦμε τὸν παλμό της, τὴν ὥρα ποὺ οἱ ἄλλοι χαίρονται τὸ ἑορταστικὸ μεγαλεῖο, ἀπολαμβάνουν τὴν λαμπερὴ μεγαλοπρέπεια, σκιρτοῦν στοὺς ἤχους τῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς.

Ὤ! Ἂν ἤξεραν, ἂν μποροῦσαν νὰ μαντεύσουν αὐτοὶ ποὺ τρῶνε καλαμπουρίζοντας τὸ παγωτό τους στὸ πεζοδρόμιο τί στοίχισε σὲ μᾶς αὐτὴ ἡ μέρα καὶ πόσες δυνάμεις καταναλώθηκαν γιὰ νὰ φτιαχθῇ ἐτοῦτο τὸ Ἐθνικὸ ἑορταστικὸ πλαίσιο....ἂν ἤξεραν, ἂν μποροῦσαν νὰ μαντεύσουν αὐτοὶ ποὺ στριμωγμένοι σὲ μιὰ γωνιὰ σκοτώνουν τὴν ὥρα τους φλυαρῶντας, τὶ σημαίνει γιὰ μᾶς ἐτούτη ἡ ἐπίσημη μέρα.... ἂν ἤξερε, ἂν μποροῦσε νὰ μαντεύσῃ ὅλο αὐτὸ τὸ ἀνώνυμο πλῆθος, πόση ἀγωνία, πόση ὀρθοστασία, πόσες φροντίδες, πόσοι κόποι ἀπαιτήθησαν γιὰ νὰ δοθῇ ἡ εὐκαιρία στὸν κάθε Ἕλληνα πολίτη νὰ ἐκδηλώσῃ πολιτισμένα τὸν ἐνθουσιασμὸ καὶ τὴν ἀγάπη του στὸν γενναῖο φιλοξενούμενο μας.... μετὰ τὴ λήξη τῆς γιορτῆς, ὅταν σιγοῦσαν οἱ σάλπιγγες κι' ἔκαναν νὰ καλπάζουν τὰ μεγαλόσωμα ἄλογα τῆς ἀνακτορικῆς φρουρᾶς, θὰ ἔκανε ἑνὸς λεπτοῦ σιγὴ γιὰ κείνους ποὺ ἔδοσαν τὴν μεγάλη μάχη καὶ τὴν κέρδισαν θριαμβευτικά....

Ἀλλὰ ἐμεῖς μένουμε πάντα οἱ ἄγνωστοι ἥρωες τοῦ καθήκοντος.

Στέκουμε στὸ περιθώριο, γινόμαστε καὶ «ἐνοχλητικοὶ» πολλὲς φορὲς μὲ τὶς ἀπαγορεύσεις μας....

Μέτρα τάξεως.

Πολλοὶ συνάδελφοί μου (ἴσως οἱ πιὸ πολλοὶ) θὰ σπεύσουν λαίμαργα ν' ἀναζητήσουν στὶς γραμμές μου αὐτὸ ποὺ ἔχουν τὴν ἐσφαλμένη ἐντύπωση πολλὲς φορὲς ὅτι δὲν τοὺς ἀπονέμεται : τὴν ἀναγνώριση τῶν κόπων του, μιὰν «εὔφημο μνεῖα» ἂς ποῦμε γιὰ ὅσα ἐκτελοῦν μεγάλα αὐτὲς τὶς μέρες.ὧρες.

Εἶδα κι' ἄκουσα συναδέλφους μου νὰ ψελλίζουν κάποιο παράπονο γι' αὐτὲς τὶς πολύωρες ταλαιπωρίες καὶ τὶς πρόσθετες ὑπηρεσίες ποὺ τοὺς ζητοῦν ἐπιτακτικά. Κι' ἐνοιωσα τὸν ἑαυτό μου σὰν πληγωμένο κάποιες στιγμὲς ποὺ ἄκουσα νὰ μεμψιμοιροῦν ὅταν βρέθηκαν κάτω ἀπὸ ἕνα φλογερὸ ἥλιο ἢ μιὰ καταρρακτώδη βροχή, περιμένοντας στὸ πεζοδρόμιο κάποιον ἐπίσημο ποὺ λὲς καὶ γιὰ πεῖσμα ἀργοῦσε νὰ περάσῃ.

Μέτρα τάξεως....δυὸ λέξεις κοινὲς γιὰ τὸν καθένα, μὰ ποὺ ἀντιπροσωπεύουν μιὰν ἀσυνήθιστη ταλαιπωρία....

Δὲν εἶναι μονάχα ἡ ὀρθοστασία, ἡ κούραση, ἡ στάση προσοχῆς.... Εἶναι κι' αὐτὲς οἱ ὧρες ποὺ φαίνονται ἀτέλειωτες σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις.

Πηγαίνουμε πάντα 2 καὶ 3 ὧρες πιὸ μπροστὰ καὶ φεύγουμε τελευταῖοι, ἀφοῦ διαλυθῇ καὶ ἡ τελευταῖα παρέα.

Θίγω αὐτὸ τὸ «ἐπίμαχο» θέμα τοῦ κάθε συναδέλφου μου μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι τοῦ προσφέρω μιὰ θετικὴ βοήθεια, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν παράκκλησι ν' ἀκούσῃ καὶ τὸν τρίτο «ἄνθρωπο» ποὺ ἦλθε νὰ μοῦ κρατήσῃ συντροφιά.... καθὼς στεκόμουν ἄντικρυ στὸ βασιλικὸ κῆπο....

Ὁ τρίτος ἄνθρωπος.... Ὁ κριτής μου.... Ἴσως καὶ ἡ συνείδησίς μου....

Δὲν ξέρω ποιὸς ἦταν ἀκριβῶς καὶ ποιὸς τὸν ἔστειλε. Ἦλθεν ὅμως τὴν ὥρα, ποὺ εἶχα ἀρχινήσει νὰ λυγίζω.

Εἶχα καιρὸ νὰ λάβω μέρος σὲ «μέτρα τάξεως».

Καὶ μοῦ κακοφάνηκε κάπως, ὅταν διάβασα καὶ τ' ὄνομά μου στὴν Ἡμερησία Διαταγή.

Ἔτσι προκατειλημμένος στάθηκα στὴν λεωφόρο Βασιλίσσης Σοφίας....

Κι' ἔτσι προδιατεθειμένος ἄσχημα αἰσθάνθηκα πιὸ ἔντονη τὴν κούραση, τὴν ζέστη, τὴν....πεῖνα.

Καὶ τί δὲν θἄδινα γιὰ ἕνα τσιγάρο, γιὰ μιὰ γουλιὰ νερό, γιὰ ἕνα κάθισμα, γιὰ ἕνα κουλοῦρι, γιὰ λίγη σκιά!!!

Εἶχα ἀρχινήσει νὰ δείχνω σημεῖα «κοπώσεως».

Τὰ πόδια μου μὲ δυσκολία στεκόταν τεντωμένα.....

Ὁ ἱδρῶτας εἶχε μουσκέψει τὸ σῶμα μου.....

Ἡ δίψα μὲ τυραννοῦσε....

Ὑπέκυπτα σιγὰ-σιγὰ σὲ τόσους ἀόρατους ἐχθρούς....

Κι' ὅσο κι' ἂν ἦταν τὸ πνεῦμα πρόθυμο, ἡ σάρκα εἶχε νοσήσει σοβαρά.

Ἔτσι εἶχαν τὰ πράγματα.... ὅταν....

Ὅταν ἦλθε καὶ στάθηκε δίπλα μου, στὸ πεζοδρόμιο.... ὁ τρίτος ἄνθρωπος.... Δὲν τὸν ἔβλεπα μὰ ἄκουγα τὰ λόγια του ποὺ τἄλεγε ἀργὰ-ἀργά, ἕνα-ἕνα, ἤσυχα μὰ ὅσο παίρνει βαρειά....

« ..... Ἔ ψὶτ φίλε ! Κουράστηκες ; δὲν ντρέπεσαι ; κουράγιο.... κουράγιο.... εἶπα....

Μὴ μὲ ντροπιάζῃς. Εἶμαι ἐγὼ ἡ φωνὴ τῆς ψυχῆς σου.... Ὁ ἀρχάγγελος τοῦ οὐρανοῦ τῆς καρδιᾶς σου.... κι' ἦλθα νὰ σοῦ πῶ τὸ «χαῖρε».... Ναί! Χαμογέλασε...

Ψηλὰ τὸ κεφάλι. Ψηλὰ τὸ σῶμα. Ἴσα....Ἀκόμη πιὸ ἴσα. Κυπαρίσσι σὲ θέλω. Χαμογέλασε».....

Χαμογέλασα μὰ.... εἰρωνικά....

«Μὰ μήπως πρόκειται νὰ φωτογραφηθῶ;» τὸν ρώτησα.

«Ναί! Ναί! μοῦ ἀπάντησε ἐκεῖνος γλυκὰ «θὰ φωτογραφηθῇς. Κοίταξε πόσοι φωτογραφικοὶ φακοὶ εἶναι στραμμένοι ἐπάνω σου. Δές.... Κάθε ζευγάρι μάτια εἶναι καὶ μιὰ φωτογραφικὴ μηχανή.

Καὶ σὲ παίρνουν σὲ ὅλες τὶς πόζες, σὲ ὅλες τὶς στάσεις, σὲ ὅλες τὶς θέσεις.... καὶ προφὶλ.... καὶ ἀνφάς....

Ὕστερα ἡ πλάκα θὰ ἐμφανισθῇ στὸ σκοτεινὸ θάλαμο τῆς λογικῆς κάθε πολίτη καὶ ὅλες μαζὶ οἱ φωτογραφίες θὰ ἀποτελέσουν μιὰ μεγάλη-μεγάλη φωτογραφία τῆς Ἀστυνομίας. Ἀπὸ σένα ἐξαρτᾶται αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἡ ἀξιοπρέπεια, ἡ ὕπαρξη ὅλου τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

Σὲ βαθμολογεῖ καθένας τους. Κι' ὕστερα ὁ βαθμὸς αὐτὸς μπαίνει στὸ μεγάλο βιβλίο τῆς κοινῆς γνώμης καὶ δὲν σβήνει ποτέ....

Πρέπει νὰ πάρῃς ἄριστα.... καὶ μάλιστα.... μετ' ἐπαίνων. Ψηλὰ τὸ κεφάλι ντέ.

Ἔτσι μπράβο.

Κοίτα αὐτὸς ἐκεῖ ὁ μεσόκοπος. Γιὰ σένα μιλάει μὲ τὴ γυναίκα του. Σὲ βαθμολογοῦν. Κι' ἂν κρίνω ἀπὸ τὸ ὕφος τους τὴν πέρασες κατὰ πολὺ τὴν βάση.

Ἴσα τὸ κορμί. Νέος εἶσαι. Δὲν σὲ πῆραν τὰ χρόνια. Ὕψωσε τὸ ἀνάστημά σου. Δεῖξε τὴν πελώρια δύναμη ποὺ πρέπει νἄχῃς σὰν ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος.....

Πιὸ ζωηρὸ τὸ ὕφος σου, ἀκόμη λίγο.

Ἔτσι μπράβο....Τώρα μάλιστα. Τώρα ἀξίζεις. Κοίτα σὲ καμαρώνουν—Ἄκου... αὐτὸς ὁ πιτσιρῖκος λέει στὸν μπαμπά του πὼς θέλει νὰ γίνῃ ἀστυφύλακας....

Ἔγινε λίγες στιγμὲς ἡσυχία.... Στὸ μεταξὺ τὰ πεζοδρόμια εἶχαν γεμίσει κόσμο....

«Θεέ μου—φωτογραφικὲς μηχανὲς» συλλογίστηκα χαμογελῶντας. Τότε ξανὰ ὁ τρῖτος ἄνθρωπος ἔσκυψε στ' αὐτί μου συνεχίζοντας τὴν κουβέντα του....

«....Ναί, φωτογραφικὲς μηχανές.... Ἀπ' αὐτὲς ἐξαρτᾶται τὸ μέλλον σου.

Εἶσαι ὑπηρέτης τοῦ κοινοῦ.

Γιὰ σκέψου.

Οἱ πρῶτοι ἀστυνομικοὶ.... τὰ ἔδωσαν ὅλα γιὰ τὴν 'Αστυνομία.
Θυσίασαν τὴ ζωή τους γιὰ τὰ 'Ιδανικά της.
Εἶναι ἁμαρτία, εἶναι ἀτιμία, εἶναι ἔγκλημα νὰ καταστρέφῃς ἐσὺ αὐτὴν τὴν ὁλόλαμπρη ἱστορία ποὺ γράψανε....
Καὶ πῶς δουλεύανε ἐκεῖνοι.... Δὲν ἔμαθες στὴ Σχολή ;
Σκληρὰ ὑπεράνθρωπα δούλεψαν γιὰ νὰ μεγαλώσῃ τὸ ἀστυνομικὸ δέντρο. Δὲν εἶχαν τὶς ἀνέσεις ποὺ ἔχετε ἐσεῖς σήμερα. Γι' αὐτὸ οἱ ἀξιωματικοί σου πονᾶνε ἔτσι τὸ Σῶμα. Γιατὶ γνωρίζουν τὴν ἱστορία του. Καὶ ξέρουν πόσο αἷμα χύθηκε γιὰ νὰ σταθῇ στὰ πόδια της ἡ 'Αστυνομία καὶ νὰ γίνῃ αὐτὸ τὸ ὑγιέστατο παλληκάρι ποὺ ἔγινε σήμερα. Μὴν καταστρέφῃς ξένους κόπους. Ἂν δὲν μπορῇς νὰ βάλῃς ἕνα λιθαράκι στὸ 'Αστυνομικὸ Οἰκοδόμημα, μὴν γκρεμίζῃς τουλάχιστον ὅ,τι χτίσανε οἱ ἄλλοι μὲ τὸ αἷμα τους.
Δὲν μπορεῖ ὁ ἀστυφύλακας νὰ παρουσιάζεται σὲ τέτοιες στιγμές, μπροστὰ σὲ χιλιάδες μάτια, κακομοίρης, παράλυτος, γερασμένος, τεμπέλης, ὀκνηρός.
Πρέπει νᾶναι λεβέντης. Κι' ἡ λεβεντιά του ν' ἀστράφτῃ. Παιδάκι εἶσαι ἀκόμη. Σπουδαῖο εἶναι νὰ σταθῇς λίγες ὧρες στὸ πεζοδρόμιο ;....».
'Εγίνηκε καὶ πάλι ἡσυχία.
Τώρα ὁλόκληρος ὁ χῶρος εἶχε ἀσφυκτικὰ πλημμυρίσει κόσμο. Κοιτῶ τὸ ρολόϊ μου. Ἔχουμε ἀκόμη μιὰ ὥρα καιρό. 'Αλλὰ ὁ τρίτος ἄνθρωπος θέλει νὰ μοῦ κρατήσῃ συντροφιά. Νὰ λοιπὸν τὶ μοῦ ξανᾶπε.
«.....Σ' ἔφερε κανεὶς μὲ τὸ ζόρι στὴν 'Αστυνομία ; Ὄχι βέβαια. Μονάχος σου ἦλθες. Κι' ἀφοῦ ἦλθες μόνος σου γιατὶ παραπονιέσαι ; Ναί! Εἶναι Σταυρὸς βαρὺς σ' ἕνα ἀνηφορικὸ Γολγοθᾶ. 'Αλλ' ἀκολουθεῖ μονάχα ὅποιος θέλει κι' ὅποιος ἀντέχει. Παραπονιέσαι γιὰ τὰ μέτρα τάξεως. 'Αλλ' αὐτὰ εἶναι ἀκριβῶς ἐκεῖνα ποὺ σὲ φέρνουν στὴν κρίση τοῦ κόσμου, σὲ κάνουν νὰ στέκῃς ἀντικρύ του, κι' ὁ ἄλλος θέλει νὰ καμαρώνῃ τὴν 'Αστυνομία του....
Μήπως εἶσαι μόνος σου; Κοίταξε....Μέτρησε πόσοι 'Αρχιφύλακες, 'Ανθυπαστυνόμοι, Ὑπαστυνόμοι, Διευθυνταὶ ὁλόγυρά σου. Ὅλες οἱ ὑπηρεσίες εἶναι στὸ πόδι. 'Απὸ τὸ Ὑπουργεῖο καὶ 'Αρχηγεῖο ἴσαμε τὸ πιὸ ἀκραῖο Τμῆμα.
Κι' ὄχι μονάχα συνάδελφοί σου. 'Αλλὰ καὶ ἀξ/κοὶ ἡλικιωμένοι, μὲ οἰκογένεια, μὲ παιδιά, μὲ ἕνα σωρὸ προβλήματα στὸ μυαλό.... Στέκουν κοντά σου στὸν ἥλιο χωρὶς νὰ παραπονιοῦνται. Δὲν τοὺς βλέπεις ; 'Αλλ' ὄχι. Ὄχι! Συνεννοηθήκαμε. Τὸ ξέρω ὅτι ἀγαπᾶς τὸ Σῶμα σου κι' ὅλα αὐτὰ στὰ εἶπα μονάχα γιὰ νὰ σοῦ κρατήσω συντροφιά. Θὰ τὰ ξαναποῦμε ἄλλοτε—σὲ ἄλλα μέτρα τάξεως—τώρα πρέπει νὰ φύγω, γιατὶ ἀπὸ μακρυὰ φαίνεται ὁ Στρατάρχης καὶ πρέπει νὰ σ' ἀφίσω νὰ κάνῃς τὴ δουλειά σου.... Μὴν ξεχνᾶς ὅμως τὶς φωτογραφικὲς μηχανές».....
.....
Τὰ μέτρα τάξεως ἔληξαν κατὰ τὶς 2...
Φεύγοντας ὅμως εἴχαμε πάρει διαταγὴ νὰ ἐπανέλθουμε στὶς θέσεις μας στὶς 4 τὸ ἀπόγευμα.
Ἔφυγα ἀνάλαφρος χωρὶς νὰ αἰσθάνουμαι τὸν παραμικρὸ κόπο.
Τὸ λέω ὑπεύθυνα : τὸν παραμικρὸ κόπο.
Ὁ τρίτος ἄνθρωπος μὲ γέμισε πίστη κι' ἐνθουσιασμό.
Εἶχε δίκηο—(ἰδίως γιὰ τὶς φωτογραφικὲς μηχανές).
.....
'Απὸ τὸ σπίτι μου ξεκίνησα στὶς 3 καὶ τέταρτο.
Μὰ πρὶν κλείσω τὴν πόρτα κάτι θυμήθηκα καὶ ξαναγύρισα χαμογελῶντας.
Μπῆκα στὸ δωμάτιό μου καὶ ἐπιθεώρησα μπροστὰ στὸν καθρέπτη τὸν ἑαυτό μου.
Κι' ἔφυγα τρέχοντας γιὰ νὰ πάω νά.... φωτογραφηθῶ.

ΕΝΑΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ
Σ. Κ. Π.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

ΣΗΜΑΣΙΑ ΑΥΤΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΝ

Ὑπὸ κ. **Χ. ΠΑΤΣΟΥΡΗ**, Ὑπαστυνόμου Α'

1.—Ἡ σύγχρονος ἀρχή.
2.—Πῶς αὕτη προβάλλεται εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν προσπάθειαν.
3.—Τὸ μέσον πραγματώσεως.
4.—Τὰ ἀναμενόμενα ἐξ αὐτῆς.
5.—Ἡ ἐφαρμογή της.

1. Ἡ σύγχρονος ἀρχή.

Τὸ ἄτομον ὡς μέλος μιᾶς καλῶς ὠργανωμένης Κοινωνίας, πρέπει νὰ εἶναι, ὅπως γενικῶς παραδεδεγμένη ἀρχὴ τῆς ἐποχῆς μας ἀπαιτεῖ, ὄχι μέρος «Μηχανικοῦ τινὸς Συνόλου» ἀλλὰ τὸ ἐνεργῶς, συμμετέχον μέλος «Ὀργανικῆς Ὁλότητος», τῆς μερικωτέρας δηλαδὴ ἐκείνης ὁλότητος, ἥτις τὸ περιβάλλει καὶ εἰς τὰς τάξεις τῆς ὁποίας ἐκ διαφόρων λόγων ἔχει ἐνταχθῆ καὶ ἀποτελεῖ, μὲ τὴ σειρά της, Ὀργανικὸν Μέλος τῆς Γενικῆς Ὁλότητος.

Ἡ ὀργανικὴ αὐτὴ ἐξάρτησις τοῦ ἀτόμου-μέλους, ἐκ τῆς μερικωτέρας ὁλότητος καὶ τῆς τελευταίας αὐτῆς ἐκ τῆς Γενικῆς, καθορίζει τὰ πλαίσια ἐντὸς τῶν ὁποίων κάθε προσπάθεια πρέπει νὰ κινηθῇ καὶ ἐκ τῶν ὁποίων κάθε μελλοντικὴ προοπτικὴ θὰ ξεκινήσῃ.

Οἱ ἁπλὲς καὶ αὐταπόδεικτες αὐτὲς ἀρχὲς ἀποτελοῦν τὴν γεννήτριαν καὶ τὴν ἔκφρασιν ὡρισμένων ἐπιταγῶν, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ὁποίων θὰ ἔχῃ—θὰ πρέπῃ νὰ ἔχῃ—ὡς ἀποτέλεσμα, τὸν πλήρη ἔλεγχον τῆς πραγματικότητος, πρὸς τὴν ὁποίαν μία προσπάθεια προβάλλεται καὶ τὴν συμφωνίαν τῆς λεγομένης Διοικητικῆς Τάξεως καὶ Πραγματικῆς Καταστάσεως.

Μία ἐκ τῶν κυριωτέρων ἢ μᾶλλον ἡ κυριωτέρα ἐπιταγή των, εἶναι ὅτι τὰ μέλη μιᾶς ὁλότητος πρέπει νὰ καταστοῦν προσωπικότητες καὶ νὰ διαθέτουν ἐπάρκειαν εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς, ποὺ καλύπτονται ὑπὸ τῆς «Προσπαθείας».

2. Πῶς αὕτη προβάλλεται εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν προσπάθειαν.

Ἡ Ἀστυνομία, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ μερικωτέραν ὁλότητα καὶ ἔχει τὴν γνωστὴν εἰς ὅλους μας γενικὴν ἀποστολήν, συνιστᾶ σαφὲς παράδειγμα ἐφαρμογῆς τῶν προαναφερθέντων. «Ὁ κάθε Ἀστυνομικός» λέγει ὁ Sir Richard Mayne, ἕνας ἐκ τῶν δύο πρώτων Ἀστυνομικῶν Δ/ντῶν τῆς Ἀγγλικῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας «πρέπει νὰ ἐνθυμεῖται πάντοτε ὅτι τὸ κύριον αὐτοῦ καθῆκον εἶναι νὰ προστατεύῃ » καὶ νὰ βοηθᾷ τοὺς πολίτας καὶ ἐπὶ πλέον νὰ διώκῃ νομίμως τοὺς παραβάτας. Κατ' » ἀκολουθίαν, ἐν τῇ συνεχῇ ἑτοιμότητι αὐτοῦ, ὅπως προλαμβάνῃ τὸ ἔγκλημα καὶ » συλλαμβάνῃ τοὺς ἐγκληματίας, ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ θεωρῇ τὸν ἑαυτόν του ὡς ὑπη- » ρέτην καὶ φύλακα τοῦ κοινοῦ καὶ ὡς προστάτην τῶν φιλησύχων πολιτῶν, ἀνεξαρ- » τήτως τῆς κοινωνικῆς αὐτῶν θέσεως, μετ' ἀστειρεύτου ὑπομονῆς καὶ εὐ- » γενείας».

Ἡ μεγάλη αὐτὴ ἰδέα ποὺ περιλαμβάνεται στὶς λίγες αὐτὲς λέξεις, ἡ ὁποία δὲν εἶναι καθόλου Ἀγγλικὴ κατὰ τὴν καταγωγὴν καὶ ἡ ὁποία δὲν θὰ παραμείνῃ μόνον ἀναλλοίωτος, ὅσες κι' ἂν περάσουν ἑκατονταετηρίδες ἀλλὰ καὶ θὰ ἐνισχύεται εἰς τὰς βάσεις της, ἐπιβάλλει τὴν ἀναγωγὴν κάθε Ἀστυνομικοῦ εἰς «προσωπικότητα» καὶ τὴν ἀνύψωσιν αὐτοῦ εἰς τὰς παρυφὰς τῆς τελειότητος.

Ἀλλ' ὁ ἀναγνώστης ποὺ ἔφθασε μέχρις ἐδῶ δυνατὸν νὰ ἐρωτηθῇ. Δὲν εἶναι καλὰ ἔτσι τὰ πράγματα, ἀφοῦ τὸ Σῶμα μας διαφέρει ἀπὸ τὰ παλαιὰ Ἀστυνομικὰ Σώματα, ποὺ ἔχουν διάφορον χαρακτῆρα; Δὲν εἶναι αὐτοπιστικὲς αὐτὲς οἱ ἀπαιτήσεις καὶ κατὰ συνέπειαν ἀνεφάρμοστες;

Ἡ ἀπάντησις, ὅσο κι' ἂν εἶναι κοινὴ διὰ τὰς δύο ἐρωτήσεις, δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἕνα ξερὸ ναὶ ἢ ὄχι. Βεβαίως γίνεται μία ἀξιοσημείωτος ἐργασία, ποὺ προσπαθεῖ νὰ φέρῃ τὸ Σῶμα στὶς ἀρχικές του βάσεις, οἱ ὁποῖες ἔχουν ἀνέβει ἀπὸ πολὺ καιρὸ στὰ Ἱστορικὰ ἔδρανα καὶ ἀποτελοῦν σήμερα ἕνα καλὸ παρελθὸν καὶ μία ἔνδοξη ἱστορία. Δὲν εἶναι ὅμως ἀρκετὸν νὰ ἔχωμεν ἀπομεμακρυσμένην ἔνδοξον ἱστορίαν καὶ νὰ βασιζόμεθα ἐπ' αὐτῆς. Πρέπει ἐκμεταλλευόμενοι καὶ ἀξιοποιοῦντες τὸ παρὸν νὰ δημιουργοῦμεν μέλλον καὶ νὰ χαράσσωμεν σταθερὰν προοπτικὴν κατὰ τρόπον μελετημένον καὶ σύγχρονον, εἰς τὴν ὁποίαν ὅλοι μας νὰ συμβάλωμεν. Νὰ γιατί, ὅπως ἔχουν τὰ πράγματα δὲν βαθμολογοῦνται μὲ ἄριστα. Ἡ ἡγεσία εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκτελέσῃ ἕνα πρόγραμμα καὶ νὰ ἐπιβάλῃ τὸ πνεῦμα της, ἂν προηγουμένως ὅλοι ἐμεῖς ἢ τουλάχιστον ἡ μεγάλη πλειονότης δὲν καταστῶμεν ἀπολύτως κατάλληλοι καὶ ἐπάξιοι τῆς ἀποστολῆς καὶ τῆς θέσεως εἰς τὴν ὁποίαν ὁ καθένας εὑρίσκεται καὶ δὲν γίνομεν ἄριστοι καὶ ἱκανοὶ νὰ κατανοήσωμεν τὴν πραγματικὴν κατάστασιν ὅπως εἶναι.

3. Τὸ μέσον πραγματώσεως.

Τὸ ὅτι δὲν εἶναι οὐτοπιστικὲς οἱ σκέψεις αὐτὲς καταδεικνύεται ἀπὸ τὴν μέθοδον πραγματώσεως των. Καὶ αὐτὴ δὲν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν συνεχῆ, μεθοδικὴν καὶ μελετημένην ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ τῶν Ἀστυνομικῶν. Ποῖον ρόλον παίζει ἡ ἐκπαίδευσις στὴ ζωή μας γενικῶς εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους καὶ δὲν νομίζομεν ὅτι χρειάζεται εἰδικὴ ἀνάπτυξις. Ὅ,τι ὅμως εἶναι ἀπαραίτητον νὰ τονισθῇ σχετικῶς μὲ τὸ Σῶμα, εἶναι ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις τῶν Ἀστυνομικῶν πρέπει νὰ εἶναι:

α') Συνεχής: Πόσοι ἐξ ἡμῶν δὲν ἔχομεν ἐγκαταλείψει τὰ βιβλία ἀπὸ τότε ποὺ ἀφίσαμε τὴν Ἀστυνομικὴ Σχολή; Καὶ πόσοι, ἰδία κατώτεροι, πέρασαν μιὰ ἢ δυὸ δεκαετίες Ἀστυνομικοῦ βίου, χωρὶς νὰ μάθουν τίποτε ἄλλο σχετικὸν μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων ἀπὸ τὰ στοιχειώδη ποὺ τοὺς ἐδίδαξε ἡ πρώτη Ἀστυνομικὴ Σχολή; Πῶς εἶναι δυνατὴ ἡ συνεννόησις μὲ ἀνθρώπους, ποὺ μὲ τόση πνευματικὴ ἀπόστασι χωρίζονται ἀπὸ τὸ κέντρο τους; Καὶ πῶς εἶναι δυνατὴ ἡ συνεννόησις μεταξὺ τῶν νεοξερχομένων ἀπὸ τὰς Ἀστυνομικὰς Σχολὰς μὲ τοὺς «παλαιοὺς» ἀφοῦ ἕνα μεγάλο χάσμα τοὺς χωρίζει; Μὰ δυνατὸν νὰ γεννηθῇ τὸ ἐρώτημα. Αἱ ἑβδομαδιαῖαι συγκεντρώσεις καὶ ἡ διὰ διαταγῶν ἐπικοινωνία δὲν εἶναι ἀρκεταί;

Ἀλλ' αὐτὸ ἂς τὸ ἀφήσωμεν ἀναπάντητον πρὸς τὸ παρόν, δεδομένου ὅτι εἶναι θέμα συνδεόμενον μὲ τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον, ἀπόψεις ἐπὶ ἑνὸς θέματος εἶναι δυνατὸν νὰ μεταδοθοῦν καὶ νὰ ἀφομοιωθοῦν μὲ τὰς μεθόδους ἐκπαιδεύσεως.

β') Μεθοδική: Δὲν ἀρκεῖ νὰ διδαχθῇ ἕνα θέμα ἀλλ' εἶναι ἀπαραίτητον κάθε θέμα ν' ἀναπτύσσεται κατὰ τρόπον ψυχολογημένον καὶ προσαρμοζόμενον εἰς τὸν ἄνθρωπον τῆς μέσης στάθμης, ἐπὶ πλέον δὲ νὰ ἐλέγχεται, ὄχι μίαν φοράν, ἀλλὰ συχνάκις, ὁ βαθμὸς τῆς ἀφομοιώσεως καὶ ἡ δυνατότης ἐφαρμογῆς τῶν διδαχθέντων.

γ) Μελετημένη: Νὰ ἔχῃ δηλαδὴ καλῶς ἐπιλεγεῖ ἡ ὕλη ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει, νὰ ἔχῃ σαφῶς καθορισθῇ ὁ τρόπος ἐναπτύξεώς της καὶ νὰ ἔχουν ἐπαρκῶς καταρτισθῇ καὶ προπαρασκευσθῇ οἱ ἐντεταλμένοι διὰ τὴν ἐργασίαν αὐτήν.

4. Τὰ ἀναμενόμενα ἐξ αὐτῆς.

Διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ μόνον κάθε Ἀστυνομικὸς θὰ καταστῇ «προσωπικότης» διαθέτουσα τὰς βάσεις διὰ τὴν ἐπαρκῆ ἀντιμετώπισιν οἱασδήποτε περιπτώσεως.

Μόνον ἔτσι ὅλοι μας θ' ἀφομοιώσωμε τὸ «Σύγχρονον πνεῦμα» καὶ τὰς «Συγ-

ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΟ ΙΛΜΠΡΙΤΖ

Ὑπὸ τοῦ **ΠΩΛ ΜΑΚ ΓΚΟΥΑΪΡ**
Μετάφρασις ἀπὸ τ' Ἀγγλικὰ Η. ΣΑΓΙΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Προχώρησε ἀπὸ τὴν ἄλλη πόρτα, στὰ πίσω τῆς ἐπαύλεως κι' ἐσκάλισε τὸ σύρτη.

— Μπᾶ, εἶναι ἀνοικτά, ἔκανε ἔκπληκτος.

Ὁ Κάμμινγκς ἔβγαλε ἀπ' τὴν τσέπη του τὴν ἄδεια ἐρεύνης καὶ τὴν ἔδειξε σ' ὅλους.

— Αὐτὸ γιὰ νἄχετε ἥσυχη τὴν συνείδησί σας, εἶπε.

Μπῆκαν μέσα σὲ μιὰ εὐρύχωρη κουζίνα φρεσκοασβεστωμένη. Στὸ βάθος ὑπῆρχε μιὰ ἠλεκτρικὴ κουζίνα. Στὸν τοῖχο ἕνα ντουλάπι μοντέρνο ἦταν ὅτι ἔπρεπε σὲ ἁρμονία μὲ τὸ περιβάλλον.

Τὸ πάτωμα ἦταν καλυμμένο ἀπὸ λάστιχο.

—Ἂς ρίξουμε μιὰ γρήγορη ματιά, εἶπε ὁ Κάμμινγκς κι' ὕστερα θὰ ἐξετάσουμε κάθε πρᾶγμα λεπτομερῶς. Μάρφυ καὶ σὺ Λοχία, πηγαίνετε νὰ πάρετε ὅλα τ' ἀποτυπώματα ποὺ θὰ βρῆτε στοὺς τοίχους, στὶς πόρτες καὶ στὸ ταβάνι ἀκόμη.

— Καὶ σημειῶστε μὲ ἀκρίβεια τὰ σημεῖα ὅπου ὑπάρχουν ἀποτυπώματα. Ἐμεῖς θὰ κάνουμε μιὰ βόλτα στὸ σπίτι καὶ στὸ γκαράζ. Ἡ τραπεζαρία ἦτανε μικρὴ ἀλλὰ κόμοδη. Ἦτανε ὅμορφα ἐπιπλωμένη καὶ μὲ καθίσματα παλαιοῦ στύλ. Ἀντιθέτως τὸ καπνιστήριο ἦτανε τέλειο. Ὅλα τὰ ἔπιπλα ταίριαζαν μεταξύ τους. Πολύφωτα, μαξιλάρια, μιὰ ἐλαφρὰ ἐπίπλωσις, ἀκουαρέλλες στοὺς τοίχους κι' ἡ τραπεζαρία ἔδιναν ἕνα τόνο χαρούμενο στὸ δωμάτιο.

Ὁ Κάμμινγκς πλησίασε τὸ τζάκι καὶ τὸ ἐξέτασε μὲ προσοχή.

— Δὲν ὑπάρχει ἴχνος σφαίρας. Ἀλλὰ θὰ πρέπει νὰ ὑπάρχει κι' ἄλλο τζάκι. Ἂς ἀνέβουμε ἐπάνω.

χρόνους ἀρχὰς» κατὰ τρόπον οὐσιαστικὸν καὶ θὰ κατανοήσωμεν ὅτι, ἡ ἀξία τῆς ἁπλῆς μεταφράσεως οἱασδήποτε ἀρχῆς δὲν ἀπέχει καὶ πολὺ ἀπὸ τὸ μηδέν, ἂν δὲν κατανοηθῇ εἰς τὸ σύνολον τῆς οὐσίας της καὶ δὲν καταστῇ ἀναπόσπαστον τμῆμα τῆς προσωπικότητος τοῦ ἐφαρμοστοῦ της.

Μόνον διὰ τῆς συνεχοῦς, τῆς μεθοδικῆς καὶ μελετωμένης ἐκπαιδεύσεως θ' ἀναπτυχθῇ τὸ ἐνιαῖον δόγμα, ποὺ θ' ἀποτελέσῃ τὴν βάσιν τῆς ἀπολύτου κατανοήσεως τοῦ πνεύματος τῆς Ἡγεσίας, διὰ τῆς δημιουργίας «Ἀστυνομικῆς λογικῆς» καὶ «Ἀστυνομικοῦ τρόπου σκέπτεσθαι» ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ ἐδρεωθῇ ἡ κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν δημιουργουμένη ὠφελιμοτάτη «παράδοσις» καὶ ὁ χρησιμότατος «θρῦλος», βασικαὶ προϋποθέσεις, κατὰ τὴν γνώμην μας, διὰ τὴν γόνιμον σύνδεσιν τοῦ παρόντος μὲ τὸ παρελθόν.

5. Ἡ ἐφαρμογή της.

Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκπαίδευσις, εἴτε γενικὴ, εἴτε εἰδικὴ εἶναι αὐτη, ἔχει γίνει παντοῦ δεκτή, ἰδία, ὅπως βλέπομεν, εἰς τὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις.

Κάτι ἀνάλογον θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ πραγματοποιήσωμεν καὶ ἡμεῖς.

Ἡ κατὰ ἑξάμηνον ἢ ἔτος φοίτησις ὅλων τῶν Ἀξιωματικῶν μας, διὰ βραχὺ χρονικὸν διάστημα π.χ.—μιᾶς ἑβδομάδος—εἰς Σχολεῖον Γενικῆς ἢ Εἰδικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἡ ὀργάνωσις ὑπ' αὐτῶν εἰς τὰς Ὑπηρεσίας των εἰδικώτερα Σχολεῖα, πλήρως παρακολουθούμενα ὑπὸ τοῦ Κέντρου, νομίζομεν ὅτι θὰ συμβάλῃ κατὰ πολὺ εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ Σώματος.

ΧΡ. ΠΑΤΣΟΥΡΗΣ

Μὲ τὴν συνοδεία τῶν συντρόφων του ὁ Κάμμινγκς ἀνέβηκε μιὰ στενὴ σκάλα μὲ δρύϊνα σκαλοπάτια. Στὸ ἐπάνω πάτωμα, μιὰ σειρὰ δωματίων συγκοινωνοῦσε μεταξύ τους. Τὸ κεντρικὸ ἦτανε αἴθουσα μπάνιου. Ὁ ἐπιθεωρητὴς τὰ διέτρεξε ὅλα γρήγορα κι' ἔφθασε στὸ πέμπτο ὅπου καὶ ἱκανοποιήθηκε. Σὲ μιὰ ἄκρη τοῦ δωματίου, ὑπῆρχε ἕνα ὅμοιο τζάκι ὅπως τὸ κάτω, βαμένο μὲ ζωηρὸ χρῶμα. Τὸ ἐξήτασε κι' αὐτὸ προσεκτικὰ καὶ ξαφνικὰ φώναξε.

— Τὸ βρῆκα.

Μὲ τὸ δάκτυλό του ἔδειχνε μιὰ τρύπα πάνω στὴν πέτρα.

— Τὸ βλῆμα δὲν σφηνώθηκε βαθειά, παρετήρησε ὁ Οὐΐττλερ.

—Ἀρκετά, πάντως, μουρμούρισε ὁ Φίλλινγκερ, ὥστε νὰ χρειαστοῦν κάποιο αἰχμηρὸ ἀντικείμενο μετάλλινο γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ τὸ ἀφαιρέσουν.

Καὶ ρίχνοντας μιὰ ματιὰ γύρω του προσέθεσε :

—Ἐδῶ λοιπὸν ὁ Οὐΐλτων Φλούρρυ δολοφονήθηκε. Θὰ πρέπει νὰ ὁμολογήσω Κάμμινγκς, ὅτι δὲν μαντεύεις ἄσχημα. Τέλος πάντων θὰ μᾶς πῆς τί σ' ἔσπρωξε νὰ ρθοῦμε ἐδῶ;

— Σᾶς τῶπα : Πολὺ πιθανὸν ὁ Κόλγκαν. Μάρφυ, θἄκανες καλὰ νομίζω νὰ φωτογραφήσῃς τὴν τρύπα αὐτὴ ποὺ ἔκανε ἡ σφαῖρα. Τὸ ὕψος ὅπου βρίσκεται μᾶς δείχνει ὅτι ὁ Φλούρρυ δολοφονήθηκε ἐνῶ ἦτανε καθισμένος πάνω σὲ μιὰ καρέκλα. Νὰ σ' αὐτὴν ἐδῶ τὴν καρέκλα ποὺ κάθεστε τώρα, Φίλλινγκερ. Ρίχτε μιὰ ματιά.

Ὁ ἀστυνόμος σηκώθηκε ἀμέσως κι' ἄρχισε νὰ παρατηρῇ τὴν καρέκλα ὅπου καθότανε.

— Μπᾶ, τῆς ἔβγαλαν τὴν ταπετσαρία. Καὶ μάλιστα μὲ κάποια βιαιότητα. Ὑπολείμματα ταπετσαρίας ἔχουν μείνει μισοσχισμένα στὰ σημεῖα ποὺ ἦτανε καρφωμένη.

—Ἔχει δίκηο, εἶπε ὁ Κάμμινγκς. Ἂν πραγματικὰ τὸν σκότωσαν πάνω σ' αὐτὴ τὴν καρέκλα, κι' αἷμα χύθηκε πάνω στὴν ταπετσαρία, τὸ πρῶτο πρᾶγμα ποὺ θἄπρεπε νὰ κάνουν ἦτανε νὰ τὴν ἀφαιρέσουν.

— Σὰν τελειώσουμε νὰ στείλουμε τὴν καρέκλα αὐτὴ στὸ ἐργαστήριο γιὰ ἐξέτασι. Νὰ πῶς ἐγὼ ἐξηγῶ τὴν περίπτωσι τοῦ Φλούρρυ. Γιὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο λόγο θἄχε γίνει ἀνεπιθύμητος γιὰ τὴν παρέα του μετὰ τὴν νύκτα τοῦ ἐγκλήματος. Κι' αὐτοὶ θἄθελαν νὰ τὸν ξεφορτωθοῦν. Τὸν ὡδήγησαν λοιπὸν ἐδῶ πέρα καὶ τὸν κράτησαν φυλακισμένον, εἴτε μέσα σ' αὐτὸ τὸ δωμάτιο ἢ κάπου ἀλλοῦ. Τὸ σπίτι εἶναι ἀρκετὰ ἀπομονωμένο ἀπὸ κίνησι. Ἔτσι ὁ φυλακισμένος βρέθηκε ξαφνικὰ χωρὶς τὸ ναρκωτικό του. Θὰ νόμισαν πὼς ἴσως θὰ ὑπέκυπτε ἀπὸ τὴν ἔλλειψι εἴτε καὶ πὼς θὰ αὐτοκτονοῦσε. Παρατηρῆστε αὐτὸ τὸ παράθυρο ποὺ ἔχει ὕψος δέκα ὀκτὼ πόδια ἀπὸ τὸ ἔδαφος. Ἀπὸ κάτω ἔχει πλακόστρωτο. Ἀλλὰ καὶ μέσα στὸ δωμάτιο ὑπάρχουν πολλὰ πράγματα μὲ τὰ ὁποῖα θὰ ἦτανε δυνατὸν νὰ κόψῃ τὸ λαιμό του ἢ τὶς φλέβες του. Μπορεῖ κι' ὅλας νὰ τοῦ ἄφησαν καὶ κανένα περίστροφο γεμάτο, ποὺ νὰ τὤβρισκε εὔκολα. Τὸν ἔκλεισαν λοιπὸν ἐδῶ χωρὶς τροφή, χωρὶς ναρκωτικό, χωρὶς τίποτα. Κι 'ἡ μόνη του διέξοδος ἦτανε τὸ παράθυρο, σὲ ὕψος δέκα ὀκτὼ ποδῶν (Σημ. : Τὸ ἀγγλικὸ πόδι ἀντιστοιχεῖ μὲ 0,30,4μ.). Τί συνέβηκε λοιπόν; Ἐγὼ πάντως δὲν νομίζω ὅτι ὁ φουκαρᾶς ὁ Φλούρρου αὐτοκτόνησε. Οἱ ἐκθέσεις τῶν γιατρῶν ἀναφέρουν ὅτι βρισκότανε σὲ τέτοια χάλια ἀδυναμίας ποὺ δὲν θὰ μποροῦσε νὰ παρουσιάσῃ μιὰ τέτια ἐνεργητικότητα. Θὰ σερνότατε ἀσφαλῶς μέσα δῶ σὰν τὸ λιοντάρι στὸ κλουβί. Γιὰ κυττάχτε αὐτὰ τὰ σπασμένα γυαλικά. Κι' ἀσφαλῶς θὰ ξέχασαν κι' ἄλλα μικροπράγματα. Οἱ κρίσεις μιᾶς τέτοιας παραφροσύνης εἶναι συχνὰ πολὺ ἔντονες.

— Καὶ τὸ κρεββάτι ἔχει συρθεῖ. Νὰ κι' ἄλλα γυαλικὰ σπασμένα. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ εἶχεν ἐπιφορτιστεῖ νὰ τακτοποιήσῃ τὰ πράγματα ὅλα ἐδῶ, σ' αὐτὸ τὸ σπίτι πρέπει νἄναι ὁ ἴδιος ποὺ διετάχθη νὰ μεταφέρῃ τὸ πτῶμα τοῦ Φλούρρυ στὸ δωμάτιο τοῦ Μιούς. Καὶ μὰ τὴν ἀλήθεια ἦτανε πολὺ ἀτζαμής. Τὸ ἀφεντικὸ τῆς ὑποθέ-

σεως θὰ ἔλλειπε. Ὁ Τζίμμυ, πάντα δουλεύει καλά, ἀλλὰ φυλάγεται ἀπὸ τὶς κακοτοπιές. Αὐτὲς τὶς ἀναθέτει σὲ ἄλλους. Αὐτὸς εἶναι κι' ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο κατόρθωσε πάντοτε νὰ τὰ σκαπουλέρνῃ.

— Τὶς δουλειὲς αὐτὲς φαντάζομαι πὼς τὶς ἀναθέτει στὸν Κόλκγαν, εἶπε ὁ Κάμμιγκς.

— Κι' ἀκόμα δὲν τὸν πιάσατε ; γκρίνιαξε ὁ Φίλλινγκερ.

—Ὄχι, εἶπε ἀπότομα ὁ Κάμμινγκς. Καὶ τώρα θὰ κάνω μιὰ βόλτα στὸ γκαράζ. Ἐσὺ Μούρφυ, συνέχισε καλλίτερα τὴ δουλειά σου ἐδῶ πέρα. Φρόντισε νὰ ἀνακαλύψῃς ὅσα δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ὑπάρχουν. Θαρθῆτε μαζί μου Φίλλιγκερ καὶ Οὐΐττλερ ;

Τὸ γκαράζ ἦταν πολὺ εὐρύχωρο. Ἄνετα χωροῦσε τρία ἁμάξια.

Ὁ Κάμμινγκς παρατήρησε ὅτι οἱ πόρτες ἦτανε ἀνοικτές.

—Ὅλα αὐτὰ μοῦ δίνουν τὴν ἐντύπωσι ὅτι δὲν ἀποκλείεται νὰ δοῦμε καὶ κανέναν ἐπισκέπτη νὰ μᾶς καταφθάνει. Οἱ ἄνθρωποι ποὺ φεύγουν δὲν ἀφίνουν συνήθως ἀνοιχτὲς τὶς πόρτες.

Μπαίνοντας μέσα στὸ γκαράζ εἶπε μ' ἔκλπηξι.

— Μπᾶ, δὲν ὑπάρχει μόνο ἕνα αὐτοκίνητο.

Χάμω ὑπάρχουν τρεῖς-τέσσαρες λεκέδες ἀπὸ λάδι, ποὺ εἶχαν γίνει τώρα γρήγορα. Ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ἦτανε πολὺ μπρός, σχεδὸν στὴν εἴσοδο.

—Ἂν ὑποτεθῆ ὅτι τὸ λάδι ξέφυγε ἀπὸ τὸ πίσω μέρος τοῦ αὐτοκινήτου αὐτὸ δείχνει πὼς οἱ διαστάσεις τοῦ ἁμαξιοῦ ἦτανε μεγαλύτερες ἀπ' τὰ συνηθισμένα. Ἔτσι ἐξηγεῖται καὶ γιατὶ δὲν ἔκλειναν οἱ πόρτες τοῦ γκαράζ.

—Τὸ μυλό σου πάει στὸ καμιόνι τῶν μεταφορῶν ; Ρώτησε ὁ Φίλλινγκερ.

— Δὲν θὰ μὲ ἐξέπληττε. Πάντως εἶναι περίεργο. Κι' ὅλα αὐτὰ τὰ σημάδια εἶναι πρόσφατα.

— Αὐτὸ κι' ἐγὼ λέω μέσα τόση ὥρα.

— Καὶ ποὺ θέλετε νὰ καταλήξετε ;

—Ἐκεῖ ποὺ καταλήγετε καὶ σεῖς. Πῶς ἄφησαν ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα ἐδῶ γιὰ νὰ τὰ βροῦμε μεῖς. Πολὺ ὡραῖο γιὰ νᾶναι πραγματικότης. Σὲ λίγο θὰ μοῦ πῆτε πὼς τὸ ἀπάνω μέρος τοῦ καμιονιοῦ ἔχει κανένα σημάδι δυνατοῦ χτυπήματος κι' ὅτι ταιριάζει στὸ γκρεμισμένο κομμάτι τοῦ σοβᾶ ποὖχει γίνει ἐδῶ πάνω ἀπ' τὴν πόρτα.

Ὁ Κάμμινγκς κύτταξε πρὸς τὰ ἐπάνω.

— Κι' ὅμως ὑπάρχει κάτι τέτοιο. Θυμᾶμαι καλὰ πὼς ὁ Μάρφυ μοῦ τὸ ἀνέφερε.

—Ἕνα αὐτοκίνητο πλησίασε τὸ κιγκλίδωμα τῆς εἰσόδου, εἶπε ξαφνικὰ ὁ ὁ Οὐΐττλερ. Κρυφτῆτε, ἂν κάνει πὼς ἔρχεται κατὰ δῶ. Ναί, ἔρχεται.

Ὁ Κάμμινγκς παραμέρισε τὸν Φίλλινγκερ κι' εἶπε στὸν Οὐΐττλερ :

— Δῆτε ποιὸς εἶναι καὶ τί θέλει.

Ὁ Οὐΐττλερ κύτταξε τ' αὐτοκίνητο ποὺ κατευθύνετο κατ' εὐθεῖαν πρὸς αὐτόν. Ἦτανε ἕνα ἁμάξι «Μπέντλεϋ» μοντέλλο σπὸρ χρώματος σκούρου μπλέ. Στηρίχτηκε στὸν ἐξωτερικὸ τοῖχο τοῦ γκαράζ καὶ μειδίασε εὐγενικά.

— Καλημέρα Τζέϊμς, εἶπε.

Ὁ νεαρὸς ποὺ κρατοῦσε τὸ τιμόνι στὰ χέρια του ἔβγαλε τὸ καπέλλο του.

— Μπᾶ, ὁ Οὐΐττλερ. Πῶς εἶσθε ; Ποῦ ὀφείλεται ἡ τιμὴ τῆς ἐπισκέψεώς σας ;

—Ἤθελα ἁπλῶς νὰ σᾶς ρωτήσω ἂν τελευταῖα παρακολουθήσατε μιὰ ταινία πολὺ διδακτική, ποὺ νομίζω ὅτι σᾶς ταίριαζε ἰδιαίτερα.

Εἶχε γιὰ τίτλο τὴν «Ἀγχόνη». Ἡ ταινία περιγράφει μὲ λεπτομέρειες ποὺ δὲν ἔχω ὁμολογουμένως ξαναδεῖ τόσο παραστατικὲς, μιὰ ἔνοπλη ἐπίθεσι. Τόσο ζωηρὲς ἦτανε οἱ σκηνὲς ποὺ παρ' ὀλίγο νὰ βγάλω τὴν σφυρίχτρα μου νὰ σημάνω συναγερμό.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον)

ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ

(Διὰ τὸν ἀστυφύλακα)

Ὑπὸ Ἐμμ. Ἀρχοντουλάκη, Ἀστυνόμου Α'.

ΠΟΙΝΙΚΑ ΔΙΚΟΓΡΑΦΑ—ΕΠΙΔΟΣΙΣ ΑΥΤΩΝ

§ 65. Εἴδη ποινικῶν δικογράφων.

Ποινικὰ δικόγραφα καλοῦνται τὰ ἔγγραφα τὰ ὁποῖα ἔχουν σχέσιν μὲ τὴν ποινικὴν δίκην.

Τὰ κυριώτερα ποινικὰ δικόγραφα εἶναι :

1) Αἱ κλήσεις. Δι' αὐτῶν καλοῦνται οἱ μάρτυρες καὶ κατηγορούμενοι ὅπως παρουσιασθοῦν ἐνώπιον τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων ἢ τοῦ Ἀνακριτοῦ ἢ τοῦ Δικαστικοῦ Συμβουλίου πρὸς ἐξέτασιν.

Διὰ κλήσεων καλοῦνται ἐπίσης οἱ μάρτυρες ὅπως ἐμφανισθοῦν ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων πρὸς ἐξέτασιν.

Τὰς κλήσεις ἐκδίδουν οἱ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι, ὁ Ἀνακριτής, ὁ Εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ Δημόσιος Κατήγορος.

Ἐπὶ αὐτοφώρων ἐγκλημάτων δὲν ἐκδίδονται κλήσεις, ἀλλ' ὁ μὲν κατηγορούμενος συλλαμβάνεται, οἱ δὲ μάρτυρες καλοῦνται προφορικῶς ὅπως προσέλθουν εἰς τὸ οἰκεῖον ἀστυνομικὸν τμῆμα πρὸς ἐξέτασιν.

Ὑπόδειγμα Κλήσεως :

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ.....

ΚΛΗΣΙΣ

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Νόμου

Ὁ παρὰ τῷ ἐν.....Πταισματοδικείῳ Δημόσιος Κατήγορος.

Δυνάμει τῶν ἄρθρων 213 καὶ 327 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

Καλοῦμεν τὸν .....ἐπαγγέλματος .....κάτοικον..... νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Πταισματοδικείου..... τὴν.....τοῦ μηνὸς..... ἐ.ἐ. ἡμέραν.....καὶ ὥραν .....,ἵνα ἐξετασθῇ ὡς μάρτυς εἰς τὴν κατὰ τοῦ.....ποινικὴν δίκην.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεώς του εἰδοποιεῖται ὁ εἰρημένος μάρτυς ὅτι θέλουσιν ἐνεργηθῇ κατ' αὐτοῦ τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 231 τοῦ Κώδ. Ποιν. Δικονομίας διατασσόμενα.

Ἐν.....τῇ.....195...

Ὁ Δημόσιος Κατήγορος

2) Τὰ κλητήρια θεσπίσματα. Δι' αὐτῶν καλοῦνται οἱ κατηγορούμενοι ὅπως παρουσιασθοῦν ἐνώπιον τῶν Ποινικῶν Δικαστηρίων, ἵνα δικασθοῦν δι' ὡρισμένον ἔγκλημα.

Τὰ κλητήρια θεσπίσματα διὰ μὲν τοὺς κατηγορουμένους ἐνώπιον τῶν Πταισματοδικείων ἐκδίδει ὁ Δημόσιος Κατήγορος, διὰ δὲ τοὺς κατηγορουμένους ἐνώπιον τῶν ἄλλων Δικαστηρίων ὁ ἀρμόδιος Εἰσαγγελεύς.

Ὑπόδειγμα Κλητηρίου Θεσπίσματος:

Ἀριθ.....

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΘΕΣΠΙΣΜΑ

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Νόμου

Ὁ παρὰ τῷ Πταισματοδικείῳ.....Δημόσιος Κατήγορος.

Δυνάμει τῶν ἄρθρων 245, 320 καὶ 321 τοῦ Κώδ. Ποιν. Δικον. Καλοῦμεν τὸν .....ἐπαγγέλματος....., κάτοικον.....νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Πταισματοδικείου.....τὴν .....τοῦ μηνὸς..... ἐ.ἔ. ἡμέραν.....καὶ ὥραν ....., ἵνα δικασθῇ ὡς ὑπαίτιος τοῦ ὅτι τὴν..... κατελήφθη ἐν.....νὰ.....,ἤτοι κατὰ παράβασιν τῆς ὑπ' ἀριθ..... Ἀστυνομικῆς Διατάξεως καὶ τοῦ ἄρθρου.....τοῦ Ποιν. Κώδικος. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεώς του εἰδοποιεῖται ὅτι θέλει δικασθῇ ὡσεὶ ἦτο παρὼν κατὰ τὸ ἄρθρον 340 τοῦ Κώδ. Ποιν. Δικονομίας.

Ἐν.....τῇ.....195...

3) Αἱ ἀποφάσεις Ποινικῶν Δικαστηρίων κατὰ λιπομαρτύρων. Αἱ ἀποφάσεις αὗται ἐκδίδονται ὑπὸ τῶν ποινικῶν Δικαστηρίων κατὰ τῶν μαρτύρων ἐκείνων, οἵτινες, καίτοι ἐκλητεύθησαν νομίμως καὶ ἐμπροθέσμως, δὲν ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον αὐτῶν πρὸς ἐξέτασιν. Δι' αὐτῶν ἐπιβάλλεται πρόστιμον ἢ καὶ φυλάκισις, πρὸς δὲ διατάσσεται καὶ ἡ βιαία προσαγωγή των. Ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως ἐπιδίδεται εἰς τὸν λιπομάρτυρα.

Ὁ καταδικασθεὶς λιπομάρτυς δικαιοῦται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως νὰ ἀνακόψῃ τὴν ἀπόφασιν, δηλ. νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἕνεκα νομίμου κωλύματος (ἀσθενείας, διακοπῆς συγκοινωνίας κ.λ.π.) δὲν ἠδυνήθη νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου.

Ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς ἀποφαίνεται τὸ δικαστήριον. Ἐὰν ἡ ἀνακοπὴ ἀπορριφθῇ ἡ ἀπόφασις ἐκτελεῖται.

4) Αἱ ἀποφάσεις Ποινικῶν Δικαστηρίων κατ' ἀπόντων κατηγορουμένων. Ἐπὶ πταισμάτων καὶ πλημμελημάτων, ὁ νομίμως καὶ ἐμπροθέσμως κλητευθεὶς κατηγορούμενος, ἐὰν δὲν ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, δικάζεται ὡς ἐὰν ἦτο παρών. Εἰς τινας ἐπίσης περιπτώσεις ὁ κατηγορούμενος δικάζεται ἐν ἀπουσίᾳ καὶ μάλιστα χωρὶς προηγουμένως νὰ κλητευθῇ.

Αἱ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ κατηγορουμένου ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις ἐπιδίδονται εἰς αὐτόν, ὅστις δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀκύρωσιν αὐτῶν. Ἐὰν γίνῃ δεκτὴ ἡ αἴτησις, ἀκυροῦται ἡ ἀπόφασις καὶ γίνεται νέα δίκη, ἄλλως ἡ ἀπόφασις ἐκτελεῖται.

Εἰς τὰ κακουργήματα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃ δίκη ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ κατηγορουμένου. Ἡ δίκη ἀναβάλλεται μέχρις ὅτου συλληφθῇ ἢ παρουσιασθῇ ὁ κατηγορούμενος.

5) Τὰ Βουλεύματα. Βουλεύματα καλοῦνται αἱ ἀποφάσεις τῶν Δικαστικῶν Συμβουλίων.

Τὰ Δικαστικὰ Συμβούλια εἶναι δύο. Τὸ Συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν καὶ τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐφετῶν. Ταῦτα ἀποτελοῦνται ἀπὸ τρεῖς δικαστὰς καὶ τὸν Γραμματέα. Εἰσαγγελεὺς δὲν μετέχει εἰς αὐτά.

Τὰ Συμβούλια ἐξετάζουν τὰς ὑποθέσεις, τὰς ὁποίας παραπέμπει εἰς αὐτὰ ὁ

Εἰσαγγελεὺς καὶ ἀποφασίζουν ἂν πρέπει ἢ ὄχι νὰ παραπεμφθῇ ὁ κατηγορούμενος εἰς τὸ Δικαστήριον.

Ἐὰν ἀποφασίσουν νὰ παραπεμφθῇ, ἡ ἀπόφασίς των, δηλ. τὸ Βούλευμα, καλεῖται **«παραπεμπτικόν»**, ἐὰν δὲ ὄχι **«ἀπαλλακτικόν»**.

Τὰ Βουλεύματα ἐπιδίδονται εἰς τὸν κατηγορούμενον καὶ τοὺς λοιποὺς διαδίκους.

§ 66. Ὄργανα καὶ τρόποι ἐπιδόσεως ποινικῶν δικογράφων.

Α) Τὰ κυριώτερα ὄργανα ἐπιδόσεως τῶν ποινικῶν δικογράφων εἶναι οἱ ποινικοὶ ἢ δικαστικοὶ κλητῆρες, τὰ ὄργανα τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ.λ.π.

Β) Οἱ τρόποι δὲ ἐπιδόσεως τῶν ποινικῶν δικογράφων εἶναι οἱ ἑξῆς :

α) Εἰς χεῖρας τοῦ πρὸς ὃ ἡ ἐπίδοσις προσώπου.

β) Εἰς χεῖρας τῶν συνοίκων ἢ ὑπηρετῶν ἢ θυρωρῶν τῆς οἰκίας τοῦ καλουμένου.

γ) Διὰ θυροκολλήσεως εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ καλουμένου.

δ) Εἰς τὸ κατάστημα ἢ γραφεῖον τοῦ καλουμένου.

ε) Εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον ἢ Οἰκοτροφεῖον, εἰς ὃ διαμένει ὁ καλούμενος.

στ) Εἰς τοὺς στενοὺς συγγενεῖς τοῦ καλουμένου.

ζ) Εἰς τὸν Δήμαρχον ἢ Πρόεδρον Κοινότητος ἢ Ἱερέα.

Ἕκαστον τῶν τρόπων τούτων θὰ ἐξετάσωμεν κατωτέρω.

§ 67. Ἐπίδοσις εἰς χεῖρας τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις.

Ὁ ἀστυνομικὸς μεταβαίνει εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ προσώπου, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ γίνῃ ἡ ἐπίδοσις τῆς κλήσεως, τοῦ κλητηρίου θεσπίσματος κ.λ.π. καὶ δίδει εἰς χεῖράς του τὸ δικόγραφον.

Ἐὰν τὸ πρόσωπον εὑρεθῇ εἰς ἄλλο μέρος π.χ. εἰς τὸ καφφενεῖον, εἰς τὴν ὁδὸν κ.λ.π., ἐπιτρέπεται νὰ τοῦ ἐπιδώσῃ τὸ δικόγραφον καὶ εἰς τὰ μέρη αὐτά, ἂν τὸ δέχεται. Ἐὰν δὲν τὸ δέχεται τότε ὁ ἀστυνομικὸς πρέπει νὰ μεταβῇ εἰς τὴν κατοικίαν του καὶ ἐκεῖ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐπίδοσιν.

Ὅταν τὸ δικόγραφον δίδεται εἰς χεῖρας τοῦ καλουμένου προσώπου, συντάσσεται τὸ ἑξῆς ἀποδεικτικὸν ἐπιδόσεως.

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ ΕΠΙΔΟΣΕΩΣ

(εἰς χεῖρας τοῦ καλουμένου)

Ἐν.....σήμερον.....τὴν...τοῦ μηνὸς.....τοῦ ἔτους.....ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος.....καὶ ὥραν.....ὁ ὑπογεγραμμένος..... τῇ παραγγελίᾳ τοῦ .....μετέβην εἰς τὴν ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ.....ἀριθ.... κατοικίαν τοῦ .....καὶ ἐπέδωκα εἰς χεῖρας του :

Τὸ ὑπ' ἀριθ.....ἐ.ἔ. κλητήριον θέσπισμα τοῦ Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν ....., δι' οὗ καλεῖ αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Ἐφετείου .....τὴν ..... τοῦ μηνὸς.....τοῦ ἔτους.....ἡμέραν.....καὶ ὥραν.... ἵνα δικασθῇ ὡς ὑπαίτιος τῆς ἐν αὐτῷ ἀναγραφομένης πράξεως.

Ἢ

Τὴν ὑπ' ἀριθ....ἐ.ἔ. κλῆσιν τοῦ Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν ....., δι' ἧς καλεῖ αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Ἐφετείου..... τὴν.....τοῦ μηνὸς.....τοῦ ἔτους.....ἡμέραν.....καὶ ὥραν..... ἵνα ἐξετασθῇ ὡς μάρτυς εἰς τὴν κατὰ τοῦ.....ποινικὴν δίκην.

Εἰς τοῦτον ἀνεκοίνωσα τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐπιδοθέντος ἐγγράφου.

Ἐφ' ᾧ συνετάγη τὸ παρὸν καὶ ὑπογράφεται ὡς ἔπεται :

Ὁ Παραλαβὼν Ὁ ἐπιδοὺς

Σημείωσις α'. : Ἐὰν ὁ παραλαβὼν εἶναι ἀγράμματος ἢ γνωρίζῃ ἀλλὰ ἀρνεῖται νὰ ὑπογράψῃ ἢ ἀδυνατῇ νὰ ὑπογράψῃ, τότε τὸ δικόγραφον παραδίδεται καὶ πάλιν εἰς χεῖρας τοῦ προσώπου ἐπὶ παρουσίᾳ ὅμως ἑνὸς ἐγγραμμάτου κατὰ τὸ δυνατὸν μάρτυρος, τοῦ ὁποίου τὰ στοιχεῖα μνημονεύονται εἰς τὸ ἀποδεικτικὸν ἐπιδόσεως, τὸ ὁποῖον τότε θὰ κλείσῃ εἰς τὸ τέλος ὡς ἑξῆς :

Ἐπειδὴ ὅμως οὗτος (ὁ παραλαβὼν δηλαδὴ) μοὶ ἐδήλωσεν ἄγνοιαν γραμμάτων ἢ ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ὑπογράψῃ ἢ ἐπειδὴ ἠρνήθη νὰ ὑπογράψῃ, διὰ τοῦτο παρέδωσα εἰς χεῖράς του τὸ ἔγγραφον ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ μάρτυρος.....

Ἐφ' ᾧ συνετάγη τὸ παρὸν καὶ ὑπογράφεται ὡς ἔπεται :

Ὁ παραλαβὼν Ὁ Μάρτυς Ὁ Ἐπιδοὺς
(ἀγράμματος)

Σημείωσις β'. : Ἐὰν καὶ ὁ μάρτυς εἶναι ἀγράμματος γίνεται περὶ τούτου μνεία εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀποδεικτικοῦ ἐπιδόσεως ὡς ἑξῆς :

Ἐπειδὴ ὅμως οὗτος (ὁ παραλαβὼν) μοὶ ἐδήλωσεν ἄγνοιαν γραμμάτων ἢ ὅτι .....διὰ τοῦτο παρέδωκα εἰς χεῖρας του τὸ ἔγγραφον ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ μάρτυρος ....., πλὴν καὶ οὗτος μοὶ ἐδήλωσεν ἄγνοιαν γραμμάτων.

Ἐφ' ᾧ συνετάγη τὸ παρὸν καὶ ὑπογράφεται ὡς ἔπεται :

Ὁ Παραλαβὼν Ὁ Μάρτυς Ὁ Ἐπιδοὺς
(ἀγράμματος) (ἀγράμματος)

§ 68. Ἐπίδοσις εἰς χεῖρας τῶν συνοίκων ἢ ὑπηρετῶν ἢ θυρωρῶν τῆς οἰκίας.

Ἐὰν ὁ ἀστυνομικὸς δὲν εὑρίσκῃ τὸ καλούμενον πρόσωπον εἰς τὴν κατοικίαν του τότε δίδει τὸ δικόγραφον εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς παρόντας ἐκείνην τὴν στιγμὴν συνοίκους του ἢ ὑπηρέτας τῆς οἰκίας ἢ πρὸς τὸν θυρωρὸν τῆς οἰκίας (ἀδιακρίτως).

Σύνοικοι θεωροῦνται πάντα τὰ πρόσωπα (Ἕλληνες, ἀλλοδαποί, ἄρρενες ,θήλεις, συγγενεῖς ἢ μή), τὰ ὁποῖα κατοικοῦσιν ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ, εἰς τὴν ὁποίαν κατοικεῖ καὶ ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις.

Ἐπὶ πολυκατοικίας σύνοικοι θεωροῦνται οἱ κατοικοῦντες εἰς τὸ αὐτὸ διαμέρισμα (ὄχι ὄροφον).

Συγγενεῖς, οἱ ὁποῖοι δὲν διαμένουσιν εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν δὲν εἶναι σύνοικοι καὶ δὲν δύναται νὰ γίνῃ πρὸς αὐτοὺς ἡ ἐπίδοσις, ἔστω καὶ ἂν εὑρεθῶσι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιδόσεως εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις, χάριν ἐπισκέψεως ἢ ἄλλης αἰτίας.

Οἱ σύνοικοι, ὑπηρέται καὶ θυρωροὶ πρέπει νὰ εἶναι ἡλικίας οὐχὶ κατωτέρας τῶν 17 ἐτῶν, νὰ εἶναι ὑγιεῖς τὸν νοῦν, νὰ μὴ εἶναι μεθυσμένοι καὶ νὰ μὴ εἶναι μηνυταὶ τῆς ὑποθέσεως ἢ κατηγορούμενοι δι' αὐτήν.

Ὅταν τὸ δικόγραφον δίδεται εἰς χεῖρας συνοίκου κ.λ.π. συντάσσεται τὸ ἑξῆς ἀποδεικτικὸν ἐπιδόσεως :

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ ΕΠΙΔΟΣΕΩΣ

(εἰς χεῖρας συνοίκου ἢ ὑπηρέτου ἢ θυρωροῦ)

Ἐν.....σήμερον.....τὴν .... τοῦ μηνὸς..... τοῦ ἔτους..... ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος.....καὶ ὥραν .....ὁ ὑπογεγραμμένος..... τῇ παραγγελίᾳ τοῦ .....μετέβην εἰς τὴν ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ..... ἀριθ..... κατοικίαν τοῦ ..... ἵνα ἐπιδώσω πρὸς αὐτὸν τὸ ὑπ' ἀριθ. .....ἐ.ἔ. κλητήριον θέσπισμα τοῦ Δημοσίου Κατηγόρου..... δι' οὗ καλεῖ αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Πταισματοδικείου..... τὴν.....τοῦ μηνὸς .....τοῦ ἔτους.... ἡμέραν..... καὶ ὥραν....ἵνα δικασθῇ ὡς ὑπαίτιος τῆς ἐν αὐτῷ ἀναγραφομένης πράξεως.

Ἡ

Τὴν ὑπ' ἀριθ.....ἐ.ἔ. κλῆσιν τοῦ Δημοσίου Κατηγόρου....., δι' ἧς καλεῖ αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Πταισματοδικείου .....τὴν ..... τοῦ μηνὸς..... τοῦ ἔτους ....ἡμέραν..... καὶ ὥραν.... ἵνα ἐξετασθῇ ὡς μάρτυς εἰς τὴν κατὰ τοῦ .....ποινικὴν δίκην.

Καὶ μὴ εὑρὼν αὐτὸν εἰς τὴν ὡς ἄνω κατοικίαν του ἐπέδωκα τὸ δικόγραφον εἰς τὸν παρόντα σύνοικόν του.....ἢ εἰς τὸν ὑπηρέτην τῆς οἰκίας του..... ἢ εἰς τὸν θυρωρὸν τῆς οἰκίας του.....

Εἰς τοῦτον ἀνεκοίνωσα τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐπιδοθέντος ἐγγράφου.

Ἐφ' ᾧ συνετάγη τὸ παρὸν καὶ ὑπογράφεται ὡς ἔπεται :

Ὁ Παραλαβὼν σύνοικος ἢ ὑπηρέτης ἢ θυρωρὸς Ὁ Ἐπιδούς

Σημείωσις : Ἐὰν ὁ παραλαβὼν σύνοικος ἢ ὑπηρέτης ἢ θυρωρὸς εἶναι ἀγράμματος ἢ γνωρίζῃ ἀλλ' ἀρνεῖται ἢ ἀδυνατεῖ νὰ ὑπογράψῃ, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῇ σημειώσει α΄ τῆς § 67 ὁριζόμενα, ἐὰν δὲ καὶ ὁ μάρτυς εἶναι ἀγράμματος τὰ ἐν τῇ σημειώσει β΄, τῆς αὐτῆς παραγράφου ἀναφερόμενα.

§ 69. Θυροκόλλησις ἐγγράφου.

Ἐὰν ὁ ἀστυνομικὸς δὲν εὑρίσκῃ εἰς τὴν οἰκίαν οὔτε τὸ πρὸς ὃ ἡ ἐπίδοσις πρόσωπον, οὔτε συγκάτοικον, ἢ ὑπηρέτην, ἢ θυρωρὸν ἢ εὑρίσκῃ τούτους, ἀλλ' ἀρνοῦνται νὰ παραλάβουν τὸ δικόγραφον, τότε ὁ ἀστυνομικὸς κολλᾷ τὸ δικόγραφον εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας τοῦ καλουμένου, ἐπὶ παρουσίᾳ ἑνὸς ἐγγράμματου κατὰ τὸ δυνατὸν μάρτυρος καὶ συντάσσει τὸ κατωτέρω ἀποδεικτικὸν θυροκολλήσεως :

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ ΘΥΡΟΚΟΛΛΗΣΕΩΣ

Ἐν.....σήμερον τὴν.....τοῦ μηνὸς..... τοῦ ἔτους ..... ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος.....καὶ ὥραν.... ὁ ὑπογεγραμμένος..... τῇ παραγγελίᾳ τοῦ .....μετέβην εἰς τὴν ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ.....ἀριθ. ....κατοικίαν τοῦ .....ἵνα ἐπιδώσω πρὸς αὐτόν :

Τὸ ὑπ' ἀριθ.....ἐ.ἔ. κλητήριον θέσπισμα τοῦ Εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν....., δι' οὗ καλεῖ αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Μονομελοῦς Πλημμελειοδικείου.....τὴν .....τοῦ μηνὸς..... τοῦ ἔτους.... ἡμέραν.....καὶ ὥραν....., ἵνα δικασθῇ ὡς ὑπαίτιος τῆς ἐν αὐτῷ ἀναφερομένης πράξεως.

Ἡ

Τὴν ὑπ' ἀριθ.....κλῆσιν τοῦ Εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν....., δι' ἧς καλεῖ αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Τριμελοῦς Πλημ-

μελειοδικείου .....τὴν .....τοῦ μηνὸς.....τοῦ ἔτους.....ἡμέραν.....καὶ ὥραν....., ἵνα ἐξετασθῇ ὡς μάρτυς εἰς τὴν κατὰ τοῦ.....ποινικὴν δίκην.

Εὑρὼν δὲ αὐτὸν ἐν τῇ ὡς ἄνω κατοικίᾳ του τὸν προσεκάλεσα νὰ παραλάβῃ τὸ ἀνωτέρω δικόγραφον καὶ ὑπογράψῃ τὸ παρόν, οὗτος ὅμως ἠρνήθη νὰ τὸ παραλάβῃ, τούτου δ' ἕνεκα ἐκόλλησα αὐτὸ εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας του, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ μάρτυρος.....

Ἢ

Μὴ εὑρὼν δὲ αὐτὸν ἐν τῇ ὡς ἄνω κατοικίᾳ του, ἀλλὰ τὸν σύνοικόν του ὀνόματι.....ἢ τὸν ὑπηρέτην τῆς οἰκίας του ὀνόματι.....ἢ τὸν θυρωρὸν τῆς οἰκίας του ὀνόματι.....προσεκάλεσα αὐτὸν νὰ παραλάβῃ τὸ ἀνωτέρω δικόγραφον, οὗτος ὅμως ἠρνήθη νὰ τὸ παραλάβῃ, τούτου δ' ἕνεκα ἐκόλλησα αὐτὸ εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας του ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ μάρτυρος.....

Ἢ

Μὴ εὑρὼν τὸν ἴδιον, οὔτε ἄλλον τινὰ σύνοικον αὐτοῦ ἢ ὑπηρέτην, ἢ θυρωρὸν τῆς οἰκίας του, ἐκόλλησα τὸ ἀνωτέρω δικόγραφον εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας του, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ μάρτυρος.....

Ἐφ' ᾧ συνετάγη τὸ παρὸν καὶ ὑπογράφεται ὡς ἔπεται :

Ὁ Θυροκολλήσας Ὁ Μάρτυς

Σημείωσις: Ἐὰν ὁ μάρτυς εἶναι ἀγράμματος τὸ ἀποδεικτικὸν θυροκολλήσεως θὰ κλείσῃ ὡς ἑξῆς :

Ἐφ' ᾧ συνετάγη τὸ παρὸν καὶ ὑπογράφεται ὡς ἔπεται, πλὴν τοῦ μάρτυρος δηλώσαντος ἄγνοιαν γραμμάτων.

Ὁ Θυροκολλήσας Ὁ Μάρτυς
(ἀγράμματος)

§ 70. Ἐπίδοσις εἰς κατάστημα ἢ γραφεῖον.

α) Ἐὰν ὁ ἀστυνομικὸς μεταβὰς εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις πληροφορηθῇ ὅτι οὗτος **μετῴκησεν εἰς ἄγνωστον διεύθυνσιν**[1], γνωρίζει ὅμως ἢ πληροφορεῖται τὸ κατάστημα ἢ ἐργοστάσιον ἢ γραφεῖον (δημόσιον ἢ ἰδιωτικόν), ἐν ᾧ οὗτος ἀσκεῖ τὸ ἐπάγγελμά του, μεταβαίνει ἐκεῖ καὶ ἐπιδίδει εἰς χεῖρας του τὸ δικόγραφον, συντάσσει δὲ ἀποδεικτικὸν ἐπιδόσεως κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς 1ης περιπτώσεως.

β) Ἐὰν δὲν εὑρίσκῃ τοῦτον εἰς τὸ κατάστημα ἢ γραφεῖον του, ἐπιδίδει τὸ ἔγγραφον πρός τινα τῶν παρόντων ὑπαλλήλων τοῦ καταστήματος ἢ γραφείου. Ὁ παραλαμβάνων ὑπάλληλος πρέπει νὰ εἶναι ἡλικίας οὐχὶ κατωτέρας τῶν 17 ἐτῶν, νὰ εἶναι

---

1) Ἐὰν ὁ ἀστυνομικὸς μεταβὰς εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις, ἐπληροφορήθη ὅτι οὗτος μετῴκησεν εἰς ἄλλην γνωστὴν οἰκίαν ἐντὸς ὅμως τῆς περιφερείας του, μεταβαίνει εἰς αὐτὴν καὶ ἐνεργεῖ τὴν ἐπίδοσιν κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Ἐὰν ὅμως ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις μετῴκησεν εἰς τὴν περιφέρειαν ἑτέρου Τμήματος ἢ ἑτέρας Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως, τὸ ἀστυνομικὸν ὄργανον ἐνεργεῖ ὄπισθεν τοῦ ἐγγράφου σχετικὴν βεβαίωσιν καὶ ἐπιστρέφει τοῦτο ἀμέσως εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν του, ἥτις τὸ διαβιβάζει εἰς τὴν ἀστυνομίαν τοῦ τόπου τῆς νέας κατοικίας τοῦ καλουμένου πρὸς ἐπίδοσιν εἰς αὐτόν.

Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις μετῴκησεν εἰς ἄγνωστον διεύθυνσιν, εἶναι δὲ ἄγνωστος καὶ ὁ τόπος εἰς ὃν ἐργάζεται, τότε τὸ ἀστυνομικὸν ὄργανον ἐπιστρέφει εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν του ἀνεπίδοτον τὸ ἔγγραφον μετὰ σχετικῆς βεβαιώσεως περὶ τοῦ ὅτι τυγχάνει τελείως ἄγνωστος ὁ τόπος τῆς κατοικίας, διαμονῆς καὶ ἐργασίας τοῦ καλουμένου.

Τὸ ἔγγραφον μετὰ τῆς βεβαιώσεως τοῦ ἀστυνομικοῦ ἐπιστρέφεται ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας εἰς τὸν ἐκδόσαντα τοῦτο Εἰσαγγελέα, Δημόσιον Κατήγορον κ.λ.π.

ὑγιὴς τὸν νοῦν, νὰ μὴ εἶναι μεθυσμένος καὶ νὰ μὴ εἶναι μηνυτὴς τῆς ὑποθέσεως ἢ κατηγορούμενος δι' αὐτήν.

γ) Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις ἢ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ καταστήματος ἢ τοῦ γραφείου ἀρνηθῶσι νὰ παραλάβωσι τὸ ἔγγραφον ἢ ἐὰν οὐδεὶς τούτων εὑρίσκεται εἰς τὸ κατάστημα ἢ γραφεῖον, ὁ ἀστυνομικὸς κολλᾷ τοῦτο εἰς τὴν θύραν τοῦ καταστήματος ἢ γραφείου ἐπὶ παρουσίᾳ μάρτυρος.

Κατὰ τὰς ἀνωτέρω (α, β καὶ γ) περιπτώσεις συντάσσεται τὸ ἀνάλογον ἀποδεικτικὸν ἐπιδόσεως κατὰ τὰ ὑποδείγματα τῶν § § 67, 68 καὶ 69.

§ 71. Ἐπίδοσις εἰς Ξενοδοχεῖον ἢ Οἰκοτροφεῖον.

α) Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις κατοικῇ ἢ διαμένῃ εἰς Ξενοδοχεῖον ἢ Οἰκοτροφεῖον, ὁ ἀστυνομικὸς μεταβαίνει εἰς αὐτὸ καὶ ἐπιδίδει τὸ δικόγραφον εἰς χεῖρας τοῦ καλουμένου.

β) Ἐὰν δὲν εὑρίσκῃ τοῦτον (διότι ἀπουσιάζει πρὸς στιγμὴν καὶ οὐχὶ διότι ἀνεχώρησεν ὁριστικῶς ἐξ αὐτοῦ), ἐπιδίδει τὸ δικόγραφον πρός τινα τῶν παρόντων ὑπαλλήλων τοῦ Ξενοδοχείου ἢ Οἰκοτροφείου. Ὁ ὑπάλληλος δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἡλικίας κάτω τῶν 17 ἐτῶν, ἢ μεθυσμένος κ.λ.π.

γ) Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις ἢ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ξενοδοχείου ἢ Οἰκοτροφείου ἀρνηθῶσι νὰ παραλάβωσι τὸ δικόγραφον, ἢ οὐδεὶς τούτων εὑρίσκεται ἐκεῖ, ὁ ἐπιδίδων κολλᾷ τὸ ἔγγραφον εἰς τὴν θύραν τοῦ δωματίου, ἐν ᾧ διαμένει ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις, ἐπὶ παρουσίᾳ ἑνὸς ἐγγραμμάτου κατὰ τὸ δυνατὸν μάρτυρος.

Κατὰ τὰς ἀνωτέρω (α, β καὶ γ) περιπτώσεις θὰ συνταχθῇ τὸ ἀνάλογον ἀποδεικτικὸν ἐπιδόσεως (§ § 67, 68 καὶ 69).

§ 72. Ἐπίδοσις εἰς στενοὺς συγγενεῖς ἢ πρὸς τὸν Δήμαρχον ἢ Πρόεδρον Κοινότητος ἢ πρὸς τὸν Ἱερέα τῆς Ἐνορίας.

α) Ἐὰν εἰς τὸ πρὸς ἐπίδοσιν ἔγγραφον ἀναγράφεται ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως, ὅτι ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς, τότε τὸ ἀστυνομικὸν ὄργανον θὰ ἀναζητήσῃ ἕνα στενὸν συγγενῆ του καὶ θὰ ἐπιδώσῃ τὸ ἔγγραφον εἰς χεῖράς του.

Ὡς στενοὶ συγγενεῖς θεωροῦνται ὁ σύζυγος ἢ ἡ σύζυγος, τέκνα, γονεῖς, ἀδελφοί, πάππος, μάμμη, πενθερός, πενθερά, γυναικάδελφος, γυναικαδέλφη, ἀνδράδελφος, ἀνδραδέλφη καὶ οἱ πρῶτοι θεῖοι (δηλ. ὁ ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς ἢ μητρὸς ἢ πενθεροῦ ἢ πενθερᾶς) τοῦ καλουμένου. Ἡ ἐπίδοσις θὰ γίνῃ εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρω συγγενεῖς, ἀδιακρίτως. Ὁ παραλαμβάνων συγγενὴς δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἡλικίας κατωτέρας τῶν 17 ἐτῶν ἢ μεθυσμένος κ.λ.π.

β) Ἐὰν οἱ ἀνωτέρω συγγενεῖς ἀρνηθῶσι νὰ παραλάβωσι τὸ ἔγγραφον ἢ ἐὰν οὐδεὶς τούτων εὑρίσκηται ἐν τῇ οἰκίᾳ, τῷ καταστήματι ἢ τῷ γραφείῳ του, γίνεται θυροκόλλησις τοῦ ἐγγράφου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καταστήματι ἢ γραφείῳ τοῦ συγγενοῦς, ἐπὶ παρουσίᾳ ἑνὸς ἐγγραμμάτου κατὰ τὸ δυνατὸν μάρτυρος.

γ) Ἐὰν ἡ κατοικία ἢ διαμονὴ τῶν στενῶν συγγενῶν εἶναι ἄγνωστος ἢ ἐὰν δὲν ὑπάρχουν τοιοῦτοι συγγενεῖς, ἡ ἐπίδοσις γίνεται πρὸς τὸν Δήμαρχον ἢ τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος ἢ πρὸς τὸν Ἱερέα τῆς ἐνορίας τῆς τελευταίας κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις, οἵτινες τοιχοκολλοῦν τὸ ἔγγραφον εἰς τὸ δημοσιώτερον μέρος καὶ πέμπουν βεβαίωσιν περὶ τῆς τοιχοκολλήσεως εἰς τὴν παραγγείλασαν τὴν ἐπίδοσιν Ἀρχήν.

Κατὰ τὰς ἀνωτέρω (α, β καὶ γ) περιπτώσεις συντάσσεται τὸ ἀνάλογον ἀποδεικτικὸν ἐπιδόσεως (§ § 67, 68 καὶ 69).

§ 73. Εἰδικαὶ περιπτώσεις ἐπιδόσεως.

α) Ἐπίδοσις εἰς κρατουμένους. Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις κρατῆται ἐν φυλακῇ ἢ ἄλλῳ τόπῳ προσδιωρισμένῳ πρὸς κράτησιν, ἡ ἐπίδοσις γίνεται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ὡς σύνοικοι δὲ θεωροῦνται ὁ διευθυντὴς τῆς φυλακῆς ἢ τοῦ καταστήματος ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ.

β) Ἐπίδοσις πρὸς τοὺς Στρατιωτικοὺς καὶ πρὸς τοὺς τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας. Ἡ ἐπίδοσις πρὸς αὐτοὺς γίνεται διὰ τοῦ διοικητοῦ των, πρὸς ὃν διαβιβάζονται τὰ δικόγραφα ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ Δημοσίου Κατηγόρου.

γ) Ἐπίδοσις πρὸς τοὺς μὴ ἔχοντας κατοικίαν ἢ γνωστὸν οἴκημα διανυκτερεύσεως. Ἡ ἐπίδοσις πρὸς αὐτοὺς γίνεται ἐκεῖ ὅπου ἤθελον ἀνευρεθῇ. Ἐὰν δὲ οὗτοι ἀρνῶνται νὰ παραλάβωσι τὸ δικόγραφον θὰ συνταχθῇ ἀποδεικτικόν, ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ βεβαιωθῇ τὸ γεγονὸς τῆς ἀρνήσεως παραλαβῆς, ὁπότε ἡ ἐπίδοσις θεωρεῖται ἔγκυρος.

§ 74. Ἀνακοίνωσις τοῦ περιεχομένου τοῦ ἐπιδιδομένου ἐγγράφου καὶ σημείωσις ἐπ' αὐτοῦ τῆς χρονολογίας καὶ τόπου ἐπιδόσεως.

α) Ὁ ἐπιδίδων ὀφείλει νὰ ἀνακοινοῖ τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐπιδιδομένου ἐγγράφου εἰς τὸν πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις καὶ νὰ ποιῆται μνείαν τούτου ἐν τῷ ἐπιδοτηρίῳ. Τοῦτο εἶναι ἰδιαιτέρως χρήσιμον, ὁσάκις ὁ παραλαμβάνων εἶναι ἀγράμματος.

Ἡ παράλειψις τῆς ἀνακοινώσεως ταύτης συνεπάγεται τὴν πειθαρχικὴν τιμωρίαν τοῦ ὑπαιτίου.

β) Ὁ ἐπιδίδων ὀφείλει ἐπίσης νὰ σημειώσῃ ἐπὶ τοῦ ἐπιδιδομένου ἐγγράφου τὴν χρονολογίαν καὶ τὸν τόπον τῆς ἐπιδόσεως καὶ τὸ πρόσωπον, εἰς ὃ παρεδόθη καὶ νὰ ὑπογράψῃ τὴν σημείωσιν ταύτην.

Ἡ σημείωσις αὕτη χρησιμεύει, εἰς τὸν πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις, πρὸς γνῶσιν καὶ ἀπέδειξιν τῆς ἡμερομηνίας ἐπιδόσεως. Ἐὰν δὲν γίνῃ ἡ σημείωσις αὕτη, ὁ παραλαβὼν δὲν θὰ ἐνθυμεῖται ἀργότερον τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐπιδόσεως τοῦ ἐγγράφου καὶ ἰδίως ὅταν δὲν ἐπεδόθη τοῦτο εἰς χεῖράς του. Καὶ ὅμως ἡ ἡμερομηνία ἐπιδόσεως τοῦ εἶναι χρήσιμος εἴτε διὰ νὰ ἀσκήσῃ ἐμπροθέσμως ἐν ἐνδικον μέσον, εἴτε διὰ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἐκπροθέσμως τοῦ ἐγένετο ἡ ἐπίδοσις.

§ 75. Κοινοποίησις ἐγγράφων.

Κοινοποίησις ἐγγράφου καλεῖται ἡ ὑπὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ ἀνακοίνωσις τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ εἰς ὡρισμένον πρόσωπον, ἐνῷ ἐπίδοσις εἶναι ἡ παράδοσις τοῦ ἐγγράφου εἰς τὸ πρόσωπον.

Ἡ κοινοποίησις τοῦ ἐγγράφου ἀποδεικνύεται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ προσώπου ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου, μὲ τὴν δήλωσιν ὅτι ἔλαβε γνῶσιν.

§ 76. Προθεσμίαι ἐπιδόσεως.

1) Προθεσμίαι πρὸς ἐμφάνισιν εἰς τὸ ἀκροατήριον. Τὰ ἔγγραφα πρὸς ἐμφάνισιν τῶν κατηγορουμένων, μαρτύρων, πραγματογνωμόνων κ.λ.π. εἰς μὲν

τὸ ἀκροατήριον τοῦ Πταισματοδικείου καὶ τοῦ Μονομελοῦς Πλημμελειοδικείου ἐπιδίδονται τρεῖς τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου, εἰς δὲ τὸ ἀκροατήριον τῶν λοιπῶν δικαστηρίων πρὸ ὀκτὼ τοὐλάχιστον ἡμερῶν.

Παράτασις προθεσμίας. Ἐὰν ὅμως ὁ κλητευόμενος κατοικῇ ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ δικαστηρίου, ἀλλ' ἐντὸς τῆς περιφερείας του, προστίθενται εἰς τὰς ἀνωτέρω προθεσμίας 4 εἰσέτι ἡμέραι, ἐὰν δὲ κατοικῇ ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ δικαστηρίου, 8 ἡμέραι.

Διὰ τὰς ἀνωτέρω παρατάσεις τῶν προθεσμιῶν αἱ περιφέρειαι τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς λογίζονται ὡς περιφέρειαι ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου καὶ συνεπῶς δὲν γεννᾶται ζήτημα 8ημέρου παρατάσεως τῆς προθεσμίας ἐν σχέσει πρὸς τὰς δύο ταύτας περιφερείας.

Συνεπῶς ὁ κάτοικος Πειραιῶς κλητεύεται εἰς τὰ Δικαστήρια τῶν Ἀθηνῶν πρὸ 7 ἢ 12 ἡμερῶν, καθὼς καὶ ὁ κάτοικος Ἀθηνῶν εἰς τὰ Δικαστήρια Πειραιῶς.

Εἰς τὰς ἀνωτέρω (Α καὶ Β) προθεσμίας δὲν ὑπολογίζεται οὔτε ἡ ἡμέρα τῆς ἐπιδόσεως οὔτε ἡ ἡμέρα τῆς δικασίμου.

2) Προθεσμίαι ἐμφανίσεως ἐνώπιον ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων. Ὁ κατηγορούμενος, οἱ μάρτυρες καὶ οἱ λοιποὶ διάδικοι κλητεύονται πρὸς ἐξέτασιν, κατὰ τὴν ἀνάκρισιν ἐπὶ μὴ αὐτοφώρου ἐγκλήματος, 24 ὥρας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς πρὸς ἐμφάνισιν ὡρισμένης ἡμέρας.

Ἐπὶ αὐτοφώρων ἐγκλημάτων, οἱ κατηγορούμενοι συλλαμβάνονται καὶ οἱ μάρτυρες προσκαλοῦνται ἀμέσως εἰς τὸ οἰκεῖον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα.

3) Προθεσμίαι ἐμφανίσεως ἀγνώστου διαμονῆς κατηγορουμένων. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς, ἡ ἐπίδοσις τοῦ ἐγγράφου θὰ γίνῃ, ὡς ἀνωτέρω (§ 72) ἐλέχθη, εἰς τοὺς στενοὺς συγγενεῖς του ἢ εἰς τὸν Δήμαρχον ἢ Πρόεδρον Κοινότητος ἢ εἰς τὸν Ἱερέα. Ἡ προθεσμία ἐπιδόσεως ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁρίζεται εἰς ἕνα μῆνα.

4) Προθεσμίαι ἐπιδόσεως πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμένοντας. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος ἔχει γνωστὴν διαμονὴν ἐν Εὐρώπῃ καὶ Αἰγύπτῳ, ἡ προθεσμία ἐπιδόσεως εἶναι ἑνὸς μηνὸς ἐὰν δὲ ἐν ἄλλῃ Ἠπείρῳ τριῶν μηνῶν.

§ 77. Πίναξ προθεσμιῶν πρὸς ἐμφάνισιν.

	Ἐντὸς ἕδρας δικαστηρίου	Ἐκτὸς ἕδρας, ἀλλ' ἐντὸς περιφερείας δικαστ.	Ἐκτὸς περιφερείας δικαστ.
Ἐνώπιον Πταισματοδικείου καὶ Μονομελοῦς Πλημμελειοδικείου....	πρὸ 3 ἡμερῶν	πρὸ 7 ἡμερῶν	πρὸ 11 ἡμερῶν
Ἐνώπιον λοιπῶν δικαστηρίων	πρὸ 8 ἡμερῶν	πρὸ 12 ἡμερῶν	πρὸ 16 ἡμερῶν
Ἐνώπιον ἀνακριτ. ὑπαλλήλων.....	πρὸ 24 ὡρῶν	πρὸ 5 ἡμερῶν	πρὸ 9 ἡμερῶν
Ἐπίδοσις πρὸς κατηγορούμενον ἀγνώστου διαμονῆς	πρὸ μηνὸς		
Ἐπίδοσις πρὸς κατηγορούμενον διαμένοντα ἐν Εὐρώπῃ ἢ Αἰγύπτῳ.....	πρὸ μηνὸς		
Ἐπίδοσις πρὸς κατηγορούμενον διαμένοντα ἐν ἄλλῃ Ἠπείρῳ	πρὸ 3 μηνῶν		

§ 78. Ἐμπρόθεσμος καὶ ἐκπρόθεσμος ἐπίδοσις.

Τὰ ὄργανα ἐπιδόσεως ὀφείλουσι νὰ ἐνεργῶσι τὰς ἐπιδόσεις πρὸ τῶν ἀνωτέρω ὁριζομένων ἡμερῶν. Ἡ ἐπίδοσις δύναται νὰ γίνῃ καὶ πολὺ περισσοτέρας ἡμέρας πρὸ τῶν ἀνωτέρω ὁριζομένων.

Ὅταν ἡ ἐπίδοσις γίνεται πρὸ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένων ἡμερῶν, ἡ ἐπίδοσις καλεῖται ἐμπρόθεσμος, ὅταν δὲ δὲν γίνεται πρὸ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένων ἡμερῶν καλεῖται ἐκπρόθεσμος.

Ἐὰν ἐπιδίδεται εἴς τινα δικόγραφον οὐχὶ πρὸ τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν δὲν ὑποχρεοῦται νὰ τὸ παραλάβῃ, ὁ δὲ ἀστυνομικὸς τὸ ἐπιστρέφει τότε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ὡς ἐκπρόθεσμον.

Ἐὰν ὅμως ὁ πρὸς ὃν τὸ δικόγραφον τὸ παραλάβῃ, καίτοι τοῦ ἐπιδίδεται οὐχὶ πρὸ τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν, τότε ἡ ἐπίδοσις εἶναι νόμιμος, ἐφ' ὅσον βεβαίως δὲν ἔχει περάσει ἡ ἡμέρα τῆς παρουσιάσεως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, διότι ἂν ἔχῃ περάσει ἐπιστρέφεται ὁπωσδήποτε ὡς ἐκπρόθεσμον.

Ἐὰν ἓν δικόγραφον ἐπιδοθῇ ἐκπροθέσμως, ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ὀργάνου ἐπιδόσεως, τότε τοῦτο τιμωρεῖται κατὰ τὰ ἐν τῇ ἑπομένῃ παραγράφῳ (§ 79) ὁριζόμενα.

§ 79. Παραβάσεις περὶ τὴν ἐπίδοσιν.

α) Ἡ ὑπὸ τοῦ ἐπιδίδοντος ὀργάνου ἐξ ἀσυγγνώστου ἀμελείας παράβασις τῶν περὶ ἐπιδόσεως διατάξεων τιμωρεῖται πειθαρχικῶς, ἡ δὲ ἐκ προθέσεως ποινικῶς. Ὅταν π.χ. ἐξ ἀμελείας του τὸ ὄργανον ἐπιδόσεως δὲν ἐπιδώσῃ τὸ ἔγγραφον ἐμπροθέσμως θὰ τιμωρηθῇ πειθαρχικῶς, ἐνῷ ἐὰν ἐκ προθέσεως δὲν ἐνήργησεν ἐμπρόθεσμον ἐπίδοσιν διὰ νὰ ματαιώσῃ τὴν δίκην θὰ τιμωρηθῇ ποινικῶς.

β) Οἱ ὑποχρεούμενοι νὰ παραλάβωσι τὸ ἐπιδιδόμενον ἔγγραφον ἢ νὰ ὑπογράψωσι τὸ ἀποδεικτικόν, ἐὰν ἀρνηθοῦν, τιμωροῦνται ἐπὶ ἀπειθείᾳ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος. Ἀπαγορεύεται ὅμως ἡ ἄσκησις βίας πρὸς παραλαβὴν τῶν ἐγγράφων.

Ὑποχρεοῦνται πρὸς παραλαβὴν οἱ ἐν τοῖς §§ 67–73 ἀναφερόμενοι, ἤτοι ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις, οἱ σύνοικοι, ὑπηρέται, θυρωροί, ὑπάλληλοι Ξενοδοχείων, Οἰκοτροφείων, γραφείων, καταστημάτων, οἱ στενοὶ συγγενεῖς, ὁ Δήμαρχος, Πρόεδρος Κοινότητος, Ἱερεὺς καὶ ὁ Διευθυντὴς Φυλακῆς ἢ ὁ ἀναπληρωτής του.

Ἐάν τις τῶν ἀνωτέρω ἀρνηθῇ νὰ παραλάβῃ τὸ ἔγγραφον, προσκαλεῖται ἐπὶ τόπου εἷς μάρτυς, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ὁποίου καλεῖται ἐκ νέου ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις νὰ παραλάβῃ τὸ ἔγγραφον. Ἐὰν καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ μάρτυρος ἀρνηθῇ νὰ τὸ παραλάβῃ, τότε γίνεται θυροκόλλησις, μετὰ δὲ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἀποδεικτικοῦ θυροκολλήσεως ὑπὸ τοῦ μάρτυρος εἶναι πλέον ἀποδεδειγμένη ἡ ἀπείθεια καὶ δικαιολογεῖται ἡ ἄμεσος σύλληψις τοῦ ἀπειθήσαντος, καθ' ὅσον πρόκειται περὶ αὐτοφώρου πλημμελήματος.

γ) Ὁ ἀρνούμενος νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μάρτυς κατὰ τὰς ἐπιδόσεις δὲν τιμωρεῖται, διότι οὐδεὶς νόμος ὑποχρεοῖ τοῦτον πρὸς τοῦτο.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 48.

«Περὶ τηρήσεως Ὑπηρεσιακῶν Βιβλίων».

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.

Βιβλία Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν

Μέρος ΚΓ'.

Τμημάτων Γενικῆς Ἀσφαλείας

Ἄρθρον 127. Εἰς τὸ Τμῆμα Γενικῆς Ἀσφαλείας, πλὴν τῶν ἄλλων Ὑπηρεσιακῶν Βιβλίων τηροῦνται καὶ τὰ ἑξῆς εἰδικὰ Βιβλία:

1) Βιβλίον Φυγοδίκων
2) » Φυγοποίνων.
3) » Τεχνικῶν καὶ μικτῶν παιγνίων.
4) » τῶν ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν προσώπων.
5) » Βρεφῶν.

Ἄρθρον 128. Τὰ τῶν Φυγοδίκων καὶ Φυγοποίνων εἶναι τοῦ αὐτοῦ τύπου, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἀλλάσσει κατ' ἔτος, αἱ δὲ ἐγγραφαὶ αὐτῶν εὑρετηριάζονται εἰς ἴδιον ἀλφαβητικὸν εὑρετήριον δι' ἕκαστον βιβλίον.

Ὑπόδειγμα Βιβλίου Φυγοδίκων ἢ Φυγοποίνων

(Ὅρα ὑπόδειγμα 12 εἰς σελ. 1378–1379)

Βιβλίον Τεχνικῶν καὶ Μικτῶν Παιγνίων

Ἄρθρον 129. Τὸ βιβλίον τεχνικῶν καὶ μικτῶν παιγνίων ἀλλάσσει ἐπίσης κατ' ἔτος, χωρίζεται δὲ κατ' ἀναλόγους δι' ἕκαστον γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου σελίδας, ἐν εἴδει ὀνομαστικοῦ εὑρετηρίου, ἔνθα καταχωροῦνται ἀλφαβητικῶς τὰ στοιχεῖα τῶν ἀδειούχων καταστηματαρχῶν. Εἰς τὴν πρώτην σελίδα τοῦ βιβλίου, καταχωροῦνται κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν τὰ ὀνόματα ταῦτα ἐν συνεχείᾳ δ' αὐτῶν ὁ ἀριθμὸς τῶν σελίδων ὅπου ἐγένοντο αἱ σχετικαὶ ἐγγραφαί.

Εἰς τὰ Τμήματα Γενικῆς Ἀσφαλείας τηροῦνται καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Δ/σεως Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν προβλεπόμενα Βιβλία: 1) Σημαινομένων ἀτόμων, 2) Φωτογραφουμένων ἀτόμων.

Ὑπόδειγμα Βιβλίου Τεχνικῶν καὶ Μικτῶν Παιγνίων

(Ὅρα ὑπόδειγμα 13 εἰς σελ. 1378–1379)

Βιβλίον τῶν ὑπὸ Ἀστυνομικὴν Ἐπιτήρησιν Προσώπων

Ἄρθρον 130. Τὸ βιβλίον τοῦτο τηρεῖται κατὰ τὸ κατωτέρω ὑπόδειγμα.

Εἰς αὐτὸ καταχωροῦνται τὰ ὑπὸ ἐκτόπισιν ἢ ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν διατελοῦντα ἄτομα τὰ ὁποῖα ἀποστέλλονται ὑπὸ Δικαστικῆς ἢ Διοικητικῆς τινος Ἀρχῆς τοῦ Κράτους, πρὸς ἔκτισιν τῆς προσθέτου ταύτης ποινῆς, εἰς πόλιν δικαιοδοσίας τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ἄρθρον 131. Εἰς τὴν στήλην «Παροῦσα Διεύθυνσις» ἀναγράφεται ἡ ἀκριβὴς διαμονή του, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἐπιχείρησις εἰς ἣν τυχὸν ἑκάστοτε ἐργάζεται.

Εἰς τὴν στήλην «Χρονολογία παρουσιάσεως κλπ.» καταχωροῦνται συνοπτικῶς αἱ ἡμερομηνίαι παρουσιάσεώς του, μονογραφοῦνται ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ὑπηρεσίας, εἰς δὲ τὰς« Παρα-

τηρήσεις» γίνεται μνεία περὶ τῶν γενομένων ἀναζητήσεων εἰς περιπτώσεις διακοπῆς τῆς ἐπιτηρήσεως καὶ τῶν ὑποβαλλομένων κατ' αὐτοῦ μηνύσεων.

Ἄρθρον 132. Δι' ἕκαστον χρησιμοποιοῦνται δύο ἢ περισσότεραι σελίδες.

Αἱ ἐγγραφαὶ λαμβάνουσιν αὔξοντα ἀριθμὸν μὴ ἀνανεούμενον κατ' ἔτος, εὑρετηριάζονται δὲ εἰς ὀνομαστικὸν εὑρετήριον.

Μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ χρόνου τῆς ἐπιτηρήσεως, ἡ ἐγγραφὴ διαγράφεται διὰ μιᾶς ἐρυθρᾶς διαγωνίου γραμμῆς γιγνομένης καὶ μνείας περὶ τῆς λήξεως τῆς ἐκτοπίσεως εἰς τὰς «Παρατηρήσεις».

Ὑπόδειγμα Βιβλίου τῶν ὑπὸ Ἀστυνομικὴν Ἐπιτήρησιν προσώπων

(Ὅρα ὑπόδειγμα 14 εἰς σελ. 1378–1379)

Βιβλίον Βρεφῶν

Ἄρθρον 133. Τοῦτο τηρεῖται καὶ ὑπὸ τῶν παραρτημάτων Ἀσφαλείας ὅπου λειτουργοῦν τοιαῦτα κατὰ τὸ κατωτέρω ὑπόδειγμα.

Ὁ αὔξων ἀριθμὸς τῶν καταχωρουμένων βρεφῶν ἀλλάσσει κατ' ἔτος, εἰδικὴ δὲ καταβάλλεται μέριμνα διὰ τὴν παρακολούθησιν τῶν νόθων βρεφῶν, εἴτε δι' ὑπαλλήλου, εἴτε δι' ἀλληλογραφίας μὲ τὰς Ἀρχὰς τῶν Ἐπαρχιῶν, γιγνομένης περὶ τούτου μνείας εἰς τὴν οἰκείαν στήλην.

Ὑπόδειγμα Βιβλίου Βρεφῶν

(Ὅρα ὑπόδειγμα 15 εἰς σελ. 1380–1381)

Τμήματα Ἠθῶν

Ἄρθρον 134. Εἰς τὰ Τμήματα ταῦτα τηροῦνται καὶ τὰ ἑξῆς εἰδικὰ βιβλία κατὰ τὰ κατωτέρω ὑποδείγματα :

1) Βιβλίον πανσιόν.

2) Μητρῷον Κοινῶν Γυναικῶν.

Ἄρθρον 135. Εἰς τὰς στήλας τοῦ πρώτου ἀναγράφονται κατὰ σειράν, ἡ Διευθύντρια τοῦ οἴκου, ἀφίενται ἀρκεταὶ κεναὶ γραμμαί, διὰ τὴν εὐχερῆ συμπλήρωσιν πάσης μεταβολῆς καὶ ἀκολουθοῦν τὰ στοιχεῖα τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ, μετά τινας δὲ ἐπίσης κενὰς γραμμάς, ἀναγράφονται κατὰ σειρὰν τὰ ὀνόματα κλπ. στοιχεῖα τῶν ἱεροδούλων.

Εἰς τὰς «Παρατηρήσεις» τοῦ βιβλίου καταχωρεῖται πᾶσα μεταβολὴ τῆς κατοικίας τῶν γυναικῶν.

Δι' ἑκάστην Πανσιὸν χρησιμοποιεῖται μία ἢ περισσότεραι σελίδες τοῦ βιβλίου, αἱ ἐγγραφαὶ δὲ εὑρετηριάζονται εἰς ἴδιον ἀλφαβητικὸν εὑρετήριον διὰ καρτῶν.

Εἰς τὴν πρώτην σελίδα τοῦ βιβλίου, ἀναγράφονται κατὰ σειρὰν αἱ Πανσιὸν μετὰ τῆς θέσεως εἰς ἣν κεῖνται, ἐν συνεχείᾳ δὲ ὁ ἀριθμὸς τῆς σελίδος εἰς ἣν εὑρηται ἡ σχετικὴ ἐγγραφή.

Ὁ αὔξων ἀριθμὸς τοῦ βιβλίου εἶναι μόνιμος καὶ δὲν ἀλλάσσει κατ' ἔτος.

Ὑπόδειγμα βιβλίου Πανσιὸν

Σελὶς..... Πανσιὸν.....

Ἐπώνυμ.	Ὄνομα	Πατρώνυμον	Τόπος γεννήσεως	Χρονολ. γεννήσεως	Ἐθνικότης	Δ/νσις ὁδὸς ἀριθμὸς	Ἰδιότης	Μεταβολαὶ

Μητρῷον Κοινῶν Γυναικῶν

Ἄρθρον 136. Δι' ἑκάστην ἐγγραφὴν ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ χρησιμοποιοῦνται αἱ δύο συνεχόμεναι σελίδες τοῦ βιβλίου, ὑπὸ τὰς οἰκείας δὲ στήλας αὐτοῦ καταχωροῦνται τὰ ὑπ' αὐτῶν προβλεπόμενα στοιχεῖα.

Εἰς τὴν «Β» στήλην ἐπικολλῶνται φωτογραφίαι ἡ μία κατὰ μέτωπον ἡ δὲ ἄλλη κατὰ τομήν, ὑπ' αὐτὰς δὲ ὁ ἀριθμὸς Μητρῴου τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως.

Ὁ αὔξων ἀριθμὸς τοῦ βιβλίου ἀλλάσσει κατ' ἔτος, αἱ δὲ ἐγγραφαὶ εὑρετηριάζονται εἰς ἴδιον ὀνομαστικὸν εὑρετήριον διὰ καρτῶν.

Ὑπόδειγμα Βιβλίου Μητρῴου Κοινῶν Γυναικῶν

(Ὅρα ὑπόδειγμα 16 εἰς σελ. 1380–1381)

Μέρος ΚΔ'.

Τροχαία Κίνησις

Ἄρθρον 137. Εἰς ἕκαστον Τμῆμα Τροχαίας Κινήσεως πλὴν τῶν ἄλλων ὑπηρεσιακῶν βιβλίων τηροῦνται καὶ τὰ κάτωθι εἰδικὰ τοιαῦτα :

1) Βιβλίον ἰδιοκτητῶν αὐτοκινήτων.
2) » ὁδηγῶν αὐτοκινήτων.
3) » ἰδιοκτητῶν φορτηγῶν κάρρων, σουστῶν κλπ.
4) » βιβλίων ὁδηγῶν φορτηγῶν κάρρων, σουστῶν κλπ.
5) » ἰδιοκτητῶν ἐπιβατηγῶν ἁμαξῶν.
6) » ὁδηγῶν ἐπιβατηγῶν ἁμαξῶν.
7) » προσωρινῶν ἀδειῶν ἡνιοχείας.
8) » ἰδιοκτητῶν καὶ ὁδηγῶν ποδηλάτων (ἁπλῶν).
9) » ποδηλάτων καὶ ὁδηγῶν μετὰ κινητῆρος.
10) » λεωφορείων.
11) » δυναμικότητος ἀστικῶν γραμμῶν.
12) » δυναμικότητος ὑπεραστικῶν γραμμῶν.
13) » φωτογραφιῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων.

Βιβλίον Ἰδιοκτητῶν Αὐτοκινήτων

Ἄρθρον 138. Εἰς τὸ βιβλίον ἰδιοκτητῶν αὐτοκινήτων, καταχωροῦνται κατὰ δύο συνεχομένας σελίδας, δι' ἕνα ἕκαστον, τὰ στοιχεῖα τοῦ κατόχου ἑκάστου αὐτοκινήτου καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια προβλεπομένη ὑπὸ τῶν οἰκείων στηλῶν.

Τὸ βιβλίον τοῦτο λαμβάνει αὔξοντα ἀριθμὸν συνεχῶς καὶ μονίμως οὕτως ὥστε ἅμα τῇ συμπληρώσει ἑνὸς βιβλίου νὰ συνεχίζωνται εἰς ἕτερον τοιοῦτον αἱ ἐγγραφαὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν αὔξοντα ἀριθμόν.

Ἄρθρον 139. Ὑπὸ τὴν ἀρχικὴν ἐγγραφὴν ἑκάστης σελίδος γίνονται πᾶσαι αἱ μεταβολαὶ εἰς περίπτωσιν ἀλλαγῆς κυριότητος τοῦ αὐτοκινήτου ἢ ἀλλαγῆς κατοικίας τοῦ κατόχου αὐτοῦ, ἐν περιπτώσει δὲ συμπληρώσεως τῶν δύο συνεχομένων σελίδων, ἡ μερὶς τοῦ αὐτοκινήτου μεταφέρεται εἰς ἄλλην σελίδα ἢ ἄλλον βιβλίον, συσχετιζομένης τῆς τελευταίας ταύτης σελίδος μὲ τὴν πρώτην.

Εἰς τὴν στήλην «συνήθης τόπος σταθμεύσεως» αἱ ἐγγραφαὶ γίνονται διὰ μολυβδίδος, διὰ τὴν εὐχέρειαν τῶν μεταβολῶν.

Ἂν τὸ αὐτοκίνητον εἶναι λεωφορεῖον, ἄνωθεν τοῦ ἀριστεροῦ αὐτοῦ εἰς τὴν οἰκείαν στήλην, γίνεται δι' ἐρυθρᾶς μελάνης μνεία τῆς γραμμῆς εἰς ἣν κυκλοφορεῖ, ἀναγράφεται δὲ καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ Βιβλίου Λεωφορείων κάτωθεν τοῦ ἀριθμοῦ.

Ὑπόδειγμα Βιβλίου Ἰδιοκτητῶν Αὐτοκινήτων

(Ὅρα ὑπόδειγμα 17 εἰς σελ. 1380–1381)

Ὑπόδειγμα 12 — ΒΙΒΛΙΟΝ ΦΥΓΟΔΙΚΩΝ

Αὐξ. ἀριθμός	Ὀνοματεπώνυμον	Πατρώνυμον	Χρ. Γεννήσεως	Ἐπάγγελμα	Τόπος Καταγωγῆς	Διεύθυνσις κατοικίας	Τοῦ καταδικωκτικοῦ ἐγγράφου: Εἶδος	Ἀριθμός	Χρονολογία: Ἡμέρα	Μὴν	Ἔτος	Ἀδίκημα, διὰ τὸ ὁποῖον κατεδιώχθη

Ὑπόδειγμα 13 — ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ

Αὐξ. ἀριθμός	Τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Κέντρου: Ὀνοματεπώνυμον	Πατρώνυμον	Κατοικία	Χρονολ. γεννήσεως	Διεύθυνσις τοῦ Κέντρου	Χρονολογία ὑποβολῆς αἰτήσεως: Ἡμέρα	Μὴν	Ἔτος

Ὑπόδειγμα 14 — ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΩΝ ΥΠΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΝ

Αὐξ. ἀριθμ.	Ὀνοματεπώνυμον	Ὄνομα πατρὸς	Ἔτος γεννήσεως	Τόπος καταγωγῆς (Χωρίον, Ἐπαρχία, Νομὸς)	Ἐπάγγελμα

Ἡ ΦΥΓΟΠΟΙΝΩΝ

Ἐκδοῦσα Ἀρχὴ	Ἀριθ. φακέλλου Ἀρχείου	Χρονολογία λήψεως			Στοιχεῖα καὶ ἀριθ. περιλαιμίου ὑπαλλήλου ἀναλαβόντος τὴν ἐκτέλεσιν	Χρονολογία						Τί ἀπέγινεν· συνελήφθη ἢ ἐπεστράφη ἀνεκτέλεστον; εἰς ποίαν ἀρχὴν ἀπεστάλη; ἀριθ. καὶ χρονολ. ἀποστολῆς;	Παρατηρήσεις
						Παραλαβῆς πρὸς ἐκτέλεσιν			Ἐπιστροφῆς παρὰ τοῦ χρεωθέντος αὐτὸ ὑπαλλήλου				
		Ἡμέρα	Μὴν	Ἔτος		Ἡμέρα	Μὴν	Ἔτος	Ἡμέρα	Μὴν	Ἔτος		

ΚΑΙ ΜΙΚΤΩΝ ΠΑΙΓΝΙΩΝ

Κατατάξεως χρονολογ.			Τάξις	Ἀριθ. ἀδείας	Χρονολ. χορηγ. ἀδείας			Τεχνικὰ ἢ μικτὰ	Παρατηρήσεις
Ἡμ.	Μὴν	Ἔτος			Ἡμ.	Μὴν	Ἔτος		

ΕΠΙΤΗΡΗΣΙΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Ἀριθ. φακέλ. Ἀρχείου	Διάρκεια ἐκτοπίσεως	Ἀριθ. ἀποφάσεως Ἀρχὴ ἐπιβαλοῦσα τὴν ποινὴν	Παροῦσα διεύθυνσις	Χρονολογία παρουσιάσεως καὶ μονογραφὴ Διοικητοῦ ὑπηρεσίας	Παρατηρήσεις

'Υπόδειγμα 15 ΒΙΒΛΙΟΝ

Αὐξ. ἀριθμός	Χρονολογία						Ζῶν ἢ νεκρόν	Ἄρρεν ἢ θῆλυ	Νόμιμον ἢ νόθον
	Τοκετοῦ			Δηλώσεως τοκετοῦ					
	Ἡμέρα	Μὴν	Ἔτος	Ἡμέρα	Μὴν	Ἔτος			

'Υπόδειγμα 16 ΜΗΤΡΩΟΝ ΚΟΙΝΩΝ

Αὐξ. ἀριθμός	Θέσις φωτογραφιῶν καὶ ἀριθ. μητρώου ὑγειονομικῆς ἐπιθεωρήσεως	Ὀνοματεπώνυμον Ψευδώνυμα (ἂν ἐξακριβωθοῦν)	Ὄνομα Πατρὸς ἢ Συζύγου	Χρονολογία γεννήσεως

'Υπόδειγμα 17 ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ

Αὐξ. ἀριθμός	Ἀριθ. ἀδείας κυκλοφορίας Ὑπουργ. Συγκοινωνίας	Ἡμερομηνία ἀδείας Ὑπουργ. Συγκοινωνίας	Εἶδος ὀχήματος ἢ ἐπιβατικόν, φορτηγόν, μοτοσυκλέττα κλπ.	Μάρκα ὀχήματος ἤτοι Φίατ, Φόρδ κλπ.	Δύναμις εἰς ἵππους	Περιγραφὴ ὀχήματος ἤτοι χρῶμα ἀριθμὸς κυλίνδρων ἀριθμὸς κατασκευῆς ἀριθ. θέσεων κλπ	Διὰ τίνα σκοπὸν χρησιμοποιεῖται, ἤτοι ἀγροτικόν, ἐπιβατικόν, φορτηγὸν ἰδιωτικὸν πρὸς ἐμπορίαν κλπ.	Ὀνοματεπώνυμον καὶ Διεύθυνσις ἰδιοκτήτου				
								Ὀνοματεπώνυμον	Διεύθυνσις	Ἐπάγγελμα	Ἡλικία	Ἀλλαγαὶ Διευθύνσεων

ΒΡΕΦΩΝ

Τοῦ Πατρὸς		Τῆς Μητρὸς		Μαίας ἢ Μαιευτῆρος			1) Ἡμερομηνία καθ' ἃς ἐγένετο ἀναζήτησις πρὸς ἐξακρίβωσιν, ἂν τὸ βρέφος εὑρίσκεται ἐν ζωῇ καὶ δὲν ἐξετέθη, 2) ἀριθμὸς περιλαιμίου ἐνεργήσαντος τὴν ἀναζήτησιν ἀστυφ., 3) ἀποτέλεσμα ἀναζητήσεως
Ὀνοματεπώνυμον	Ἐπάγγελμα	Ὀνοματεπώνυμον	Κατοικία αὐτῶν	Ὀνοματεπώνυμον	Κατοικία	Ὑπογραφή	

ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Τόπος καταγωγῆς	Μεταβολαὶ	Χρονολογία χαρακτηρισμοῦ Νόμος 3032			Παρατηρήσεις
	Εἰς ποίαν Πανσιὸν ἢ οἶκον ἀνοχῆς ἐργάζεται	Ἡμέρα	Μὴν	Ἔτος	

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Ἡμερομηνία καταχωρήσεως εἰς βιβλίον ἀστυνομίας	Ὑπογραφὴ καταχωροῦντος ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου	Ἀνανέωσις Ἀστυνομικῆς καταχωρήσεως							Συνήθης τόπος σταθμεύσεως καὶ Παρατηρήσεις
		Ἡμερομηνία	Ὑπογραφὴ ἀξιωματικοῦ	Ἡμερομηνία	Ὑπογραφὴ ἀξιωματικοῦ	Ἡμερομηνία	Ὑπογραφὴ ἀξιωματικοῦ	Ἡμερομηνία	

(Ἡ συνέχεια τοῦ Κανονισμοῦ εἰς τὸ ἑπόμενον)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυν. Σώματος, ὁ 'Αρχιφ. Χουρδάκης Ν. καὶ ὁ ἀστυφ. Λουκάτος 'Αλ.

—'Απελύθησαν τοῦ 'Αστυν. Σώματος διὰ λόγους πειθαρχίας, οἱ ἀστυφύλακες Μουρνᾶς Ι., Γιαννακόπουλος Χρ., Χρυσικόπουλος Ν. καὶ Σεψᾶς Β.

✲

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ

Τὴν 30-6-1954 ἐξῆλθον τῆς 'Αστυνομικῆς Σχολῆς 'Αστυφυλάκων, κατόπιν ἐξαμήνου εὐδοκίμου φοιτήσεως 52 νέοι μαθητευόμενοι ἀστυφύλακες, τοὺς ὁποίους ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς, 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Α'. κ. 'Αρχιμανδρίτης Ν., προσεφώνησε ὡς ἑξῆς :

«Νέοι ἀστυφύλακες,

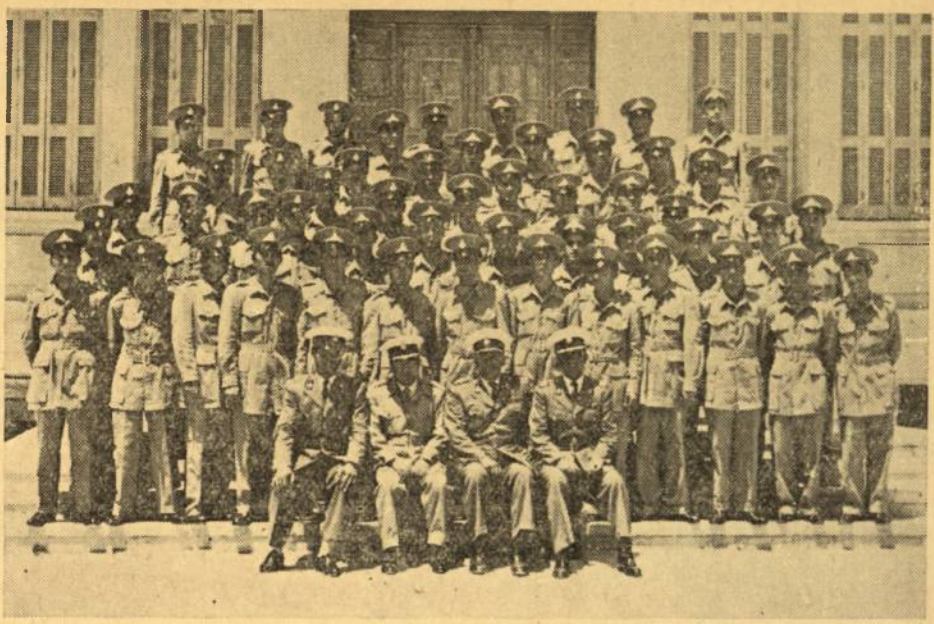
«'Απὸ τὴ στιγμὴ αὐτή, ποὺ ἐδώσατε τὸν ὅρκο πίστεως πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Βασιλέα, ἐγίνατε δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ μάλιστα ἀστυφύλακες.

«'Αποτελεῖτε βεβαίως τὴν πρώτη βαθμίδα τῆς ὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας, » ἀλλὰ στὴν 'Αστυνομία Πόλεων ἡ ἐπιτυχία τῆς ἀποστολῆς της ὀφείλεται κατὰ κύριο » λόγο σὲ σᾶς τοὺς ἀστυφύλακας. 'Απὸ τὴν εὐσυνείδητη καὶ πιστὴ ἐκτέλεσι τῶν κα- » θηκόντων σας, ἀπὸ τὴν εὐγένεια τῆς συμπεριφορᾶς σας, ἀπὸ τὴν ἀφοσίωσι πρὸς » τὴν Πατρίδα καὶ τὴν ἀπόφασι τῆς θυσίας καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς σας, ὅταν χρειασθῇ, » ἐξαρτᾶται ἡ τήρησις τῆς Δημοσίας Τάξεως καὶ 'Ασφαλείας καὶ ἡ ἀντιμετώπισις » τῶν ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν.

«Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ἔχετε σοβαρωτάτην ἀποστολὴν καὶ ἑπομένως πρέπει νὰ » εἶσθε ὑπερήφανοι γιὰ τὴν τιμή, ὅτι ἡ Πολιτεία σᾶς ἐτοποθέτησε στὸ σπουδαιότερο » τομέα τῆς Κρατικῆς μηχανῆς, σὲ μιὰ ἐκλεκτὴ ὑπηρεσία, τὴν 'Αστυνομία τῶν Πό- » λεων, στὴν ὁποία, ὅταν θελήσετε νὰ ἐργασθῆτε, μπορεῖτε νὰ σταδιοδρομήσετε καὶ » ν' ἀναδειχθῆτε, πρᾶγμα ποὺ σᾶς εὐχόμεθα μὲ ὅλη μας τὴν καρδιά».

Οἱ ἐξελθόντες 52 νέοι μαθητευόμενοι ἀστυφύλακες εἶναι οἱ ἀκόλουθοι :

'Αγγελῆς Γ., 'Αγγελόπουλος Χ., 'Αλεβιζᾶκος Β., 'Αλιγιζάκης Ὅμ., 'Αναγνώστου Β., 'Αναστασιάδης 'Αν., 'Αντωνόπουλος Λ., 'Αποστολᾶκος Νικ., 'Αργυρόπουλος 'Ανδρ., Βασίλης 'Αλ., Βιττῶρος Στ., Γαλλίκας Γ., Γαρδούνης 'Ηλ. Γιαννόπουλος 'Ι., Δανιὴλ Θ., Δημάκης Π., Δουκάκης Κ., Ζαφειρόπουλος Σ., Θωμᾶς Ι., Ἱπποκράτης Μ., Καββαθᾶς Σπ., Καλαφατάκης Στ., Κολοβὸς Λεων., Κόνιαρης Σ., Κυπριάδης Κων., Κυριακουλᾶκος Ι., Κωνσταντόπουλος Β., Λαζαρίδης Λ., Λαμπρόπουλος Σπ., Λάμπρου Μ., Λεουτσάκος 'Ι., Λουγιάκης 'Ι., Λυμπερόπουλος Χ., Λύρης Π., Μάρκου Π., Μπαζιωτόπουλος Δ., Μπελέσης Θ., Μπιζίμης Χ., Νιάσκος Χ., Νικολόπουλος Θ., Παπαδόπουλος Δ., Παππᾶς Β., Πέππας Ν., Ρῖζος Θ., Ροῦσσος Π., Σιώρης 'Αν., Σταθόπουλος Κ., Στούπας Δ., Τοτόμης Γ., Φίλιας Β., Χαραλαμπόπουλος Δ., Χονδρὸς Μ.

Οἱ ὁρκισθέντες τὴν 30-6-1954, 52 νέοι ἀστυφύλακες, φωτογραφούμενοι μετὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς καὶ τῶν Ἀξ/κῶν αὐτῆς.

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

— Τὴν 19ην Ἰουνίου ἐ.ἔ., ἡ Ἀστυνομικὴ ὁμὰς Καλαθοσφαίρας, συνηντήθη εἰς τὸ ἐν Ν. Σμύρνῃ Γήπεδον ἀθλοπαιδιῶν τοῦ Πανιωνίου Γ.Σ. εἰς ἀγῶνα Μπάσκετ μὲ τὴν γηπεδοῦχο ὁμάδα. Νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ Ἀστυν. ὁμὰς μὲ σκὸρ 40—34,

— Τὴν 23ην Ἰουνίου ἐ.ἔ., εἰς τὸ Γήπεδον Ποδοσφαίρου τοῦ Φωστῆρος ἐτελέσθη φιλικὸς ποδοσφαιρικὸς ἀγὼν μεταξὺ τῆς Ἀστυνομικῆς Ποδοσφαιρικῆς ὁμάδος καὶ τῆς ὁμάδος τοῦ Φωστῆρος. Ἡ Ἀστυν. ὁμὰς ἐξῆλθε νικήτρια μὲ σκὸρ 4—3.

— Τὴν 26ην Ἰουνίου ἐ.ἔ., εἰς τὸ Γήπεδον Ἀθλοπαιδιῶν Α.Ο. Τρίτωνος, ἡ Ἀστυνομικὴ ὁμὰς Καλαθοσφαίρας συνηντήθη εἰς φιλικὸν ἀγῶνα μπάσκετ μὲ τὴν ὁμάδα Α' Κατηγορίας Α.Ε. Ἀμπελοκήπων. Νικήτρια ἐξῆλθε ἡ Ἀστυνομικὴ ὁμάς, μὲ σκὸρ 54—45.

— Τὴν 26ην καὶ 27ην Ἰουνίου ἐ.ἔ., εἰς τὸ ἐν Νέᾳ Σμύρνῃ Στάδιον τοῦ Πανιωνίου Γ.Σ. ἐτελέσθησαν οἱ ἐτήσιοι ἀθλητικοὶ ἀγῶνες τὰ Δάλλεια, εἰς οὓς μετέσχον καὶ οἱ κάτωθι ἀστυφύλακες ἀθληταὶ ἐπιτυχόντες τὰς ἀκολούθους ἐπιδόσεις :

1) Παπαγεωργίου Δῆμος, ἀκόντιον 60,51 μ., 2) Ἀναστασόπουλος Ἀνδρέας, 54'' 2/10 εἰς 400μ. καὶ 64'' 2/10 εἰς 400 μ. μετ' ἐμποδίων, 3) Παραγεωργίου Ἀνδρ. ἀκόντιον 50,58μ., 4) Κόρμαλης Λεωνίδας, 51'' εἰς 400 μ. καὶ 22'' 8/10 εἰς 200μ., 5) Τρουλινὸς Ἐμμανουήλ, 42,66μ. εἰς σφυροβολίαν, 6) Κούκης Ἠλίας, 13,25μ., εἰς ἅλμα τριπλοῦν, 7) Παπακωνσταντίνου Προκόπιος, 11' 7/10 εἰς δρόμον 100μ. καὶ 8) Κωτσαύτης Δημ., 2'03'' 3/10 εἰς δρόμον 800μ.

✲

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἀστυφ. Ν. Ρουμανᾶν. Γράφετε ἀρκετὰ καλά. Φροντίσατε νὰ καθορίζετε μὲ σαφήνειαν τὸ ἀντικείμενον ἑκάστης μελέτης καὶ τὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον θὰ ἐξυπηρετῇ αὕτη. Κατόπιν νὰ διατυπώνετε ἁπλᾶ, ἀβίαστα καὶ μὲ λογικὴ σειρὰ τὶς ἰδέες σας.

Πιστεύω ὅτι μὲ μικρὰ προσπάθεια θὰ ἐπιτύχετε νὰ γράψετε μελέτες κατάλληλες γιὰ τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικά».